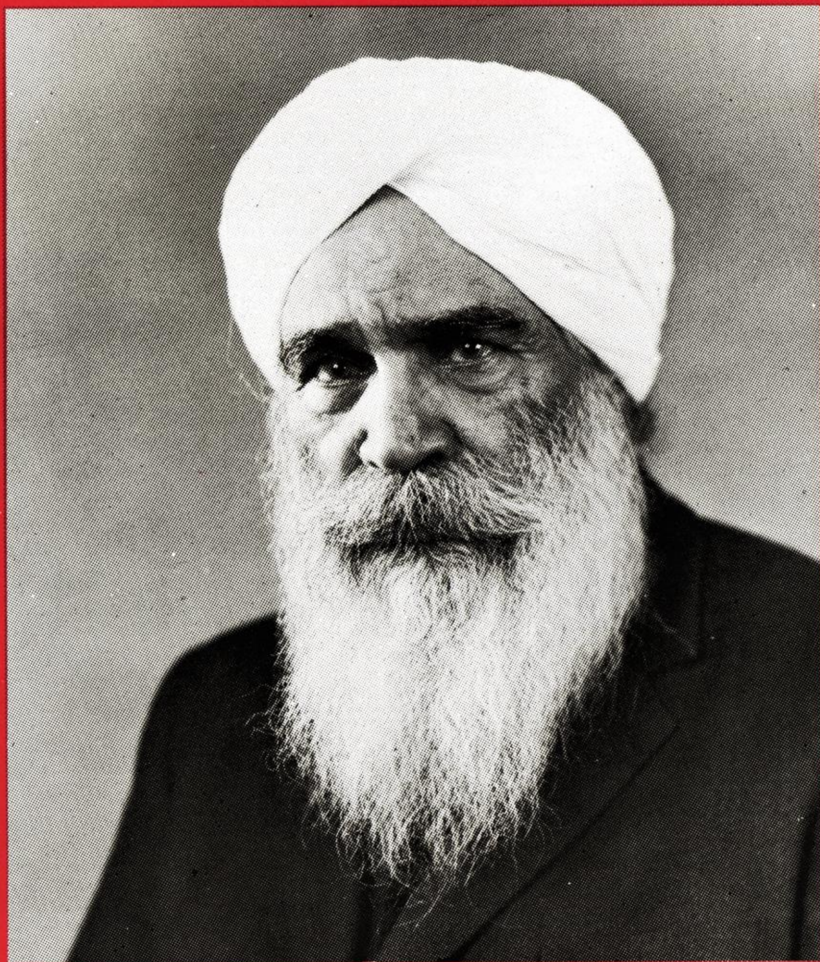
Τα διδάγματα του ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

ΤΟΜΟΣ Ι

Το Ιερό Μονοπάτι

SANT KIRPAL SINGH (1894-1974). Ο Τέλειος αυτός Διδάσκαλος, ένας κρίκος αττό την αλυσίδα των Θεανθρώπων που ευλόγησαν αυτή τη γη από τη χαραυγή της ιστορίας, παρέλαβέ τη δάδα της Πνευματικότητας από το Διδάσκαλο BABA SAWAN SINGH και την παρέδωσε στο σημερινό Διδάσκαλο DARSHAN SINGH.

Παρουσίασε το πανάρχαιο Ιερό Μονοπάτι ή Μονοπάτι των Διδασκάλων σαν επιστήμη.

Μύησε 150.000 άτομα και έφερε το μήνυμα της ελπίδας σε κάθε γωνιά της γης, με τις περιοδείες του σε όλο τον κόσμο.

ΤΟ ΙΕΡΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ
The Holy Path

SANT KIRPAL SINGH JI
(1894-1974)

ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΙΡΠΑΛ ΣΙΝΓΚ

Τόμος Ι

THE TEACHINGS OF KIRPAL SINGH

Volume I

ΤΟ ΙΕΡΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ

Το απάνθισμα και η διαλογή
από τα γραπτά τον Κιρπάλ Σίνγκ
έγινε από την Ruth Seader

SAWAN KIRPAL PUBLICATIONS
ΑΘΗΝΑ 1988

Τίτλος πρωτοτύπου:
The Teachings of KIRPAL SINGH
Vol. No I The Holy Path
Vol. No II Diary/Meditation
Vol. No III The New Life.

Library of Congress Catalog Card Number: 78-98993
ISBN 0-89142-013-4
First Edition 1974
Second Printing 1975
Third Printing 1976
Fourth Printing 1980

45 175 Naperville Rd., Naperville. IL 60563
and 2 Canal Road, Vijay Nagar, Delhi 110009, India

Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : **https://www.sos.org/el/**

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

Πρόλογος

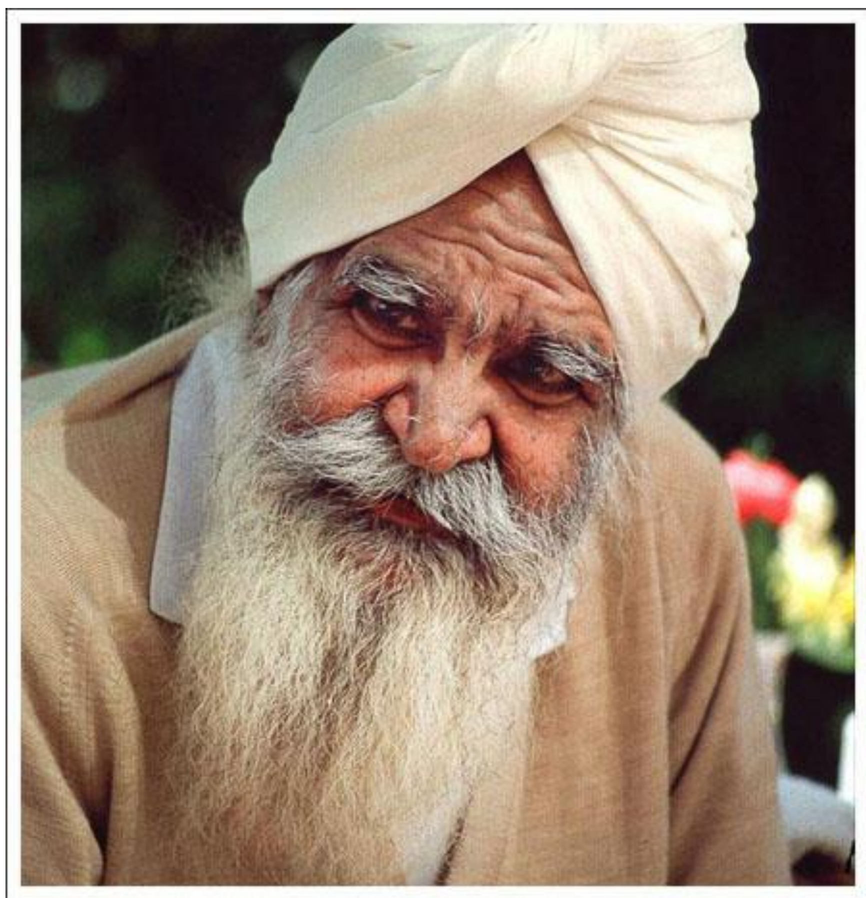
ΟΤΑΝ ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι ευλόγησε τις ακτές μας με τη σεβαστή παρουσία του το 1972, πέντε χειρόγραφα που περιείχαν ένα απάνθισμα διηρημένο σε κατηγορίες των γραπτών του Διδασκάλου δόθηκαν σ' Εκείνον στη Φιλαδέλφεια για την έγκρισή Του με την παράκληση αν ήταν δυνατόν να γίνουν σ' αυτά μερικές προσθήκες από την περιοδεία. Στο Σαντ Μπάνι Άσραμ μερικές εβδομάδες αργότερα, μου φάνηκε πως ο Διδάσκαλος δεν θα διάβαζε τα χειρόγραφα τώρα, αλλά περίμενε τις αναθεωρήσεις και τις προσθέσεις. Πήγα στο Διδάσκαλο για να δω αν τα χειρόγραφα μπορούσαν να επιστραφούν. Ο Διδάσκαλος καθόταν στο κρεβάτι Του στο ωραίο σπίτι που οι αγαπητοί αδελφοί είχαν με αγάπη κτίσει για Εκείνον στο άσραμ. Τα πέντε χειρόγραφα ήταν πάνω στο κομοδίνο Του. Έμαθα πως ο Διδάσκαλος είχε ήδη διαβάσει τα βιβλία- και εκπλάγηκαν. Με το τόσο φορτωμένο πρόγραμμα στη Νέα Υόρκη, στο Μπόστον, και στο Σαντ Μπάνι, πότε βρήκε το χρόνο; Μου είπε ότι τα τρία βιβλία έπρεπε να τυπωθούν. Του είπα: «Διδάσκαλε, είναι πέντε τα βιβλία». Ο Διδάσκαλος με κοίταξε με μια γεμάτη έκπληξη αλλ' όμως παιχνιδιάρικη έκφραση και είπε αμφισβητώντας: «πέντε βιβλία; στάσου να δω». Λέγοντας αυτά πήρε ένα ένα τα βιβλία και άρχισε να μετρά σιγά «ένα... δύο... τρία... τέσσερα... πέντε...». Ο Διδάσκαλος κοίταζε κάθε βιβλίο πολύ ώρα και επίμονα, με όλη Του την προσοχή, πλήρως συγκεντρωμένη. Συνειδητοποίησα ότι ο Διδάσκαλος φόρτι-

ζε κάθε βιβλίο, του οποίου οι λέξεις ήταν ήδη φορτισμένες καθώς προέρχονταν από ομιλίες που ήταν ήδη τυπωμένες. Τα μέτρησε μια φορά, και μετά τα ξαναμέτρησε, σιγά και προσεχτικά, κούνησε το κεφάλι Του και είπε: «Ναι, είναι πέντε βιβλία» προσθέτοντας: «Αυτά τα βιβλία θα βοηθήσουν πολλούς ανθρώπους».

Αργότερα, σε τρεις ξεχωριστές περιπτώσεις, ο Διδάσκαλος είπε ξανά τρία βιβλία και εγώ είπα: «Όχι Διδάσκαλε, είναι πέντε βιβλία». Μετά από δύο χρόνια συνειδητοποιήσαμε ότι τα πέντε χειρόγραφα θα ήταν καλύτερα να τυπωθούν και να εκδοθούν σε τρεις τόμους: Τόμος Ι· *Το Ιερό Μονοπάτι* Τόμος ΙΙ: *Αυτοέλεγχος/Διαλογισμός* Τόμος ΙΙΙ: *Η Νέα Ζωή στον Κόσμο/Η Νέα Ζωή στο Θεό.* Το μάθημα είναι το εξής: όταν ο Διδάσκαλος παίρνει στα ιερά Του χέρια πέντε βιβλία και λέει, τρία βιβλία, να είσαι σίγουρος καθώς κοιτάζεις τα πέντε βιβλία ότι πραγματικά είναι τρία τα βιβλία. Ο Διδάσκαλος είναι πάντοτε σωστός.

ΡΟΥΘ ΣΗΝΤΕΡ
RUTH SEADER

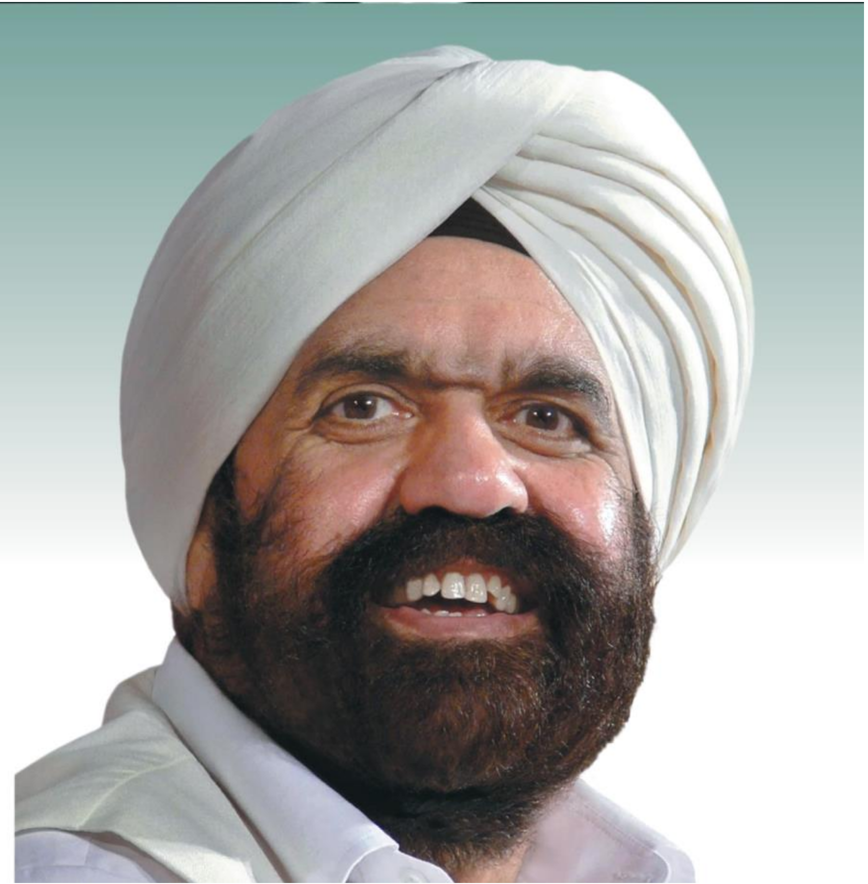
Σημ. Μετ. Επειδή αυτά τα αποσπάσματα έχουν παρθεί από διάφορες ομιλίες και βιβλία του Διδασκάλου Kirpal Singh και έχουν ταξινομηθεί κάτω από διάφορες επικεφαλίδες, από τη Ruth Seader, χωρίς καμιά απολύτως αλλαγή από το πρωτότυπο, πολλές φορές τυχαίνει ένα απόσπασμα να μην έχει πλήρη συνοχή με το άλλο.

SANT DARSHAN SINGH (1921- 1989)

Περιεχόμενα

1. Η θλιβερή κατάσταση του ανθρώπου: Η προσκόλ-
λησή του στον κόσμο ………………………………… 13
2. Στο Έλεος του Νου και των Αισθήσεων……………...17
3. Η Διέξοδος: Ο Διδάσκαλος, Το Μεγαλύτερο Δώρο
του Θεού... 24
4. Άπρα-Βίντια και Πάρα-Βίντια 40
5. Το Ιερό Μονοπάτι: Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα.............. 42
6. Μύηση: Το Ξύπνημα... 44
7. Διαλογισμός: Τα Πάντα Είναι Μέσα μας.................. 51
8. Σάτσανγκ: Να Κάθεται Κανείς στην Παρουσία Του... 52
9. Προσευχή: Ο Διάλογός σας με το Θεό 59
10. Η Υπόσχεση: Η Ευθύνη που αναλαμβάνουμε με τη
Μύηση 64
11. Η Εκτίμηση του Εαυτού: Η Νέα Κατεύθυνση......... 69
12. Υπακοή 72
13. Δοκιμασία Του Μαθητή... 80
14. Ο Παράγοντας του Χρόνου είναι Αναγκαίος.......... 80
15. Κάρμα: Ο Τροχός που Δεσμεύει............................... 82
16. Παρέκκλιση από το Μονοπάτι 90
17. Για να επικαλεστούμε τη Χάρη Του 94
Αναφορές (στα κείμενα από όπου έχουν παρθεί τα
αποσπάσματα).. 99

SANT RAJINDER SING JI (1946-)

Το Ιερό Μονοπάτι

Η Θλιβερή Κατάσταση του Ανθρώπου: Η προσκόλλησή του στον Υλικό Κόσμο

ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΛΗΘΙΝΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ λένε ότι το να πραγματοποιήσει κανείς το Θεό είναι ένα απλό πράγμα —πώς θα πραγματοποιήσουμε τον Κύριο; Απλώς ξεριζώστε την προσοχή σας από εδώ και φυτέψτε την εκεί. Το θέμα είναι να αποσύρει κανείς και να συγκεντρώσει τη διασκορπισμένη στον υλικό κόσμο προσοχή του[1]. Όλα εξαρτώνται από την προσοχή σας, ή *σούρατ* όπως ονομάζεται, που είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής σας. Όπου είναι απασχολημένη ή προσκολλημένη, εκεί θα είναι πάντοτε και οι σκέψεις σας. Πρέπει, βεβαίως, να κάνουμε την καλύτερη χρήση των πραγμάτων, αλλά δεν πρέπει να προσκολλιόμαστε σ' αυτά. Αν μπορούμε να προσκολλήσουμε την ψυχή μας σε κάτι ανώτερο μέσα μας, θα είμαστε εντάξει. Αλλά αν η προσοχή μας αποσπάται μέσω των αισθήσεων, τόσο πολύ, που να ταυτίζεται με τα εξωτερικά πράγματα, ποιο είναι το αποτέλεσμα; Δεν μπορείτε να αποσπάσετε την προσοχή σας από αυτά. Είναι θέμα της προσοχής ή σούρατ, ή την κρατάτε απασχολημένη στα εξωτερικά πράγματα ή την εσωστρέφετε και την προσκολλάτε στον Υπερεαυτό σας. Λοιπόν, γι' αυτό, πρέπει να δείτε που παρασύρεστε από τις αισθήσεις της όρασης, της ακοής, της όσφρησης, της γεύσης και της αφής. Αυτές οι πέντε αισθήσεις εργάζονται μέσω των πέντε αισθητήριων οργάνων. Αν αυτές δεν

αποσυρθούν απέξω, δεν θα μπορέσετε να έχετε κάποια ενημερότητα του εαυτού σας ή να έρθετε σε επαφή με τον Ανώτερο Εαυτό ή το Θεό μέσα σας, που είναι η Αρχή του Φωτός και του Ήχου.[2]

Οτιδήποτε κάνετε, είτε για μια μέρα, είτε για δυο μέρες, για δέκα μέρες, ένα μήνα ή δύο, φυσικά γίνεται συνήθεια. Η συνήθεια δυναμώνει και γίνεται φύση. Αν θέλετε να πάτε σε έναν τόπο και είσαστε προσκολλημένοι κάπου αλλού, ο νους σας θα πάει προς τη μια κατεύθυνση ενώ τα πόδια σας θα πάνε προς την άλλη. Ξέρετε τι χρειάζεται; Ο Θεός είναι μέσα σας, αλλά αν δεν αποσυρθείτε απέξω, πώς μπορείτε να έρθετε σε επαφή μαζί Του; Αν είσαστε προσκολλημένοι στα γήινα πράγματα δεν μπορείτε να αποσυρθείτε από τον εξωτερικό κόσμο. Αν φύγετε από αυτό το σπίτι, σεις είσαστε οι ίδιοι. Αν εγκαταλείψετε αυτό το σώμα, δεν έχετε αλλάξει. Είσαστε ό,τι είσαστε τώρα. Μετά που θα αφήσετε το σώμα δεν μπορείτε να γίνετε ένας σοφός άνθρωπος.[3] Αν είσαστε προσκολλημένος εδώ ενώ ζείτε στον κόσμο, η προσοχή σας θα είναι στον κόσμο ακόμη και μετά που θα αφήσετε το σώμα. Πού θα πάτε; Εκεί όπου είσαστε προσκολλημένοι. Πού πρέπει να προσκολλήσουμε τους εαυτούς μας; Η ψυχή είναι μια συνειδητή οντότητα, θα έπρεπε να προσκολληθεί στον Υπερεαυτό, που είναι Παν-συνειδητότητα, όταν ακόμη είναι σ’ αυτή τη ζωή. Τότε ενώ θα παραμένετε μέσα στον κόσμο δεν θα είσαστε προσκολλημένοι σ’ αυτόν. Θα είσαστε μέσα στον κόσμο αλλά όμως έξω από αυτόν. Όταν θα αφήσετε το σώμα θα πάτε στα πόδια του Κυρίου.[4]

Όσο είμαστε στο σώμα, το σώμα δοξάζεται, αλλά είμαστε φυλακισμένοι μέσα σ’ αυτό, και παραμένουμε έτσι ωσότου να μας ελευθερώσει η Ελέγχουσα Δύναμη. Αλλά πώς μπορούμε να έχουμε την εμπειρία αυτής της Δύναμης; Αυτή δεν μπορεί να γνωριστεί με τις αισθήσεις, γιατί αν οι αισθήσεις, ο νους, και η διάνοια δεν ακινητοποιηθούν, δεν υπάρχει εμπειρία. Λοιπόν ο Θεός δεν μπορεί να γνωριστεί με τις αισθήσεις, το νου, τη διάνοια ή ακόμη και τις πράνες.

Μπορούμε να έχουμε την εμπειρία Του μόνο με την ψυχή, μετά που θα γνωρίσει τον εαυτό της εμπράκτως με την αυτοανάλυση. Χωρίζοντας την ύλη από τη συνειδητότητα, μαθαίνουμε ποιο είναι αυτό που ελέγχει όλες μας τις αισθήσεις. Μπορείτε να πείτε ότι γνωρίζουμε την προσοχή, γιατί χωρίς την προσοχή ούτε οι αισθήσεις δεν λειτουργούν. Θα έχετε προσέξει, π.χ., ότι αν η προσοχή σας είναι πλήρως προσηλωμένη σε κάτι, δεν θα ακούσετε αν κάποιος σας φωνάζει.[5]

Λοιπόν πρέπει να έχουμε έλεγχο πάνω σε όλες μας τις αισθήσεις. Πρέπει να είμαστε ικανοί να τις χρησιμοποιούμε όταν θέλουμε, όχι αυτές να μας παρασύρουν προς τα έξω. Είναι γι' αυτό το λόγο που έγινε το ημερολόγιο. Πρέπει να ξέρετε που είσαστε προσκολλημένοι. Σας έχει δοθεί κάποια επαφή εσωτερικά με τη χάρη του Θεού. Σεις βλέπετε το Φως του Θεού μέσα σας, και ακούτε την Αρχή του Ήχου. Όταν στρέψετε όλη σας την προσοχή στο Ηχητικό Ρεύμα, θα σας τραβήξει, απάνω. Ακόμη και εκείνοι που τους έχει δοθεί μια επαφή με τον Κύριο εσωτερικά, θα τη χάσουν αν δεν τηρούν την αυτοεγκράτεια. Μόνο όταν έχετε κάποιο έλεγχο πάνω στον εαυτό σας, μπορείτε να κατευθύνετε την προσοχή σας οπουδήποτε θέλετε.[6]

Λοιπόν είμαστε εδώ για να κάνουμε την καλύτερη χρήση όλων των εξωτερικών πραγμάτων, αλλά όχι να είμαστε προσκολλημένοι σ' αυτά. Πρέπει να τα χρησιμοποιήσουμε ως βοηθητικά, όπως την πέτρα που βάζουμε στο ρυάκι για να πατήσουμε πάνω και να περάσουμε απέναντι, για να φτάσουμε τον Ανώτερο Εαυτό. Αν είσαστε εξαρτημένοι από ή ταυτίζεστε με οποιεσδήποτε εξωτερικές απολαύσεις, τόσο πολύ που δεν μπορείτε ούτε να αποσυρθείτε από αυτές, τότε πώς μπορείτε να εσωστραφείτε και να έχετε αυτή την επαφή με το Θεό μέσα σας, που σας δίνεται την ώρα της μύησης; Λοιπόν αυτές οι εξωτερικές αισθήσεις πρέπει να είναι κάτω από τον έλεγχό μας. Οποτεδήποτε θέλουμε μπορούμε να κάνουμε την καλύτερη χρήση τους, αλλά δεν πρέπει αυτές να μας τραβούν έξω.[7]

Όταν δείτε οι ίδιοι ότι σεις είσαστε ο ένοικος του φυσικού σπιτιού και όχι το ίδιο το οίκημα, πράγμα που επίμονα πιστεύετε μέχρι τώρα, η σκοπιά σας αλλάζει τελείως, και αρχίζετε να βλέπετε τα πάντα από άλλη σκοπιά. Μπορείτε να το καταλάβετε αυτό καλύτερα με ένα παράδειγμα. Είναι η αντανάκλαση του δικού σας ψυχικού ρεύματος, όταν προσκολλιέται σε κάτι, που σας δίνει ένα αίσθημα ευχαρίστησης ή απόλαυσης. Κάθεστε σε ένα θέατρο όπερας και απολαμβάνετε το θέαμα μαζί με άλλους που κάθονται γύρω σας. Το θεατρικό έργο παίζεται, και όλοι είναι βυθισμένοι στην επονομαζόμενη απόλαυση. Ξαφνικά, ένας αγγελιοφόρος έρχεται στην αίθουσα και σας φέρνει τα νέα ότι ο γιος σας έπεσε τυχαία από το δώμα και είναι αναίσθητος εξαιτίας ενός σοβαρού σοκ.

Παρά τα τραγικά αυτά νέα, η παράσταση συνεχίζεται όπως πριν, αλλά η προσοχή σας έχει αποσπασθεί, και σας έχει καταλάβει η θλίψη και η τύψη εξαιτίας της μεγάλης προσκόλλησης προς τον αγαπητό σας γιο, που πληγώθηκε, με αποτέλεσμα ότι η ίδια ωραία παράσταση που τόσο πολύ απορροφούσε την προσοχή σας είναι τώρα ανούσια και χωρίς καμιά ευχαρίστηση.

Αυτό δείχνει πως η ευχαρίστηση δεν ήταν μέσα στην παράσταση αλλά ήταν απλώς η αντανάκλαση της δικής σας συγκεντρωμένης προσοχής προς αυτή. Αυτή η ίδια η αρχή εργάζεται παντού και πάντοτε. Ο Διδάσκαλος το γνωρίζει αυτό και το βλέπει να εργάζεται τόσο ζωντανά όπως εμείς βλέπουμε ο ένας τον άλλον. Αυτός έρχεται τώρα για να μας σώσει και μας λέει να προσηλώσουμε την προσοχή μας σε κάτι που είναι μιας διαρκούς φύσης και να απολαμβάνουμε αιώνια ευτυχία ή μακαριότητα. Όλα όσα βλέπουμε με τη βοήθεια των φυσικών μας ματιών είναι σε μια διαρκή ροή και συνεχώς αλλάζουν μορφή και χρώμα.[8] Αυτά που εμείς πιστεύουμε ότι μας δίνουν ικανοποίηση δεν είναι αλήθεια· είναι απλώς ότι η προσοχή μας είναι εκεί και η απόλαυση έρχεται από αυτό, λοιπόν η ευτυχία δεν είναι μέσα στα

πράγματα αλλά μέσα μας. Πώς μπορεί η αγνή συνειδητότητα (η ψυχή) να πάρει κάποια ευτυχία από την ύλη;

Στο Έλεος του Νου και των Αισθήσεων

Ο ΚΥΡΙΟΣ δεν είναι χωρισμένος από μας και μεις δεν είμαστε χωρισμένοι από Εκείνον. Αλλά εξαιτίας της εξωστρέφειας στο επίπεδο των αισθήσεων, έχουμε χάσει την ταυτότητά μας. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να αποσπάσουμε την προσοχή μας από τις εγκόσμιες απασχολήσεις και να «κρούσουμε εσωτερικά» όπως το ονομάζει ο Έμερσον. Αυτή είναι η πράξη της εσωστροφής. Αυτό δε σημαίνει πως πρέπει να καταπιέσουμε τις αισθήσεις μας. Αλλά πρέπει να τις κατευθύνουμε έτσι ώστε να βοηθήσουν το πνεύμα τόσο στο φυσικό επίπεδο όσο και στα εσωτερικά έπίπεδα.[10]

Ο νους στην τωρινή του κατάσταση είναι φορτωμένος με ένα πελώριο *καρμικό* φορτίο από τις περασμένες ζωές. Έχει υποδουλωθεί από τις αισθήσεις και έτσι οδηγείται, ανίκανος να αντιδράσει, μέσα στο βόρβορο της ικανοποίησης των αισθήσεων. Το αλφαβητάριο της πνευματικής προόδου αρχίζει με τον έλεγχο του νου. Λέγεται ότι αν δεν ακινητοποιηθεί ο νους δεν μπορούμε να έχουμε την εμπειρία της Αυτογνωσίας. Το ανθρώπινο σώμα είναι ακριβώς όπως ένα άρμα όπου η ψυχή είναι ο ιππέας, ο νους είναι ο οδηγός, η διάνοια είναι τα ηνία, και οι αισθήσεις είναι τα δυνατά άγρια άλογα που τρέχουν ξέφρενα μέσα στο βόρβορο της ικανοποίησης των αισθήσεων. Έτσι, για να έχουμε ξανά τη σωστή ανακατάταξη των πραγμάτων, πρέπει οι αισθήσεις να πειθαρχηθούν, η διάνοια να ακινητοποιηθεί και ο νους να μπει σε έλεγχο για να μπορέσουμε να έχουμε την εσωτερική εμπειρία της ψυχής. Ο νους έχει συνηθίσει να περιπλανιέται στον εξωτερικό κόσμο επί αιώνες. Αν δεν του προσφερθεί κάτι πιο ευχάριστο εσωτε-

ρικά, δεν μπορεί να μπει κάτω από έλεγχο. Οι τέσσερις κύριες ιδιότητες του νου πρέπει να θειοποιηθούν πρώτα για να μπορέσει κανείς να έχει μια ορθή κατανόηση του θέματος. Ακριβώς όπως τώρα έχουμε πάρα πολύ εντυπωσιασθεί από τα γεγονότα της εξωτερικής ζωής, καθώς δεν γνωρίζουμε παρά λίγο ή καθόλου τις ανώτερες πνευματικές αλήθειες που είναι γεμάτες από Θεία μακαριότητα, πράγμα που φανερώνει τη μεγάλη μας άγνοια· παρόμοια, αν δεν έχουμε σταθερή πεποίθηση για τη ζωή του Υπερπέραν, δεν υπάρχει ελπίδα να πάρει ο νους μας την ορθή στροφή. Μόνο στην παρουσία του Ζωντανού Διδασκάλου, ο οποίος έχει πλήρη προσταγή και έλεγχο πάνω στο νου Του, έχουμε κάποια αντανάκλαση της εσωτερικής ηρεμίας και ισορροπίας του νου. Ένας Άγιος αναφώνησε:

> *Αν είσαι σταθερά αποφασισμένος να προχωρήσεις και να πας στον Αγαπημένο Κύριο, πρέπει να βάλεις ένα πόδι πάνω στο νου και τότε με το επόμενο βήμα θα μπορέσεις να φτάσεις τη στενωπό που οδηγεί στο Φίλο.*[11]

Ο Εαυτός είναι ο φίλος του εαυτού και ο εαυτός είναι ο εχθρός του εαυτού. Ο νους, καθώς δρα σαν ένας σκλάβος τών αισθήσεων, τρέχοντος πίσω από τα αντικείμενα των αισθήσεων, εξευτελίζει τον εαυτό του. Σαν ένας απρόσεχτος σπορέας σπέρνει τους *καρμικούς* σπόρους, και πρέπει, αναγκαστικά να δρέψει και να αποθηκεύσει μια άφθονη συγκομιδή, στη μια ζωή μετά την άλλη, σε μια ατέλειωτη σειρά. Η φτωχή ψυχή που με το δικό της φως και τη δίκιά της ζωή εργάζεται ο νους είναι χωρίς ελπίδα και χωρίς βοήθεια εξόριστη στην αφάνεια πίσω στο βάθος και ο νους παίρνει την ανώτατη διοίκηση μέσα στο σώμα. Τι κρίμα! Η πριγκίπισσα με βασιλικό αίμα κυβερνιέται από τις πανουργίες ενός απατεώνα ο οποίος και αυτός ο ίδιος ευχαρίστως εξαπατάται από τα τραγούδια των σειρήνων των αισθήσεων και χορεύει χωρίς να το ξέρει στη δική τους μελωδία πάνω στη σκηνή της γήινης ζωής. Χωρίς αμφιβολία αυτό

είναι μια απειλή στην ασφάλεια και την ακεραιότητα της ψυχής, που τρέχει ένα δρόμο μετ' εμποδίων με τρομερά, και πολλές φορές ανυπέρβλητα, εμπόδια στο διάβα της. Πρέπει, λοιπόν, πρώτα να υποτάξουμε αυτόν το φανατικό εχθρό για να μπορέσουμε να διαβούμε ομαλά το πνευματικό μονοπάτι. Το να υποτάξουμε το νου με τη βία δεν είναι πρακτικό. Πρέπει να τον κερδίσουμε σταθερά με την πειθώ και με το να του δώσουμε κάποια μικρή γεύση της πραγματικής ευτυχίας, και αυτό μόνο ένας Άγιος Διδάσκαλος μπορεί να το κάνει.[12]

Ο ανθρώπινος νους είναι έτσι κατασκευασμένος από τη Θεία Πρόνοια που δεν θέλει να αιχμαλωτιστεί. Είναι πάντοτε ανήσυχος ωσότου φτάσει στην αληθινή του κατοικία. Είναι ένας πράκτορας της Αρνητικής Δύναμης δεμένος σε κάθε ψυχή για να μην της επιτρέψει να προχωρήσει προς το Αληθινό Σπίτι του Πατέρα, Οι Διδάσκαλοι μας καθοδηγούν να τον εξημερώσουμε για τον ανώτατο σκοπό της πνευματικής προόδου. Είναι γεγονός ότι ο νους είναι ανίκανος να αντισταθεί όταν του επιτεθούν οι αισθήσεις που με τη σειρά τους έλκονται κι αυτές στη ζούγκλα της απόλαυσης. Μια προσεχτική ανάλυση θα δείξει ότι οι κατώτερες κατηγορίες της δημιουργίας που μόνο μια αίσθηση επικρατεί περισσότερο οδηγούνται στο θάνατο ή ζουν την υπόλοιπη ζωή τους σε αιχμαλωσία. Π.χ. η πεταλούδα σκώρου αγαπά υπερβολικά το φως εξαιτίας της αίσθησης της όρασης, και αυτό της στοιχίζει τη ζωή της. Μια πεταλούδα σκώρου ποτέ δε θα διστάσει να καεί στο αναμμένο κερί. Η μύγα των λουλουδιών υπεραγαπά τις μυρωδιές και τις εξωτερικές ευωδιές. Πετά με ορμή στα λουλούδια που ανθίζουν και προτιμά να πεθάνει μέσα σ' αυτά παρά να τα αφήσει. Το ψάρι είναι το πιο γρήγορο πλάσμα και χαίρεται τη ζωή του στα τρεχούμενα νερά. Έχει αδυναμία στη γεύση ή στη γοητεία της γλώσσας. Οι ψαράδες βάζουν κάτι φαγώσιμο στο αγκίστρι και το ψάρι ανίκανο να αντισταθεί, πιάνεται σ' αυτό και γίνεται τροφή των άλλων. Το ελάφι είναι το πιο γοργοπόδαρο ζώο που

σπάνια μπορεί να το ξεπεράσει το άλογο αλλά έχει αδυναμία στην ακοή. Οι κυνηγοί πάνε στο δάσος και κτυπούν το τύμπανο κατά ένα τέτοιο μαγευτικό τρόπο που το ελάφι αμέριμνο έλκεται ακατανίκητα και πάει κοντά, και βάζει το κεφάλι του πάνω στο τύμπανο και χάνει την ελευθερία του για όλη του τη ζωή. Ο ελέφαντας είναι ένα από τα πιο δυνατά πλάσματα αλλά είναι φιλήδονος και αυτή του η αδυναμία προσφέρει έναν εύκολο τρόπο για να τον συλλάβουν: Σκάβουν βαθείς λάκκους μέσα στη ζούγκλα και τους σκεπάζουν με χορτάρι και θάμνους, και τοποθετούν έναν ψεύτικο θηλυκό ελέφαντα ως δέλεαρ πάνω σ' αυτά. Το γεμάτο πάθος ζώο τρέχει προς αυτό και πέφτει μέσα στο βαθύ λάκκο όπου κρατιέται μερικές μέρες χωρίς τροφή και νερό. Όταν το βγάλουν είναι τόσο αδύναμο και εξασθενημένο που δεν μπορεί να αντισταθεί και μπαίνει κάτω από το σιδερένιο βούκεντρο για όλη του τη ζωή. Από όλα αυτά είναι πολύ σαφές ότι οι ψυχές που θεωρούνται ότι είναι δέσμιες μέσα στις κατώτερες μορφές της δημιουργίας τα υπερνικά η μία και μοναδική αίσθηση από την οποία δελεάζονται. Που είναι η ασφάλεια των ανθρώπινων ψυχών που δελεάζονται συνέχεια από όλες τις γεμάτες δύναμη αισθήσεις, της όρασης, της οσμής, της ακοής, της γεύσης και της αφής; Απλώς και μόνο από συνήθεια, ο ανθρώπινος νους έχει πέσει στο βόρβορο, περιπλανώμενος ανά τον κόσμο σαν ένας άγριος ελέφαντας μέσα στο δάσος. Τρεφόμενος και ικανοποιούμενος με τις απολαύσεις της σάρκας, κάθε στιγμή, έχει ξεπεράσει όλα τα όρια. Η πνευματική πειθαρχία του είναι βαρετή και εκνευριστική γιατί του βάζει σοβαρούς περιορισμούς στην ελεύθερη κίνησή του. Γι' αυτό ο νους δεν αρέσκεται σε καμιά πειθαρχία, και μεταχειρίζεται όλα τα κόλπα για να τις αποφύγει, παίρνοντας πολλές φορές, τη θέση ενός τίμιου μεσάζοντα που συνηγορεί για τους φίλους και τους συγγενείς μας και ψιθυρίζει κηρύγματα για τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις μας προς τον κόσμο σε διάφορους τομείς της ζωής. Αν δεν επαγρυπνεί κανείς συνέχεια και δεν είναι

εξοπλισμένος με γρήγορη οξυδέρκεια, δεν μπορεί να δει τις πανουργίες του και πέφτει εύκολα θύμα τους. Μόνο το χέρι του Διδασκάλου που πάντοτε εκτείνεται γεμάτο χάρη προς εμάς, μπορεί να μας βοηθήσει να περάσουμε με ασφάλεια μέσα από τη ζούγκλα των αισθήσεων. Η ηθική πειθαρχία, αν καλλιεργείται κάτω από την προστατευτική καθοδήγηση του Διδασκάλου βοηθά στην πνευματική πρόοδο. Ηθική και πνευματικότητα πάνε μαζί χέρι με χέρι. Η πρώτη είναι το έδαφος και η δεύτερη ο σπόρος που ευδοκιμεί και ανθίζει σε ευνοϊκές περιστάσεις.[13]

Η ανθρώπινη μορφή, εξαιτίας της ψυχής που είναι μέσα σ' αυτή, είναι η ανώτατη μέσα σε όλη τη δημιουργία, και είναι αμέσως μετά το Θεό. Είναι ένα μέρος από το Θεό, και καθώς έχει την ίδια φύση με Αυτόν είναι μια συνειδητή οντότητα, και όμως παρόλα αυτά, είναι γεμάτη αθλιότητα. Καθώς έχει προσδεθεί στο νου, στα πάθη και τις προσκολλήσεις των αισθήσεων αυτά τη σέρνουν εδώ και κει. Οι απολαύσεις του κόσμου ελέγχουν τις αισθήσεις, οι αισθήσεις ελέγχουν το νου και ο νους ελέγχει τη διάνοια. Αυτή η διαδικασία ονομάζεται *καμ* (παθιασμένες επιθυμίες και άλλες ορέξεις). Κάμ, σημαίνει επίσης εργασία, και αν βάλλουμε αυτή την επιθυμία ή ώθηση προς την αντίθετη κατεύθυνση και απασχοληθούμε με τον αντίθετο τύπο εργασίας, τότε θα κατωρθώσουμε την αληθινή ειρήνη της ύπαρξης. Ένας αληθινός Διδάσκαλος πάντοτε προσεύχεται: «Ω, Κύριε, κράτησε το μυαλό μου κάτω από τον έλεγχό Σου».

Τώρα ολόκληρο το σύστημα είναι λάθος, γιατί θα έπρεπε το άλογο να τραβά το αμάξι, αλλά αντί γι' αυτό το αμάξι πάει μπρος. Η ψυχή θα έπρεπε να δίνει δύναμη στο νου όπως και όποτε επιθυμεί, αλλά ο νους, η διάνοια και οι αισθήσεις κλέβουν τη δύναμη, και η ψυχή είναι μια σκλάβα σ' αυτούς. Αυτό είναι τελείως λάθος. Οι Διδάσκαλοι συμβουλεύουν το «Γνώθι Σεαυτόν», γιατί είναι ο μόνος τρόπος να κόψει κανείς το κακό από τη ρίζα. Είσαστε ικανοί να ελέγχετε τις αισθήσεις σας και να τις κάνετε να κάνουν ότι

θέλετε; Έχετε φθάσει σ' αυτό το στάδιο; Κάθε τμήμα μιας μηχανής έχει ένα ηλεκτρικό κινητήρα που είναι συνδεμένος με τη γεννήτρια. Υπάρχουν πολλά τμήματα που αποτελούν αυτή τη μηχανή και μπορεί κανείς να γυρίσει το διακόπτη και να σταματήσει τη λειτουργία οποιουδήποτε τμήματος μέσα σε ένα δευτερόλεπτο. Κατά τον ίδιο τρόπο, θα έπρεπε να είμαστε σε έλεγχο του εαυτού μας, και να είμαστε ικανοί να γυρίζουμε το διακόπτη και να σταματάμε ολόκληρη τη μηχανή μας αν το επιθυμούμε.[14]

Ο Θεός είναι μέσα σας, Αυτός δεν θα έρθει απέξω. Είναι το εγώ σας που στέκεται εμπόδιο στο δρόμο. Αυτό το εγώ εμφανίζεται όταν έχετε συνείδηση του σώματος, είτε του φυσικού, είτε του αστρικού ή του αιτιατού. Όταν υψώνεστε πάνω από το φυσικό σώμα, το φυσικό εγώ αποβάλλεται. Όταν υψώνεστε πάνω από το αστρικό σώμα, χάνετε το αστρικό εγώ σας. Όταν υψώνεστε πάνω από το αιτιατό σώμα, τότε θα καταλάβετε τελείως ποιος είσαστε. Το θέλημά σας θα είναι το θέλημα του Θεού. Το θέλημα του Θεού είναι μέσα σας.[15]

Όταν ερχόμαστε σ' αυτόν τον κόσμο η υπέρτατη γνώση που μπορούμε να έχουμε είναι ότι μόνο μέσα στην ανθρώπινη μορφή μπορούμε να πραγματοποιήσουμε την Αλήθεια ή το Θεό. Πώς μπορούμε να γνωρίσουμε το Θεό; Αυτός δεν μπορεί να γνωριστεί μέσω των αισθήσεων, του νου, της διάνοιας ή μέσω των πράνα (των ζωτικών αέρων). Αν θέλετε να πραγματοποιήσετε το Θεό, μόνο η ψυχή μπορεί να τον γνωρίσει. Πότε μπορεί η ψυχή να έχει αυτή την εμπειρία της πραγματοποίησης; Όταν έχει ελευθερωθεί από το νου και τις αισθήσεις.[16]

Όσο δεν έχουμε μια εσωτερική εμπειρία της ψυχής, παραμένουμε σε βαθύ σκοτάδι. Η γνώση από τα βιβλία γίνεται πονοκέφαλος καθώς τραβά το νου έξω στον κόσμο μέσω των αισθήσεων και μας κάνει να είμαστε ταυτισμένοι με τις αισθήσεις καθώς είμαστε συνεχώς απασχολημένοι με τα εγκόσμια. Αντίθετα, η αυτογνωσία ικανοποιεί την έμφυτη σφοδρή επιθυμία και πείνα της ψυχής για ειρήνη

και ευτυχία. Το μόνο που χρειάζεται να μάθουμε είναι το Βιβλίο του Ανθρώπου, γιατί η μεγαλύτερη μελέτη του ανθρώπου είναι ο άνθρωπος.[17]

Συχνά βλέπουμε τα χωρίς ζωή σώματα που μεταφέρονται στον τόπο της αποτέφρωσης, και ίσως έτυχε να έχουμε ανάψει τη φωτιά με τα ίδια μας τα χέρια, αλλά ποτέ δεν σκεφθήκαμε ότι και εμείς επίσης θα πεθάνουμε μια μέρα. Αυτό μπορεί να αποδοθεί στο γεγονός ότι καθώς είμαστε η αντανάκλαση της Αλήθειας, νομίζουμε πως είμαστε αιώνιοι και πανευτυχείς. Ο Θεός είναι παμμακάριος- και εμείς επίσης θέλουμε την ευτυχία, και γι' αυτό το λόγο συνεχώς ψάχνουμε γι' αυτή. Πόσο διάστημα κρατά η εγκόσμια χαρά μας; Τόσο όσο η προσοχή μας, που είναι ευτυχία, είναι προσκολλημένη στην πηγή της. Μπορεί να είναι κάτι καλό ή κάτι κακό, αλλά βάζοντας την προσοχή μας εκεί παίρνουμε κάποια χαρά από αυτό, γιατί ουσιαστικά είμαστε εμείς οι ίδιοι παμμακάριοι.

Γιατί εμείς δεν είμαστε ενήμεροι αυτής της έμφυτης φύσης μας; Γιατί έχουμε ξεχάσει ποιοι είμαστε. Η αρχή όλης αυτής της λησμονιάς ήταν η γέννησή μας στο φυσικό σώμα. Αυτό το σώμα είναι η πηγή της απατηλότητας. Εμείς δεν είμαστε το σώμα — είμαστε ο ένοικος. Το σώμα είναι ελκυστικό γιατί εμείς (η ψυχή) το ζωογονούμε. Περιστοιχιζόμαστε από τις αισθήσεις, και με τη βοήθεια της διάνοιας προσπαθούμε να σκεφθούμε για μια λύση — αλλά αν μπορούσαμε μόνο να ξυπνήσουμε μέσα μας... Όλος ο κόσμος κοιμάται, μέσω της προσκόλλησης και της λησμονιάς· όλα είναι απατηλότητα. Καθώς είναι ταυτισμένη με το σώμα, η ψυχή χάνει τον εαυτό της μέσα στην προσκόλληση όλο και περισσότερο, δημιουργώντας έναν καινούριο κόσμο για τον εαυτό της — έναν κόσμο απατηλότητας, που δημιουργείται με το να βλέπουμε τα πράγματα διαφορετικά από ό,τι είναι στην πραγματικότητα. Νομίζουμε ότι το σώμα και όλα του τα περιβάλλοντα είναι μέρος της Αλήθειας — και αυτό είναι απατηλότητα. Δεν μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι το σώμα και η κατάστασή του δεν είναι ποτέ

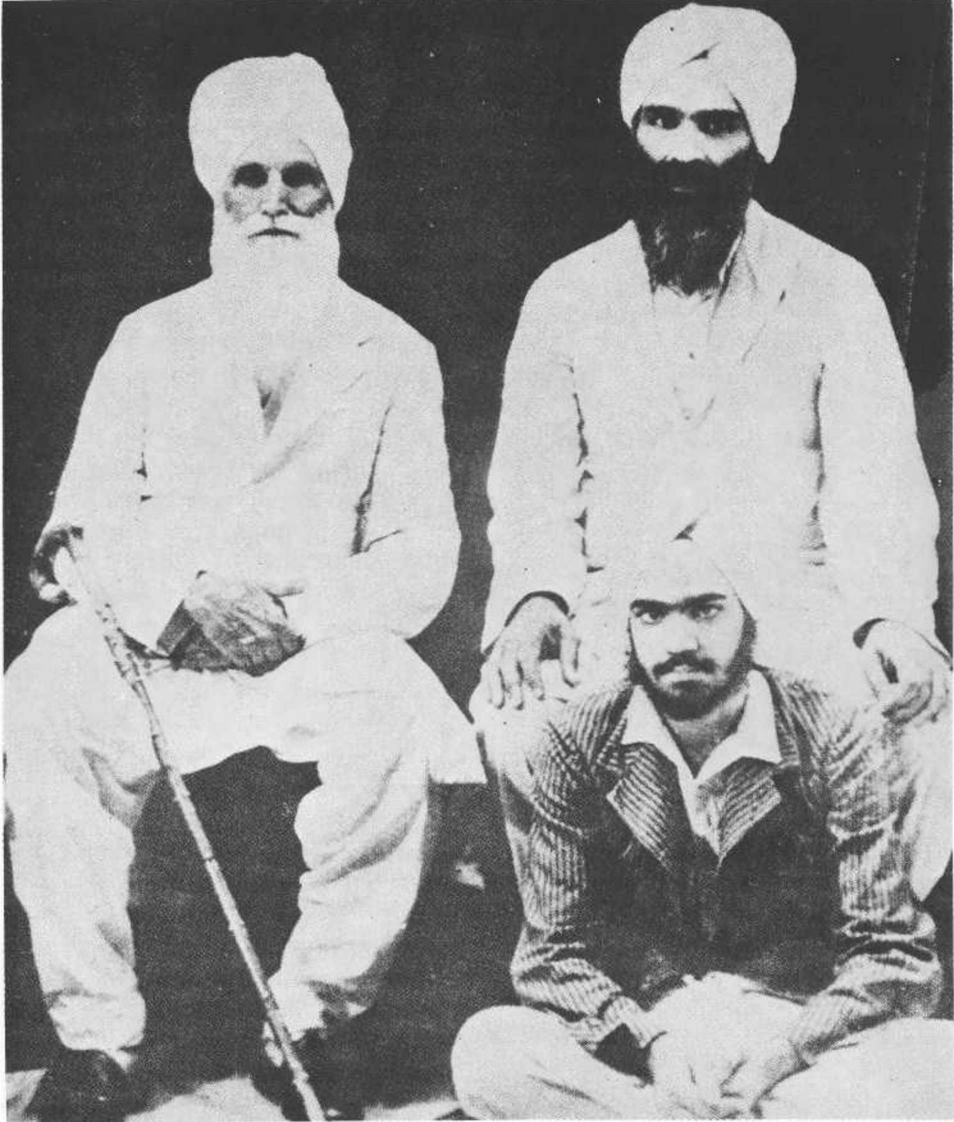
σταθερά; Πώς μπορεί ένας που έχει γίνει η εικόνα του σώματος και εντρυφεί στις εξωτερικές πράξεις και απασχολήσεις, να περιμένει να ανυψωθεί πάνω από το σώμα; Υπάρχει μια μόνο λύση, και αυτή είναι να ψάξει να βρει κάποιον που έχει διαφύγει από την απατηλότητα· είναι αδύνατον να ελευθερώσουμε μόνοι μας τους εαυτούς μας.[18]

Η Διέξοδος: ο Διδάσκαλος, το Μεγαλύτερο Δώρο του Θεού

^ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΝΑΝΑΚ στο *Τζαπ Τζι Σαχίμπ,* μας λέει:

Υπάρχει Μία Πραγματικότητα, ο Ανεκδήλωτος Εκδηλωμένος-
Παντοτινά Υπάρχων, Αυτός είναι Νάαμ (Λόγος), ο Δημιουργός, που διαπερνά τα πάντα-
Ο χωρίς φόβο, χωρίς έχθρα, πέρα από το Χρόνο,
Που δεν έχει γεννηθεί, Αυτο-ύπαρκτος, πλήρης μέσα στον εαυτό του.
Μέσω της χάρης του αληθινού Του υπηρέτη, του Διδασκάλου.
Μπορεί κανείς να Τον φτάσει.

Ο πιο αληθινός πλούτος και το μεγαλύτερο δώρο του Θεού είναι ο Θεάνθρωπος, ο άνθρωπος που, έχοντας φτάσει στην πραγμάτωση του εαυτού του, έχει εγκαθυδριθεί μέσα στη Θειότητά του. Είναι με άλλα λόγια ένας πολαρισμένος Θεός ή ένας πόλος από τον οποίο ο Θεός εκδηλώνει τον Εαυτό Του μεταξύ των ανθρώπων Του. Καθώς ο Θεός είναι απεριόριστος και χωρίς όρια, Αυτός είναι πέρα από κάθε δυνατή κατανόηση από την περιορισμένη δύναμη και ικανότητα της αντίληψης. Μπορεί, όμως, να κατανοηθεί μέσα στο Διδάσκαλο έτσι όπως μπορεί κανείς να κατανοήσει μια απέραντη θάλασσα όταν πάει στην ακροθαλασσιά και στις ακρογιαλιές όπου μπορεί να

HAZUR BABA SAWAN SINGH (1858-1948) (αριστερά) ο Διδάσκαλος του SANT KIRPAL SINGH (1894-1974) (δεξιά), και ο τωρινός Διδάσκαλος SANT DARSHAN SINGH (1921-) (κάτω) σε νεαρή ηλικία.

λουστεί, και όπου κυλούν ήρεμα τα νερά και οι κολυμβητές μπορούν να βουτήξουν ακίνδυνα.[19]

Όπως ο όμοιος έλκει τον όμοιο, ο άνθρωπος πρέπει αναγκαστικά να έχει τον άνθρωπο για δάσκαλό του, γιατί κανένας άλλος δεν μπορεί να τον διδάξει. Ο δρόμος προς το Θεό, λοιπόν, είναι μέσω του ανθρώπου. Μόνο κάποιος Θεάνθρωπος μπορεί να μας πει για το «Δρόμο Εξόδου» από τον κόσμο και για το «Δρόμο Εισόδου» στο Βασίλειο του Θεού, που είναι τώρα μια χαμένη επαρχία για την ανθρωπότητα γενικά. Η πτώση του ανθρώπου ήρθε από τον άνθρωπο και η αναγέννηση του ανθρώπου πρέπει επίσης να έρθει από τον άνθρωπο. Αλλά υπάρχει ένας κόσμος διαφοράς μεταξύ ανθρώπου και ανθρώπου — καθώς ο τελευταίος είναι Θεάνθρωπος.[20]

Όταν οι άνθρωποι βλέπουν το Διδάσκαλο να ζει σαν ένας κοινός άνθρωπος, να τρώει, να πίνει, κ.λ.π., δεν προσέχουν τις σκέψεις τους και το σεβασμό τους προς Αυτόν. Πρέπει πάντοτε να θυμόσαστε ότι η ζωή ενός Διδασκάλου είναι δύο (ζωές) σε μία. Αυτός είναι ο υιός του ανθρώπου, που παραδέχεται όλους σαν αδερφούς, χωρίς να έχει καμιά κακόβουλη σκέψη για κανένα, και ζει όπως ένας αληθινός άνθρωπος, μοιραζόμενος με τους άλλους τις χαρές και τις λύπες. Επίσης υποφέρει στις συμφορές των άλλων, και πολλές φορές δακρύζει από συμπάθεια. Αλλά, με τον αληθινό του Εαυτό, οδηγεί τις ψυχές μέσα και πάνω. Αυτοί οι άτυχοι άνθρωποι που τον θεωρούν απλώς και μόνο σαν άνθρωπο, παραμένουν στο επίπεδο του ανθρώπου και χάνουν τη χρυσή ευκαιρία.[21]

Τη μεγαλύτερη προσευχή, λοιπόν που μπορεί να κάνει ένας άνθρωπος στο Θεό είναι να τον βοηθήσει με το άπειρο έλεος Του, να έρθει σε επαφή με τους προφήτες Του που μπορούν να τον οδηγήσουν προς Αυτόν. Ο Θεάνθρωπος ή ο Προφήτης του δείχνει το Δρόμο — τη Μεγάλη Λεωφόρο που οδηγεί στο Θεό. Αυτό δεν είναι τίποτα άλλο παρά το Ηχητικό Ρεύμα ή η Αρχή που ονομάζεται διαφοροτρόπως από τους διάφορους σοφούς: Λόγος ή το Άγιο Πνεύμα από

τους Χριστιανούς, Κάλμα, Μπανγκ-ι-Ασμάνι ή Νίντα-ι-Άρσι από τους Μωαμεθανούς, Ουτζίτ, Άκας Μπάνι, Νάαντ ή Σρούτι από τους Ινδούς, και Σαμπντ ή Νάαμ από τους Σίκχ. Ο Ζωροάστρης το ονομάζει Σραόσα και οι Θεοσοφιστές «Φωνή της Σιγής». Ο Χριστός μιλά γι' αυτό ως «Η Φωνή του Υιού του Θεού». Ο Θεός ξεχειλίζει μέσα στο Διδάσκαλο και ενώνει τον άνθρωπο με το Λόγο για να πάει πίσω στο Αληθινό Του Σπίτι.[22]

Αυτό το Ηχητικό Ρεύμα είναι το μέσο για τη σωτηρία. Είναι το Κλειδί που ξεκλειδώνει το Βασίλειο του Ουρανού. Χαρίζει αιώνια ζωή στον άνθρωπο και τον επαναφέρει στον Κήπο της Εδέμ από όπου διώχθηκε για την παρακοή του προς το Θεό. Τι μεγαλύτερο δώρο μπορεί να ζητήσει ο άνθρωπος από το Θεό παρά την απόδοση του Βασιλείου που έχει χάσει; Αυτό σημαίνει το τέλος της μακριάς του εξορίας από αμέτρητους αιώνες καθώς Αυτός χαιρετά με χαρά το «απολωλός πρόβατο» που επιστρέφει στο ποίμνιό του. Ο Διδάσκαλος είναι ο καλός Βοσκός που, από φιλευσπλαχνία, βοηθά την ανθρωπότητα που βρίσκεται σε πλάνη. Τέτοιες ανώτερες ψυχές έχουν εντολή από τον Ύψιστο. Αυτός δεν είναι πια ένας εξόριστος μέσα στον κόσμο αλλά ένας κληρονόμος του Βασιλείου του Θεού που έχει εγκαθιδρυθεί ξανά μέσα στην έμφυτη Θειότητά του.[23]

Αυτή είναι η αληθινή εκπλήρωση του συμβολαίου μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου, και η αληθινή ανάσταση ή η ανύψωση από τους νεκρούς καθώς παραχωρήθηκε από τον Υιό του Θεού στον άνθρωπο. Είναι η εκπλήρωση του Νόμου του Θεού και ο σκοπός της ανθρώπινης γέννησης. Σ' αυτό έγκειται το μεγαλείο των Διδασκάλων της Αλήθειας, γιατί επανασυνδέουν τον άνθρωπο με το Θεό. Η μακριά περίοδος του χωρισμού τελειώνει, και το χαμένο παιδί αποδίδεται ξανά στον Πατέρα. Αυτό σημαίνει τη Μεγάλη Επάνοδο μέσω ατέλειωτων δοκιμασιών και βασάνων. Η Σωτήρια Χάρη του Θεού υποκινείται από το Θεάνθρωπο και ο σκοπός της ζωής έχει εκπληρωθεί. Στο εξής, ο Υιός και ο Πατέρας όχι μόνο συμβιβάζονται αλλά γίνονται ένα.[24]

Είναι θέμα μπολιάσματος — μπολιάζοντας ένα κλωνάρι ενός δένδρου σε ένα άλλο δένδρο. Τι συμβαίνει τότε; Ο καρπός του δεύτερου δέντρου ενώ κρατά το σχήμα και το χρώμα που είχε, παίρνει τη γεύση και την ευωδία του άλλου. Αυτό είναι ακριβώς εκείνο που συμβαίνει όταν η δύναμη του Διδασκάλου ή ο παλμός ζωής του Διδασκάλου εργάζεται μέσα στο μαθητή. Ενώ παραμένει όπως ήταν πριν, ο μαθητής δεν είναι τώρα πια ο προηγούμενος εαυτός του, γιατί εξαγοράστηκε με κάποιο αντάλλαγμα. Για να είναι κανείς ένα με το Θεό *(Φάνα-φιλ-αλλάχ)* πρέπει να είναι πρώτα ένα με τον Θεάνθρωπο *(Φάνα-φιλ-σεχ).* Αυτός είναι ο πιο εύκολος τρόπος για να φτάσει κανείς το Θεό.[25]

Δεν έχουμε μέχρι τώρα καμιά εμπειρία του Θεού, και γι' αυτό δεν έχουμε καμιά αντίληψη γι' Αυτόν ή για τις δυνάμεις Του. Η γνώση μας γι' Αυτόν, όσο μικρή και αν είναι, είναι μια δευτερογενής γνώση, που την έχουμε αποκτήσει από τη μελέτη των βιβλίων ή την έχουμε ακούσει από ανθρώπους που είναι τόσο αδαείς, όσο και εμείς. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν μπορούμε να σχηματίσουμε μια εικόνα για το Θεό. Αλλά μπορεί να υπάρχει κάποιος άνθρωπος που να έχει απευθείας γνώση του Θεού και να είναι εσωτερικά συντονισμένος με το άπειρο. Υπάρχει ένα παράξενο θέλγητρο στη συντροφιά Του. Τα γεμάτα βάρος λόγια του της σοφίας απευθείας βυθίζονται βαθιά μέσα στο νου. Αυτά που λέει, φορτισμένα με τη δύναμή Του, έχουν μια μαγνητική επίδραση. Αισθάνεται κανείς ένα είδος γαλήνης και μια εσωτερική ηρεμία στην ιερή του παρουσία. Αυτός δεν συζητά για το Θεό. Απλώς μιλά γι' Αυτόν με αυθεντία, γιατί έχει μια πρώτο χέρι γνώση γι' Αυτόν και συνειδητά ζει μέσα σ' Αυτόν κάθε στιγμή της ζωής του. Ένας τέτοιος άνθρωπος μπορεί να ονομαστεί Προφήτης, Μεσαίας ή Θεάνθρωπος. Το Ευαγγέλιο μας λέει ότι ο Θεός μιλά μέσω των Προφητών Του ή των διαλεχτών. Αυτό είναι φυσικό. Μόνο ο άνθρωπος μπορεί να είναι δάσκαλος του ανθρώπου και την επιστήμη του Θεού πρέπει να μας τη διδάξει κάποιος Θεάνθρωπος. Ο Διδάσκα-

λος είναι ο πόλος από τον οποίο αντανακλά το φως του Θεού. Μόνο από αυτόν μπορούμε να γνωρίσουμε το μονοπάτι που οδηγεί στο Θεό· και αυτός είναι ένας σίγουρος οδηγός που μπορούμε να βασιστούμε, στην ευημερία ή στη δυστυχία, και εδώ και μετέπειτα. Από αυτά που ειπώθηκαν πιο πάνω καταλαβαίνουμε φυσικά πως ο Θεάνθρωπος ή ο Διδάσκαλος είναι το σωστό πρόσωπο που πρέπει να αναζητήσουμε πρώτα απ' όλα και όλες μας οι προσευχές πρέπει να απευθύνονται σ' αυτόν. Η πίστη είναι το κλειδί της επιτυχίας σε όλες μας τις προσπάθειες. Πρέπει, λοιπόν, να έχουμε σταθερή και πλήρη πίστη στην ικανότητα του Διδασκάλου, και να Τον πλησιάσουμε με αγάπη και ταπεινοφροσύνη αν θέλουμε να κάνουμε μια αρχή στην πνευματική επιστήμη. Πρέπει να προσευχηθούμε σ' αυτόν ειλικρινά από τα βάθη της καρδιάς μας, και να θεωρούμαστε τυχεροί αν μας παραδεχτεί για να μας διδάξει τη γνώση του εαυτού και τη γνώση του Θεού — που είναι πραγματικά ο σπόρος από όπου ξεπηδά όλη η γνώση.[26]

Πρέπει να πάμε στο Διδάσκαλο και να τον ικετεύσουμε να μας βγάλει έξω από δω — «Αυτός έχει την αγάπη, και μεις είμαστε φυλακισμένοι —Και Αυτός επίσης έχει έρθει σαν ένας φυλακισμένος για χάρη μας— Φόρεσε αυτόν το σάκο του ρύπου, αυτό το ανθρώπινο σώμα, απλώς και μόνο για να μας ελευθερώσει. Ω, Διδάσκαλε! αν δεν μας βοηθήσεις εσύ, τότε ποιος μπορεί να μας βοηθήσει;» Αυτός που έχει αφήσει το σπίτι και στέκεται στη σκεπή μπορεί να πιάσει και ενός άλλου το χέρι και να τον τραβήξει πάνω. Ο δυνατός Διδάσκαλος τραβά έξω την ψυχή. Δίνοντας ένα σπρώξιμο, ο τέλειος Διδάσκαλος δίνει μια εμπειρία της ανύψωσης πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Χρειαζόμαστε αυτή τη βοήθεια, αλλιώς πώς θα μπορούσαμε να ανυψωθούμε μόνοι μας; Παίρνουμε μια εσωτερική επαφή και μια γεύση του Μάχα Ρας — του Μεγαλύτερου Νέκταρ που μας κάνει να αποσυρθούμε τελείως από τις εξωτερικές έλξεις. Έτσι με το Νάαμ ή Λόγο, ο νους μπορεί

να μπει κάτω από έλεγχο· και για να συνδεθεί κανείς με το Νάαμ, πρέπει να πάει στο Διδάσκαλο.[27]

Πώς κανείς προσδιορίζει έναν Μεγάλο Διδάσκαλο; Ο Σουάμι Τζι Μαχαράτζ στο *Σαρ Μπαχάν* απάντησε πολύ ωραία σ' αυτή την ερώτηση: όταν ακούσετε για έναν Διδάσκαλο πηγαίνετε σ' αυτόν και με βαθιά ταπεινοφροσύνη και σεβασμό καθίστε κοντά του, κοιτάξτε μέσα στα μάτια του και στο μέτωπό του όπως ένα παιδί με βαθιά δεκτικότητα. Θα αισθανθείτε μια έλξη της ψυχής προς τα πάνω και μια θεία ακτινοβολία από τα μάτια του και το μέτωπο του. Εκτός από αυτά, αν έχετε οποιεσδήποτε ερωτήσεις μέσα στην καρδιά σας, αυτές θα απαντηθούν αυτόματα στην ομιλία του χωρίς εσείς να κάνετε καμιά προσπάθεια. Πάνω απ' όλα το δοκιμαστικό κριτήριο για έναν Τέλειο Διδάσκαλο είναι να έχει κανείς, κατά τη μύηση, τη συνειδητή επαφή του ιερού *Νάαμ* εσωτερικά, με τη μορφή του Θείου Φωτός και του ιερού Ηχητικού Ρεύματος, έστω και στην κατώτατη εκδήλωσή τους. Επίσης αυτός πρέπει να είναι ικανός να καθοδηγεί τους μυημένους του στο αστρικό επίπεδο και να προστατέψει την ψυχή την ώρα του φυσικού θανάτου[28]... Όταν πάτε σε έναν άνθρωπο που έχει πραγματοποιήσει το Θεό, ρωτήστε τον όσο θέλετε, με πλήρη ειλικρίνεια και ταπεινοφροσύνη και όταν ο νους σας ικανοποιηθεί, ακολουθήστε το μονοπάτι του και δουλέψετε πάνω σ' αυτό. Πρέπει επίσης να θυμόσαστε ότι κανένας αληθινός Διδάσκαλος δεν θα επιβάλλει τη θέλησή του σε κανέναν, αλλά θα του αναπτύξει την κατανόηση ωσότου το θέμα να έχει κάποια έλξη γι' αυτόν.[29]

Οι άνθρωποι διστάζουν και φοβούνται να πλησιάσουν έναν Τέλειο Διδάσκαλο γιατί η ζωή τους δεν είναι άσπιλη, άλλων περισσότερο και άλλων λιγότερο. Ποτέ μη φοβηθείτε να πάτε σε ένα Διδάσκαλο γιατί είσαστε ένας αμαρτωλός. Αυτός είναι περισσότερο για τους αμαρτωλούς παρά για τους άλλους. Έχει ένα φάρμακο για κάθε πληγή. Πλησιάστε τον και μέσω του θα βρεθεί ένας τρόπος να απαλλαγείτε από την αμαρτία. Αν κανείς είναι πολύ μακριά,

μπορεί να έρθει σε επαφή μαζί του μέσω αλληλογραφίας. Αυτός έχει το μέσο και τη μέθοδο για κάθε περίπτωση. Είναι αρμόδιος.[30]

Οι Θεάνθρωποι δεν έρχονται στον κόσμο για να κάνουν καινούργιους νόμους, ούτε για να καταλύσουν τους νόμους που ήδη υπάρχουν, αλλά μόνο για να τηρήσουν τον αναλλοίωτο παγκόσμιο θείο νόμο. Το μήνυμά τους είναι ένα μήνυμα ελπίδας, εκπλήρωσης, και απολύτρωσης γι' αυτούς που ψάχνουν για το θείο μέσα στον άνθρωπο και, γι' αυτό, αποτελούν μια μεγάλη συνδετική δύναμη που υπερβαίνει όλες τις καθιερωμένες θρησκευτικές αιρέσεις και πίστεις και παρουσιάζουν έναν τρόπο με τον οποίο μπορεί κανείς να δουλέψει μακριά από τη θεωρητική πολεμική των επονομαζόμενων θρησκευτικών οχυρών. Αυτοί πλανώνται υψηλά όπως ένας κορυδαλλός, μέσα στην αιθερική ατμόσφαιρα του πνεύματος και εγκαθιδρύουν ένα σταθερό σύνδεσμο μεταξύ της εγκόσμιας ζωής πάνω στη γη και του καθάριου και ελεύθερου πνευματικού ουρανού. Όλες οι θρησκείες είναι δικές τους και όμως καμιά δεν τους δεσμεύει, γιατί θέτουν μπρος στην ανθρωπότητα εκείνο που είναι στην ουσία θείο μέσα στον πυρήνα της καθεμιάς.[31] Δεν έρχονται για να εγκαθιδρύσουν μια καινούργια θρησκεία και δεν κηρύττουν από καμιά ειδική γραφή· έρχονται από την ουράνια κατοικία τους με ένα νόμο ιδιάζοντα σ' αυτούς, και γι αυτό οι άνθρωποι του κόσμου συχνά δεν μπορούν να τους καταλάβουν. Όσο για τις αυστηρές δοκιμασίες και δοκιμές καταλληλότητας, είναι ικανοποιητικό να μάθουμε ότι αυτές καταργήθηκαν κατά τη διάρκεια αυτής της Κάλι Γιούγκα (της Σιδηράς Εποχής)· αλλά οποτεδήποτε είναι αναγκαίο αυτοί θέτουν ερευνητικές ερωτήσεις σ' αυτούς που φιλοδοξούν να ακολουθήσουν το πνευματικό μονοπάτι.[32]

Ο Διδάσκαλος πάντοτε μιλά με αυθεντία που γεννιέται από την πεποίθηση, γιατί αυτός έχει μια πρώτο χέρι γνώση των πάντων, που έρχεται από την απευθείας επικοινωνία του με την Παγκόσμια Αιτία ή την Πρωταρχική Πηγή...[33]

Κάθε λόγος που προφέρεται από ένα Διδάσκαλο είναι μεστός από αναλλοίωτη αλήθεια που βρίσκεται πολύ πέρα από την ανθρώπινη νοημοσύνη.

Αυτοί μιλούν εξ ονόματος του Θεού και οτιδήποτε προφέρουν έρχεται σ' αυτούς από πάνω,
Αν και μπορεί να φαίνεται ότι προέρχεται από ανθρώπινο στόμα.[34]

Οποιοσδήποτε έχει έναν ειλικρινή διακαή πόθο για τον Κύριο είναι σίγουρο πως θα Τον έχει. Πολλοί θα πουν, «θέλω το Θεό», αλλά θα πρέπει να αναλύσουν την επιθυμία τους και να δούνε γιατί θέλουν το Θεό. Θα ανακαλύψουν ότι στην πραγματικότητα αυτοί θέλουν την υγεία των παιδιών τους, πλούτη, όνομα και φήμη, να απαλλαγούν από τη δυστυχία τους, ή ειρήνη μετά το θάνατο και πολλά άλλα πράγματα. Ο καθένας ζητά τις εύνοιες που επιθυμεί· κανένας πραγματικά δε θέλει το Θεό και μόνο το Θεό. Όλοι φωνάζουν για εγκόσμια ικανοποίηση, και ο Θεός συνεχίζει να εκπληρώνει τις επιθυμίες τους. Ο πατέρας Kirpal (ο φιλεύσπλαχνος πατέρας) έχει διατάξει το εξής: Οτιδήποτε θέλει ένα παιδί, αυτό πρέπει να του δοθεί. Και αυτός που αληθινά επιθυμεί τον Κύριο και μόνο τον Κύριο —είναι σίγουρο ότι θά έχει αυτό που επιθυμεί η καρδιά του. Αυτή η σε ένα μοναδικό σκοπό αφοσίωση είναι η ιδανική κατάσταση για να πραγματοποιήσει κανείς τον Κύριο.

Δεν θέλω τον Σουάργκ (ουρανό) *ή τον Βανκούντ* (ανώτερο ουρανό)·
Θέλω μόνο να αναπαυθώ στα από λωτό ιερά πόδια του Διδασκάλου μου.

Πώς μπορεί κανείς να φτάσει το Θεό αν επιθυμεί τους καρπούς αυτού του κόσμου ή του άλλου; Ερευνήστε την καρδιά σας και βρείτε αν αληθινά θέλετε τον Κύριο. Αληθινή επιθυμία υπάρχει, αλλά είναι πολύ σπάνια.[35]

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνει ο άνθρωπος είναι να φτάσει στο επίπεδο του Θεού. Μέσα στο Θεάνθρωπο ο

Θεός είναι πλήρως εκδηλωμένος. Αν γίνουμε ο άνθρωπος του Διδασκάλου δηλ. ακολουθούμε πιστά τα διδάγματά Του, υψωνόμαστε στο επίπεδο του Θεού, και αρχίζουμε να βλέπουμε τη δύναμη και το πνεύμα του Θεού μέσα του. Δεν μπορούμε ούτε να σχηματίσουμε με το νου μας την εικόνα του Θεού ούτε να Τον θεωρήσουμε, καθώς Αυτός είναι χωρίς μορφή. Μέσω του Διδασκάλου, παίρνει μορφή. Αφοσίωση στο Διδάσκαλο είναι λοιπόν αφοσίωση στο Θεό μέσα του. Ο Διδάσκαλος στην πραγματικότητα, δεν είναι το σώμα αλλά η δύναμη του Θεού που εργάζεται μέσα και μέσω αυτού του σώματος. Είναι ο ανθρώπινος πόλος με τον οποίο εργάζεται η Θεία Δύναμη και δίνει στους ανθρώπους τη νέα ή «άνωθεν» γέννηση. Αυτή η δύναμη ούτε γεννιέται ούτε πεθαίνει, παραμένει αιώνια η ίδια.[36]

Μπορείτε να Τον ονομάσετε με οποιοδήποτε όνομα σας αρέσει — Φίλο, Σαντού, Μαχάτμα, Διδάσκαλο ή οτιδήποτε άλλο. Όταν ρώτησαν τον Χαζούρ πώς να τον ονομάζουν, αυτός είπε: «Ονομάστε με αδερφό, ή να με θεωρείτε σαν δάσκαλο, ή σαν τον πατέρα σας, αλλά ζήστε σύμφωνα με τη συμβουλή μου· και όταν φτάσετε τις ανώτερες περιοχές και δείτε εκεί τη δόξα του Διδασκάλου, μπορείτε να πείτε ό,τι έχετε μέσα στην καρδιά σας».[37]

Το να αγαπά κανείς, να σέβεται, και να αισθάνεται ευγνωμοσύνη προς τους συνανθρώπους του αγαπά και σέβεται το Θεό. Έτσι, επίσης και η αγάπη για τον ορατό Διδάσκαλο, τον πιο κοντινό μας συνδετικό κρίκο με το Θεό, είναι στην πραγματικότητα αγάπη για τον Ανώτατο Πατέρα. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την πνευματικότητα και δεν είναι ειδωλολατρία. Η ατμόσφαιρα μέσα στην οποία κινείται ένας γνήσιος Διδάσκαλος είναι φορτισμένη με κύματα ειρήνης και αγάπης που επηρεάζουν εκείνους που έρχονται σε επαφή μαζί Του. Ακόμη και γράμματα που είναι γραμμένα από Εκείνον ή εκ μέρους Του φέρνουν ένα ρεύμα έκστασης που επιδρά τα μύχια της καρδιάς. Ο Διδάσκαλος προηγείται του Θεού.[38] Έτσι ο Θεός κινείται μεταμφιεσμένος σαν ένας κοινός άνθρωπος. Ως άνθρωπο,

εξωτερικά, κανένας δεν μπορεί να Τον αναγνωρίσει εκτός εκείνος που έρχεται σε επαφή με το Διδάσκαλο εσωτερικά. Αυτό είναι σύμφωνα με τη θεία επιστήμη, δηλ. τους νόμους που αυτός θέσπισε για χρήση των ανθρώπων. Εξωτερικά, αν θεωρεί κανείς τον Τέλειο Διδάσκαλο ως ένα κοινό άνθρωπο, δεν μπορεί να έχει κανένα όφελος από Αυτόν. Αν Τον δεχτεί κανείς ως υπεράνθρωπο, το όφελος είναι πολύ περισσότερο. Αν Τον πάρει για τα Πάντα, το όφελος γίνεται μια αληθινά μεγάλη ευλογία. Όταν αυτός έρχεται σε επαφή με το Διδάσκαλο εσωτερικά, τότε παίρνει τα πάντα.[39]

Ο Διδάσκαλος μπορεί να γνωρίζει τα πάντα για τον άνθρωπο που συναντά· και όμως συμπεριφέρεται κατά έναν τέτοιο τρόπο που να μην ενοχληθούν οι άλλοι από αυτό, και προσπαθεί να μιλά στους ανθρώπους στο δικό τους επίπεδο. Αυτός μας βλέπει ακριβώς όπως εμείς μπορούμε να δούμε τι υπάρχει μέσα σε ένα γυάλινο δοχείο —τουρσί ή μαρμελάδα, αλλά με τη λεπτή του ευγένια προσπαθεί να κρύψει την πραγματικότητα, μήπως και αυτό θεωρηθεί ως παράβαση του ηθικού κώδικα. Ο μυημένος του αρμόδιου ζωντανού Διδασκάλου φέρνει τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου στην εστία των ματιών, και ο ζωντανός Διδάσκαλος μπορεί να τη δει.[40]

Αυτός ο ίδιος είναι ο υπέρτατος νόμος και γι’ αυτό δεν υπόκειται σε κανένα περιορισμό και μπορεί να χαρίσει τις θείες του ευλογίες στον καθένα που αυτός θα διαλέξει. Αλλά η αρχή δεν πρέπει να θεωρηθεί σαν τέλος. Ο μαθητής πρέπει να καταβάλλει εντατική προσπάθεια και αγώνα καθόλη τη διάρκεια της ζωής του για να περιφρουρήσει την εσωτερική του πνευματική διαφώτιση. Είναι γεγονός, ότι από τη στιγμή που έχει δοθεί στο μαθητή το θείο δώρο της άγιας μύησης του έχει δοθεί μια πλήρης βίζα για να προχωρήσει στα εσωτερικά βασίλεια μέχρι πάνω στο αληθινό σπίτι του Πατέρα. Αλλά είναι πολύ λίγοι αυτοί που εργάζονται σκληρά και ζουν τη ζωή τους σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου και μπορούν να προοδέψουν εσωτερικά. Παρακαλώ αναφερθείτε στο βιβλίο *Τζαπ Τζι* στη

στροφή 33 όπου έχει εξηγηθεί εκτεταμένα αυτό το θέμα.[41]

Δεν έχεις καμιά δύναμη να μιλάς ή να σιωπάς,
Καμιά δύναμη να ζητάς ή να δίνεις,
Δεν έχεις καμιά δύναμη πάνω στη ζωή ή στο θάνατο
Καμιά δύναμη πάνω στα πλούτη ή στις καταστάσεις για τις οποίες ανησυχείς,
Δεν έχεις καμιά δύναμη πάνω στο πνευματικό ξύπνημα,
Καμιά δύναμη να γνωρίσεις την Αλήθεια, ή να κατορθώσεις τη σωτηρία σου,
Αυτός που νομίζει πως έχει αυτή τη δύναμη, ας προσπαθήσει.
Ω Νανάκ! κανένας δεν είναι υψηλής ή χαμηλής καταγωγής, παρά με το Θέλημά Του.[42]

ΤΖΑΠ ΤΖΙ 33

Το μυστήριο της ψυχής δεν μπορεί ποτέ να πραγματοποιηθεί χωρίς ένα Θεάνθρωπο. Αυτό παραμένει ένα σφραγισμένο βιβλίο. Η άνοδος της ψυχής στις ανώτερες περιοχές είναι αδύνατη αν δεν συνοδεύεται κανείς σ’ αυτές τις περιοχές. Βεβαίως, μπορεί να είναι κανείς ικανός να αποσύρει το πνευματικό ρεύμα από το σώμα στην εστία των ματιών, μέσω του Σιμράν ή να βλέπει φως μερικές φορές, αλλά δεν υπάρχει τίποτα για να τον πάρει ή να τον οδηγήσει πάνω. Πολλοί έμειναν στα πρωταρχικά στάδια για αιώνες και αιώνες, και δεν ήρθε καμιά βοήθεια για να τους οδηγήσει πάνω. Μερικοί ονόμασαν αυτό το στάδιο το παν, αλλά αυτοί ακόμη χρονοτριβούν στα περίχωρα της χοντρής ύλης και στα οχυρά της λεπτότερης ύλης. Εδώ χρειάζεται η βοήθεια κάποιου αρμόδιου για να απαλλάξει τους αφοσιωμένους από τη σιδερένια λαβή της εκλεπτυσμένης ύλης. Αυτός ο κάποιος πρέπει να είναι ένας άνθρωπος που έχει περάσει μέσα από τα διάφορα στάδια της πνευματικής ανάπτυξης και έχει ταξιδέψει στην Περιοχή του Αγίου

Πνεύματος, στο Σατ Νάαμ, που είναι πολύ πέρα από τη λα6ή της ύλης.[43]

Όταν ένας Διδάσκαλος μυήσει ένα μαθητή σ' αυτό το μονοπάτι, δεν θα τον αφήσει ωσότου να τον πάει στην αγκαλιά του Σατ Πουρούς, του Θεού στην αληθινή Του μορφή. Μετά ο ίδιος ο Σατ Πουρούς θα τον πάει στο Άλακχ, Άγκαμ και Ανάμι, τα επίπεδα του αδιόρατου, αδιανόητου και ανώνυμου Θεού. Το καθήκον ενός Διδασκάλου είναι πολύ ακριβές. Αληθινά, ένας Διδάσκαλος είναι ο Ίδιος ο Θεός. Μέσα σε οποιοδήποτε πόλο έχει εκδηλώσει ο Θεός τον Εαυτό Του, αυτός ο πόλος είναι γνωστός ως Σαντού, Σαντ ή Μαχάτμα, ή Διδάσκαλος. Αυτός ποτέ δεν λέει: «Εγώ είμαι ο πράττων», αλλά πάντοτε αναφέρεται στο θέλημα του Θεού.[44] Είναι νόμος του Θεού ότι κανένας δεν μπορεί να Τον φτάσει εκτός μέσω ενός Διδασκάλου της Αλήθειας. Αυτό είναι εκείνο που είπαν σχεδόν όλοι οι Άγιοι που ήρθαν μέχρι τώρα [45]

Η Θετική και η Αρνητική Δύναμη είναι οι δύο φάσεις του Απόλυτου, παίρνοντας δύναμη από Εκείνον. Οι λειτουργίες αυτών των δυνάμεων είναι διαφορετικές — η μια οδηγεί τα αισθητήρια ρεύματα της ψυχής στην εσωτερική απόσυρση πάνω από τις αισθήσεις, ενώ η άλλη τα οδηγεί προς τα έξω. Ένας Διδάσκαλος της ανώτατης τάξης μυεί τις ψυχές στα μυστήρια του υπερπέραν για να πάνε πίσω στο αληθινό σπίτι του πατέρα. Η αποστολή του είναι καθαρά πνευματική βασισμένη στην ηθική ζωή. Η Αρνητική Δύναμη είναι η δύναμη που ελέγχει αυτό το επίπεδο και ζητά το ξεπλήρωμα κάθε δεκάρας σύμφωνα με το νόμο του κάρμα. Οι μυημένοι συμβουλεύονται για το πνευματικό τους συμφέρον να παραμένουν στις θείες εντολές για να δημιουργούν το λιγότερο κάρμα, και να συντονίζονται με το ιερό Νάαμ εσωτερικά για να απαλλαγούν από το φορτίο του κάρμα, επαναπαυόμενοι στο Θέλημά Του. Κάθε απόλαυση έχει το αντίτιμό της — αυτός είναι ο νόμος αυτής της δύναμης. Αυτοί που φιλοδοξούν την πνευματικότητα πρέπει να ζουν

τη ζωή τους με αυστηρή πνευματική πειθαρχία, και να ακολουθούν ένα θείο σχέδιο ζωής.[46]

Είσαστε στο ποίμνιο του αληθινού Διδασκάλου από τη μέρα που αυτός σας δίνει τη μύηση. Αυτός γίνεται αυτή η ίδια η πνοή του μαθητή. Ο Μπόμπα Σαουάν Σινγκ Τζι συνήθιζε να λέει ότι από την ημέρα που ο Διδάσκαλος δίνει την ευλογία του Νάαμ, ο Διδάσκαλος κατοικεί μέσα στο σώμα, μαζί με την ψυχή. Από αυτή τη στιγμή, αρχίζει να αναμορφώνει το παιδί με αγάπη και προστασία, ωσότου τελικά το πηγαίνει στην αγκαλιά της Υπερψυχής. Ως εκείνη την ώρα δεν το αφήνει ούτε στιγμή.[47] Από την έμφυτη φιλευσπλαγχνία του μας τρέφει με τη δική του πνοή-ζωής της θειότητας που είναι μέσα του.[48]

Είναι αλήθεια ότι ο Διδάσκαλος διεκπεραιώνει το κάρμα, αλλά όχι έτσι αμέσως· αυτός το διευθετεί για να επιτελεστεί η εξανθρώπιση του μαθητή. Αυτός παίρνει τα παιδιά-μαθητές υπό την κηδεμονία του, για να τα διαμορφώσει σε κάτι που αξίζει, προτού να τα πάει πίσω στο Σπίτι του Πατέρα. Είναι καθήκον του να τα καθαρίσει πρώτα- κανένας δεν φυλάγει λερωμένα ρούχα στη ντουλάπα. Όταν οι άνθρωποι μυηθούν χαίρονται και λένε: «Έχουμε ένα Διδάσκαλο· έχουμε πάρει τη σωτηρία». Όταν συναντήσετε το Διδάσκαλο θα έχετε τη σωτηρία αν υπακούετε στα λόγια του.[49] Ο Διδάσκαλος μπορεί να δώσει ευτυχία ή δυστυχία, γιατί πρέπει να διαμορφώσει ένα κομμάτι αδριάς πέτρας σε μια όμορφη μορφή και γι' αυτό πρέπει να διεκπεραιώσει όλο το κάρμα· αλλά ένας αληθινός οπαδός ποτέ δεν θα παραπονεθεί, οποιεσδήποτε δυσκολίες και να του δώσει ο Διδάσκαλός του.[50]

Ο δεσμός ή η σχέση μεταξύ Διδασκάλου και μαθητή είναι η πιο δυνατή στον κόσμο. Ακόμη και ο θάνατος δεν μπορεί να τη σπάσει, γιατί είναι δεμένοι με το θείο και παντοδύναμο θέλημα του Θεού. Ο Διδάσκαλος παραμένει με το μαθητή οπουδήποτε και να βρίσκεται. Ο θάνατος και η απόσταση είναι ανύπαρκτα στη σχέση του Διδασκάλου και του μαθητή. Είναι πάντα στο πλευρό του, και εδώ και στο

μετέπειτα.[51] Αυτός που παραδίδεται στο θέλημα του Διδασκάλου, βάζει τον εαυτό του κάτω από το Διδάσκαλο, που επισπεύδει το ξύπνημα της θειότητας μέσα του. Αυτός μιλά πρόσωπο με πρόσωπο με τον αφοσιωμένο του και τον συμβουλεύει την ώρα της ανάγκης. Πλάθει το μαθητή κατ' ομοίωση του Θεού και τον κάνει ένα ζωντανό ναό της Θείας Συνειδητότητας.[52] Οποιουδήποτε ο νους παραμένει προσηλωμένος σ' Εκείνον με πλήρη πίστη θα έχει διαρκώς εσωτερική ειρήνη. Υπάρχει ελπίδα για όλους. Η Διδάσκαλος Δύναμη έρχεται στον κόσμο για να σώσει τους αμαρτωλούς και να τους βάλει στο δρόμο επιστροφής προς το Θεό. Εσείς πρέπει να μείνετε αφοσιωμένοι σ' Εκείνον και να τηρείτε τις εντολές Του και τα υπόλοιπα θα τα εκτελέσει Εκείνος.[53]

Ο Διδάσκαλος δίνει τη δύναμη ζωής — το ασύγκριτο δώρο. Υπάρχουν πολλών ειδών δώρα, αλλά το δώρο του Νάαμ είναι πάνω από όλα τα άλλα, και μετά που θα το δώσει, ο Διδάσκαλος το αναπτύσσει μέσα σας, γιατί θέλει να φτάσετε εκεί όπου έφτασε και ο ίδιος. Αυτός θέλει να απολαύσετε τη μακαριότητα που αυτός απολαμβάνει.[54]

Λοιπόν να ξέρετε ότι αν έχετε συναντήσει έναν αληθινό Διδάσκαλο, έχετε συναντήσει τον Κύριο, Αυτός δεν είναι μόνο ένας Διδάσκαλος, αλλά ένας αγγελιοφόρος του Θεού, που έρχεται για να σας πάρει πίσω σ' Εκείνον. Πηγαίνετε οπουδήποτε σας οδηγεί. Αν τον υπακούετε, θα γίνεται ό,τι είναι εκείνος. Αν όχι, αν ο νους σας μπαίνει στη μέση και επεμβαίνει, δεν θα μπορέσετε να τον πλησιάσετε. Εκείνοι που έχουν συναντήσει έναν Τέλειο Διδάσκαλο είναι πάρα πολύ ευλογημένοι.[55] Ένας αληθινός Διδάσκαλος δεν θέλει τίποτα από τα παιδιά του- αυτός αισθάνεται μόνο ευγνώμων που και μια άλλη ψυχή ελευθερώθηκε και επιστρέφει στο σπίτι της. Έχει αληθινή αγάπη για την ψυχή.[56]

Κανένας Τέλειος Διδάσκαλος δεν έχει ποτέ απαρνηθεί τους μαθητές του. Συνειδητοποιήστε το πλήρως, ότι και αυτός εδώ δεν θα σας εγκαταλείψει. Σκεφθείτε βαθιά πάνω σ' αυτό το σπάνιο προνόμιο· σας έχει δοθεί ένα θείο δώρο.

Ο Διδάσκαλος δεν είναι το σώμα. Είναι η δύναμη που λειτουργεί μέσω του σώματος, και χρησιμοποιεί το σώμα του για να διδάξει και να οδηγήσει τον άνθρωπο.[57]

Λοιπόν ο Διδάσκαλος βεβαιώνει με πεποίθηση ότι αυτός ο τόπος δεν είναι ο τόπος της διαρκούς κατοικίας της ψυχής, αλλά μια προσωρινή διαμονή στα ενδιάμεσα του δρόμου για ένα περιορισμένο διάστημα, που σας έχει παραχωρηθεί για τον ανώτερο σκοπό της πνευματικής τελειότητας. Αν δούμε τα πράγματα από αυτό το υψηλό πρίσμα, θα δούμε ότι η ζωή μας μέχρι τώρα ήταν τελείως μάταιη. Αυτό είναι ένα θέμα που πρέπει ο καθένας μας να το σκεφθεί βαθιά, και πρέπει να εξετάσουμε την κατάσταση με προσοχή προτού να είναι πολύ αργά και υποχρεωθούμε να παλέψουμε για ένα χαμένο παιχνίδι.[58]

Χωρίς τις καθοδηγήσεις ενός Θεάνθρωπου, δεν μπορούμε να έρθουμε σε επικοινωνία με το Λόγο, αλλά όταν γίνει αυτή η επικοινωνία, οδηγεί την ψυχή στον Κύριο, από όπου προήλθε ο Λόγος και όλες μας οι προσπάθειες ανταμοίβονται πλήρως. Όταν σεις, μέσω μιας αμέτρητα καλής τύχης, βρείτε έναν τέτοιον άγιο άνθρωπο, προσκολληθείτε σ' αυτόν γερά με όλο σας το νου και όλη σας την ψυχή, γιατί μπορείτε να πραγματοποιήσετε μέσω του, το σκοπό της ζωής σας — την αυτογνωσία και τη Θεογνωσία. Μην κοιτάτε την πίστη ή το χρώμα του. μάθετε την επιστήμη του Λόγου από αυτόν, και αφοσιωθείτε με την καρδιά και την ψυχή σας στην άσκηση του Λόγου. Ο Διδάσκαλος είναι ένα με το Λόγο. Ο Λόγος είναι μέσα του, και ενσαρκώνεται για να καθοδηγήσει την ανθρωπότητα. Αληθινά ο Λόγος γίνεται σάρκα και κατοικεί μεταξύ μας.[59]

Άπρα - Βίντια και Πάρα - Βίντια

ΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ, που ονομάζουμε *Άπρα Βίντια,* βοηθούν, αλλά δεν πρέπει κανείς να τα δέχεται

στα τυφλά. Ερευνήστε τις αιτίες που εκτελούνται ορισμένες τελετουργίες — γιατί ανάβονται τα κεριά, γιατί κτυπούν οι καμπάνες, και τα λοιπά. Αν συνεχίσετε τις αναζητήσεις σας ωσότου να βρείτε κάποια πραγματική πληροφορία, θα έχετε σπαταλήσει καλά το χρόνο σας. Το να εκτελεί κανείς τελετουργικά στα τυφλά μπορεί αυτό να του δώσει κάποια ηρεμία του νου, αλλ αυτά δεν προσφέρουν τίποτα το έγκυρο.

Δεν έχει σημασία τι κάνουμε, αν δεν προοδεύσουμε στο πνευματικό τομέα, δεν θα έχουμε κάνει τίποτα. Μάθετε να ξεχωρίζετε. Κληρονομήστε την αλήθεια, και κάνετε την καλύτερη χρήση του μη αληθινού. Πηγαίνετε σε κάποιον που είναι τελείως ξύπνιος πνευματικά, που έχει πλήρως τις δυνάμεις της διάκρισης. Μπορείτε να τον ονομάσετε με οποιοδήποτε όνομα θέλετε· μερικοί τον ονομάζουν Διδάσκαλο, η Σαντ, η Μαχαπουρούς, ή Σατπουρούς. Αν και όλοι είναι άνθρωποι, όμως ο Μαχαπουρούς είναι ένας που έχει ξυπνήσει — είναι ένας αληθινός άνθρωπος. Ο Σατπουρούς είναι αυτός που γίνεται ένα με την ίδια την Αλήθεια. Είμαστε όλοι πουρούς ή συνειδητές οντότητες, και είμαστε όλοι τυχεροί που μας έχει δοθεί η ανθρώπινη μορφή· Αυτό είναι μια μεγάλη ευκαιρία για να πραγματοποιήσουμε τον Κύριο.

Άπρα Βίντια είναι ένας όρος που δηλώνει τις εξωτερικές ασκήσεις: την επανάληψη ονομάτων, θεληματικές στερήσεις, προσευχές, έθιμα και τελετουργικά αφοσίωσης, ταξίδια για προσκήνυμα, ελεημοσύνες και δωρεές, μελέτη των γραφών, ύμνους κ.λ.π. — όλα αυτά είναι συνδεμένα με το νου και τις αισθήσεις. Εμείς θα πάρουμε την ανταμοιβή από αυτές τις καλές πράξεις, αλλά κάνοντάς τες παραμένει η κυριότητα της πράξης, και όσο θεωρούμε τους εαυτούς μας ως τους πράττοντες, θα συνεχίσουμε να γυρίζουμε γύρω από αυτόν τον ατέλειωτο κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Όσο παραμένει το εγώ, και οι καλές και οι κακές πράξεις μας δεσμεύουν· όπως είπε ο Θεός Κρίσνα... σαν χρυσές και σιδερένιες αλυσίδες.[60]

Η Πάρα Βίντια συνδέει την ψυχή με την Αλήθεια. Το Εγώ και η προσκόλληση καταναλώνονται από τη φωτιά του Σαμπντ· Αυτός που ακολουθεί πιστά τις εντολές του Διδασκάλου παίρνει το αιώνιο φως. Τον Σαμπντ μπορεί κανείς να τον πάρει μόνο από το Διδάσκαλο. Υπάρχει ο Ασάμπντ, που είναι ο Χωρίς Λόγο (Ανεκδήλωτος) Θεός, αλλά όταν Αυτός εκδήλωσε τον Εαυτό Του, αυτή η έκφραση ονομάζεται Σάμπντ ή Λόγος. Μέσω του Σαμπντ, έγινε η δημιουργία, και μέσω του Σαμπντ, επέρχεται η διάλυση. Δημιουργία, διάλυση, και πάλι δημιουργία — όλα αυτά συμβαίνουν με τη δύναμη του Σαμπντ. Και πού είναι ο Σαμπντ; Σαμπντ είναι η γη, Σαμπντ ο ουρανός· μέσω του Σαμπντ ήρθε το φως· η Δημιουργία ήρθε από τον Σαμπντ· ω Νανάκ, ο Σαμπντ είναι μέσα σε κάθε πλάσμα. Ο Σαμπντ είναι επίσης γνωστός ως Νάαμ*, έτσι έχουμε: Το Νάαμ είναι το νέκταρ της ζωής, είναι το όνομα του Θεού, και κατοικεί μέσα σ’ αυτό το σώμα. Πότε μπορείτε να το δείτε; Όταν οι αισθήσεις είναι κάτω από έλεγχο, ο νους είναι ακίνητος και η διάνοια είναι ήρεμη — τότε η ψυχή βλέπει με κρυστάλλινη διαφάνεια. Αυτό είναι το πρώτο στάδιο για να πραγματοποιήσει κανείς τον Κύριο. Η Αυτογνωσία προηγείται της Θεογνωσίας, έτσι όταν γνωρίζει κανείς ποιος είναι, με το να ανυψωθεί πάνω από τις αισθήσεις, τότε συνειδητοποιεί γιατί λέγεται ότι «η Αυτογνωσία είναι Θεογνωσία».[61]

Το Ιερό Μονοπάτι: Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα

ΟΙ ΑΝΑΦΟΡΕΣ του Φωτός και του Ήχου, λένε οι Διδάσκαλοι της Σούρατ Σάμπντ Γιόγκα, δεν είναι εικονικές αλλά πραγματικές, και δεν αναφέρονται στα εξωτερικά φώτα ή ήχους αυτού του κόσμου, αλλά στα εσωτερικά και υπερβατικά. Διδάσκουν ότι ο υπερβατικός

* Σημ. Μετ.: Νάαμ Σαμπντ και Λόγος είναι συνώνυμα.

Ήχος και Φως είναι οι πρώτες εκδηλώσεις του Θεού όταν Αυτός προβάλλει τον Εαυτό Του σε δημιουργία. Στην Ανώνυμη κατάστασή Του Αυτός δεν είναι ούτε φως ούτε σκοτάδι, ούτε ήχος ούτε σιωπή, αλλά όταν πάρει σχήμα και μορφή, αναφαίνεται Φως και Ήχος ως οι πρωταρχικές Του ιδιότητες.[62]

Όταν λέμε ότι η *Σούρατ Σάμπντ Γιόγκα*, ή η επικοινωνία της ψυχής με το Νάαμ ή Λόγο, είναι εύκολη, μεταχειριζόμαστε σχετικούς όρους. Αυτή είναι εύκολη όταν τη συγκρίνουμε με τα άλλα συστήματα της γιόγκα: *Κάρμα γιόγκα, τζνάνα γιόγκα, μπάκτι γιόγκα, ρατζ γιόγκα, χάθα γιόγκα,* την παραδοσιακή *άστανγκ γιόγκα,* που όλες έχουν σκληρές και αυστηρές πειθαρχίες, και ένας κοινός πολυάσχολος άνθρωπος στην καθημερινή ζωή του σημερινού κόσμου δεν έχει ούτε την υπομονή, ούτε τη δύναμη, ούτε τον ελεύθερο χρόνο να τις κάνει όσο έξυπνος και αν είναι. Η *Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα,* από την άλλη μεριά, μπορεί εύκολα να ασκηθεί από τον καθένα, άνδρα ή γυναίκα, νέο ή γέρο, με την ίδια άνεση και ευκολία. Είναι εξαιτίας της φυσικότητας και της απλότητάς της που συχνά ονομάζεται *Σέχατζ Γιόγκα* (ή η χωρίς προσπάθεια Γιόγκα).[63]

Ο δρόμος της Σούρατ Σάμπντ Γιόγκα, όπως περιγράφεται από το Διδάσκαλο Νανάκ, είναι ο πιο φυσικός. Ακόμη και ένα παιδί μπορεί να τον ασκήσει με ευκολία. Είναι σχεδιασμένος από τον Ίδιο το Θεό και χωρίς καμιά ανθρώπινη μεσολάβηση, και γι' αυτό, δεν επιδέχεται καμιά προσθήκη, αλλαγή ή τροποποίηση[64]. Νομίζετε πως το Ιερό Μονοπάτι είναι μια εξαιρετικά δύσκολη υπόθεση. Μπορεί να είναι έτσι, αλλά γίνεται εύκολο με την καθοδήγηση και τη Χάρη του Διδασκάλου. Τα οφέλη που έχει κανείς από το μονοπάτι είναι αφάνταστα μεγάλα. Τι σημασία έχει λοιπόν αν πρέπει να γίνει μια μικρή θυσία στον υλικό τομέα για να κατορθώσει κανείς αυτό το μεγάλο πνευματικό επίτευγμα;[65] Τον παλιό καιρό, έπρεπε κανείς να περάσει πολλά χρόνια στα πόδια του Διδασκάλου προτού να του δοθεί κάτι- τη σημερινή εποχή, ποιος μπορεί να το κάνει αυτό; Ο

Διδάσκαλος τώρα πρώτα δίνει κάτι, και μετά ο μαθητής μαθαίνει να εξαγνίζει τη ζωή του. Σεις μπορείτε να παρατηρήσετε ότι όσο περισσότερο η Κάλι *Γιούγκα* (η αρνητική εποχή) αυξάνει τη δύναμή της, τόσο περισσότερη χάρη δίνει ο Διδάσκαλος — για να σωθεί οποιαδήποτε ψυχή.[66]

Το μονοπάτι είναι ίσιο και στενό και δύσκολο, πολύ δύσκολο και ακριβές, αλλά σ' αυτόν που πραγματικά θέλει, του παρέχεται κάθε βοήθεια, και μπορεί να φτάσει το στόχο σ' αυτή τη ζωή· ένα στόχο που ξεπερνά όλους τους άλλους στόχους, γιατί κάθε τι άλλο δεν είναι παρά σαπουνόφουσκες και παιχνιδάκια και το πολύ πολύ σταθμοί στα μισά του δρόμου.[67]

Μύηση: Το -ύπνημα

ΕΙΝΑΙ ο προσωποποιημένος «Λόγος» ή η Διδάσκαλος Δύναμη που δίνει τη μύηση, και δεν έχει σημασία πού βρίσκεται ο Διδάσκαλος κατά την ώρα της μύησης. Αδιάφορο αν ο Διδάσκαλος είναι κοντά μας ή πολύ μακριά πέρα από θάλασσα, η Διδάσκαλος Δύναμη πάντοτε εργάζεται. Στην περίπτωση που ο Διδάσκαλος βρίσκεται σε πολύ μακρινή απόσταση ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος μεταδίδει τις καθοδηγήσεις της Μύησης γενικά τις πρωινές ώρες. Κατά την ώρα της Μύησης, ο Διδάσκαλος παίρνει τη θέση του στο Τρίτο Μάτι του μυημένου και τον φροντίζει από δω και μπρος. Αυτοί που γίνονται δεκτοί και είναι ειλικρινείς και δεκτικοί κατά τη μύηση, έχουν μια αντιληπτή πρώτο χέρι εσωτερική πνευματική εμπειρία (υπάρχει μια διαφορά μεταξύ της νοητικής εμπειρίας και της πνευματικής εμπειρίας)· κατ' αυτή την ώρα ανοίγεται το εσωτερικό πνευματικό (τρίτο) μάτι για να δει κανείς το Φως του Θεού και ανοίγεται το εσωτερικό αυτί για να ακούσει τη Φωνή του Θεού — το Δημιουργικό Ήχο του Υπερπέραν που έχει μια καταπραΰντική και θεραπευτική επίδραση. Καμιά φορά

μπορεί ο μυούμενος να αισθανθεί ότι για τον ένα ή τον άλλο λόγο δεν είχε την αρχική εμπειρία. Αυτό μπορεί να οφείλεται σε υπερδιέγερση και ανικανότητα να διακρίνει τον πιο εκλεπτυσμένο τύπο εμπειρίας που του δόθηκε σύμφωνα με το υπόβαθρό του. Όμως, στον κατάλληλο χρόνο, αυτό το άτομο παίρνει μια μεγαλύτερη εμπειρία που αποβάλει κάθε αίσθημα έλλειψης (εμπειρίας) αν αυτό εξακολουθεί να υπάρχει. Η Διδάσκαλος Δύναμη από τη στιγμή της μύησης, οδηγεί και προστατεύει το μυημένο, ακόμη και μετά το τέλος του κόσμου, και πέρα από αυτόν.[68]

Η καθοδήγηση στα εσωτερικά διδάγματα είναι η εξήγηση του Σιμράν, Ντιάν και Μπατζάν*, Σιμράν είναι η επανάληψη (νοητικά, μόνο με τη σκέψη) των λόγων που είναι φορτισμένα με τη δύναμη του Διδασκάλου· Ντιάν είναι η συγκέντρωση ή ο διαλογισμός (η προσήλωση της συνειδητότητας ή του βλέμματος) στο κέντρο των δύο φρυδιών- και Μπατζάν είναι η ένωση του πνεύματος εσωτερικά με τις σωτήριες χορδές ζωής, που πάντοτε αντηχούν με τη μορφή του διηνεκούς Ηχητικού Ρεύματος, που είναι η ίδια η πνοή ζωής του Σύμπαντος, της οποίας η ενσάρκωση είναι ο Διδάσκαλος. Μόλις ένας αφοσιωμένος μαθητής είναι ικανός να υπερβεί το φυσικό σώμα, η Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου εμφανίζεται στο αστρικό επίπεδο και οδηγεί το πνεύμα στο ταξίδι του στα ανώτερα πνευματικά βασίλεια, φέρνοντάς το πίσω στο Αληθινό Σπίτι του Πατέρα του. Στο εξής το πνεύμα του Διδασκάλου δεν αφήνει ποτέ την ψυχή, αλλά συνεχώς τη βοηθά και την οδηγεί, ορατά και αόρατα, απευθείας και έμμεσα, σ' αυτή τη ζωή και στη μετέπειτα ζωή, όπως το καλεί η περίπτωση.[69]

Με τη μύηση και με την πνευματική sadhna ή άσκηση, γίνεται κανείς βαθμιαία ενήμερος των παραπτωμάτων του και προσπαθεί να τα ξεριζώσει, και όσο περισσότερο εξαγνίζεται και σιάχνει τα ελαττώματά του, τόσο περισσό-

* Simran, Dhyan και Bhajan.

τερο αναπτύσσεται στη Θεία Ζωή, και οι αληθινές αξίες της ζωής γίνονται όλο και περισσότερο εμφανείς. Το πνεύμα απαλλάσεται βαθμιαία από τα δεσμό του κόσμου και γίνεται ικανό να υπερβεί το φυσικό σώμα και να πετάξει στις ανώτερες περιοχές. Στο εξής «ο μαθητής δεν ενδιαφέρεται για τη σάρκα αλλά για το πνεύμα». Ζει μέσα στον κόσμο, αλλά δεν ανήκει πια στον κόσμο. Τώρα χαίρεται τη μακαριότητα των ανώτερων πνευματικών περιοχών και όχι τις απολαύσεις των αισθήσεων και των αντικειμένων των αισθήσεων. Το δώρο του Νάαμ ή Λόγου δίνεται μόνο από ένα Διδάσκαλο της Αλήθειας, ο οποίος εγχέοντας τον δικό του παλμό ζωής, κάνει ικανό τον μυημένο για το πνευματικό ταξίδι. Όμως, το μέγεθος και η ταχύτητα της προόδου, εξαρτώνται από την κατασκευή του ατόμου, την ποιότητα της φύσης του νου του, και την προετοιμασία που ίσως να έχει κάνει σε προηγούμενες ενσαρκώσεις. Καθώς ο καθένας έχει ένα διαφορετικό υπόβαθρο, ο καθένας έχει το δικό του σημείο εκκίνησης. Ο σπόρος έχει σπαρθεί, αλλά η εξέλιξη, το μεγάλωμα και η ανάπτυξή του εξαρτώνται από τη φύση του εδάφους πάνω στο οποίο έχει φυτευθεί.[70]

Ο καθένας, όμως, όπως είπαμε και προηγουμένως, παίρνει το δικό του χρόνο για να ανθίσει και να καρποφορίσει. Οι κοιμισμένες πνευματικές ικανότητες αρχίζουν να ζωογονούνται και ο μυημένος αισθάνεται μέσα του ένα είδος πληρότητας, κορεσμού και ευλογίας. Αυτό είναι ένα δώρο που δεν χάνεται και που δεν καταστρέφεται. Δεν μπορεί να κλαπεί ούτε να σβήσει. Ο σπόρος της πνευματικότητας μιας και σπαρθεί μέσα στα κατάβαθα της ψυχής πρέπει να φέρει άνθη και καρπό, στην πληρότητα του χρόνου. Καμιά δύναμη πάνω στη γη δεν μπορεί να σταθεί στο δρόμο της ανάπτυξής του ή να τον καταπνίξει με οποιονδήποτε τρόπο.Αυτός που μυήθηκε μια φορά από έναν αρμόδιο Διδάσκαλο έχει σίγουρη, μια για πάντα, την απελευθέρωσή του από τα δεσμά του νου και της ύλης· αυτό δεν είναι παρά θέμα χρόνου. Ο σπόρος της πνευματικότητας που έχει σπαρθεί μέσα του οφείλει να βλαστήσει και να

καρποφορήσει. Όταν έχει ξυπνήσει η πνευματικότητα και έχει αποκτηθεί η πνευματική εμπειρία πρέπει να αναπτυχθεί, και η Διδάσκαλος Δύναμη δεν μένει ικανοποιημένη ωσότου το παιδί που της ανήκει ανατραφεί και πάει πίσω στο σπίτι του Πατέρα.[71]

Ο άνθρωπος έχει τόσο μπερδευτεί μέσα στο νου και τις αισθήσεις που η απαλλαγή του από αυτές δεν μπορεί να γίνει παρά με αγώνα και επιμονή. Η θλιβερή του κατάσταση είναι, κατά κάποιο τρόπο, όμοια με αυτή ενός πουλιού που έχει κρατηθεί μέσα σε ένα κλουβί τόσα πολλά χρόνια. Ακόμη και αν ανοίξετε την πόρτα του κλουβιού, το πουλί είναι απρόθυμο να πετάξει έξω. Αντί γι' αυτό θα πετά από τη μια πλευρά του κλουβιού στην άλλη και θα γαντζώνεται με τα νύχια του στα σύρματα του κλουβιού, αλλά δεν επιθυμεί να είναι ελεύθερο και να πετάξει έξω μέσα από την ανοιχτή πόρτα του κλουβιού.

Παρόμοια, η ψυχή έχει τόσο προσκολληθεί στο σώμα και στις αισθήσεις που γαντζώνεται στα εξωτερικά ιράγματα και δεν επιθυμεί να φύγει από αυτά. Δεν επιθυμεί να πετάξει μέσα από την πόρτα που έχει ανοιχτεί από το Διδάσκαλο την ώρα της Ιερής Μύησης, και στης οποίας το κατώφλι η Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου υπομονετικά περιμένει να δεχθεί το μαθητή παιδί. Η αληθινή μαθητεία δεν αρχίζει ωσότου κανείς ανυψωθεί πάνω από τη σωματική συνειδητότητα.

Από αυτό το σημείο ο μαθητής θα αισθανθεί όχι μόνο άνεση, αλλά θα αρχίσει να αισθάνεται τη χαρά και τη μακαριότητα που τον περιμένει στο Υπερπέραν. Θα έχει ως σύντροφό του τη γεμάτη χάρη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου, που είναι πάντα μαζί του για να του δώσει την καθοδήγηση που είναι τόσο αναγκαία για να αποφευχθούν οι παγίδες που είναι στο δρόμο. Ωσότου να φτάσει αυτό το σημείο, ο μαθητής είναι, κατά κάποιο τρόπο, υπό δοκιμή, αλλά τέτοια δοκιμή που δεν μπορεί να διακοπεί. Είναι κατά τη διάρκεια αυτής της δοκιμαστικής περιόδου που η ψυχή αισθάνεται κάπως δυσφορία, όχι άνετα. Έχει τόσο λερωθεί

με τη βρωμιά των αισθήσεων που έχει χάσει τη γνήσια αγνότητα της καρδιάς και δεν είναι κατάλληλη να ανυψωθεί έξω από τη φυλακή του σώματος.

Αν και η πόρτα έχει ανοιχτεί η ψυχή είναι τόσο προσκολλημένη στα πράγματα του εξωτερικού κόσμου που δεν επιθυμεί να είναι ελεύθερη. Μόνο όταν η ψυχή αρχίσει να ξαναποκτά την πρωταρχική της αγνότητα του νου και της καρδιάς μπορεί επιτέλους να θέλει να ελευθερωθεί από τις επιθυμίες της σάρκας και των εξωτερικών προσκολλήσεων. Ο Διδάσκαλος προσπαθεί με αγάπη να απομακρύνει κάθε δυσφορία από το μαθητή παιδί εξηγώντας ποια είναι τα πάθη που πρέπει να κατανικήσει και τις αρετές που πρέπει να αναπτύξει για να ξανακερδίσει την αγνότητά του.[72]. Δυστυχώς, τις περισσότερες φορές τα λόγια του Διδασκάλου δεν μπαίνουν μέσα στην καρδιά του μαθητή και αυτός δεν κάνει τίποτα για να διορθώσει τη συμπεριφορά του. Γι' αυτό, η Διδάσκαλος Δύναμη πρέπει να πάρει πιο ισχυρά μέτρα για να καταλάβει ο μαθητής τη σπουδαιότητα των αληθειών που του έχουν εξηγηθεί με λόγια. Από αυτό προκύπτει η δυσφορία που αισθάνονται καμιά φορά οι μαθητές στην καθημερινή τους ζωή. Αν δινόταν απεριόριστη υπακοή στις εντολές του Διδασκάλου, όλες οι δυσκολίες και οι δυσφορίες θα εξαφανίζονταν. Αν ένα παιδί λερωθεί τόσο πολύ που ό μόνος τρόπος για να το καθαρίσει η μητέρα του είναι τρίβοντάς το με μια σκληρή βούρτσα, μπορούμε να πούμε πως το παιδί θα αισθάνεται άνετα κατά τη διαδικασία του τριψίματος; Θα αισθανθεί άνετα μόνο μετά που θα τελειώσει το τρίψιμο και θα λάμπει από καθαριότητα και αγνότητα.

Πάντοτε υπάρχουν στον κόσμο ψυχές που έχουν φτάσει στη Θεογνωσία, αλλά στο παρελθόν ήταν πολύ λίγες, και ακόμη και τώρα είναι πολύ σπάνιες. Ποιοι είναι λοιπόν οι προνομιούχοι που θα τις συναντήσουν; Αυτοί που οι καρδιές τους είναι αγνές. Αυτοί που δεν έχουν απάτη μέσα στην καρδιά τους όχι μόνο έχουν το προνόμιο να διευθετήσει ο ίδιος ο Κύριος τα πράγματα για να συναντήσουν το

Διδάσκαλο, αλλά έχοντας μια καθαρή καρδιά είναι ικανοί να απορροφήσουν το πλήρες όφελος από αυτή τη συνάντηση. Η καλύτερη στάση του νου είναι να υπηρετεί κανείς ειλικρινά και με ταπεινοφροσύνη, και με όλο και περισσότερη ταπεινοφροσύνη. *Τότε ο Διδάσκαλος θα έρθει από μόνος Του.* Ο Θεός ο ίδιος κάνει την ψυχή να πεινάσει — και μετά Αυτός την ταΐζει. Δεν υπάρχει πραγματικά ανάγκη να ανησυχείτε για τίποτα· απλώς να είσαστε ειλικρινής απέναντι στον ίδιο τον εαυτό σας. Αυτός σας έχει στείλει στο σωστό τόπο- και Αυτός είναι ο δότης. Αυτό είναι ένα πολύ λεπτό και ακριβές θέμα· τι μπορώ να πω γι' αυτό; Αν ένας άνθρωπος τον θεωρεί και μόνο εξωτερικά ως Διδάσκαλο, θα επέλθει μια τρομερή αλλαγή...[73]

Όλα τα δώρα της φύσης είναι δωρεάν- και η πνευματικότητα επίσης είναι ένα δώρο του Θεού, και όχι του ανθρώπου. Γιατί θα έπρεπε να πουληθεί; Δεν είναι εμπόρευμα που πουλιέται στην αγορά. Η γνώση είναι για να δίνεται δωρεάν. Μήπως εμείς πληρώνουμε για τον ήλιο που λάμπει για όλους μας; Γιατί τότε θα έπρεπε να πληρώσουμε για τη γνώση του Θεού; Αυτή είναι δώρο του Θεού, και πρέπει να μοιράζεται δωρεάν και ελεύθερα. Λοιπόν κανένας αληθινός Διδάσκαλος δεν θα δεχτεί ποτέ τίποτα σαν αντάλλαγμα. Αυτός δίνει ελεύθερα και δωρεάν.[74]

Ερ. *Παρακαλώ εξηγήστε τη σπουδαιότητα της Μύησης.*

Απ. Η Μύηση από ένα Ζωντανό Τέλειο Διδάσκαλο μας εξασφαλίζει ένα συνοδό μέσα στα άγνωστα βασίλεια, κάποιον που ο ίδιος ταξιδεύει συχνά σ' αυτές τις περιοχές. Αυτός γνωρίζει τις προεδρεύουσες θεότητες ή δυνάμεις αυτών των επιπέδων, οδηγεί το πνεύμα βήμα προς βήμα, συμβουλεύει σε κάθε στροφή του μονοπατιού, και εφιστά την προσοχή για τους κρυφούς κινδύνους σε κάθε μεριά· εξηγώντας λεπτομερώς όλα όσα θέλει κανείς να μάθει. Αυτός είναι δάσκαλος σε όλα τα επίπεδα της ύπαρξης· ένας Guru (Διδάσκαλος) στο γήινο επίπεδο, ένας Guru Dev (στην αστρική Φωτεινή Μορφή) στους αστρικούς κόσμους και

ένας Satguru (Διδάσκαλος της Αλήθειας) στις καθαρά πνευματικές περιοχές. Όταν κανείς πέσει σε σφάλμα σ' αυτή εδώ τη ζωή, οποιαδήποτε στιγμή, το μακρύ και δυνατό χέρι Του είναι πάντοτε έτοιμο να μας βοηθήσει- όχι μόνο όταν είμαστε εδώ αλλά και όταν εγκαταλείψουμε το γήινο επίπεδο. Αυτός οδηγεί το πνεύμα στο υπερπέραν και του παραστέκεται, ακόμη και μπροστά στην έδρα της κρίσης του Θεού.[75] Η ευλογία του Διδασκάλου είναι τόσο μεγάλη που δεν έχει σημασία πόσο ανυπάκουο είναι ένα παιδί, δεν πρόκειται ποτέ πια να πάει ξανά κάτω από τη διοίκηση του Γιάμ Ρατζ (Σημ. Μετ: Κύριο του Θανάτου) Τι μεγάλη παραχώρηση που είναι αυτή! Όταν η ψυχή αρχίσει να συνειδητοποιεί την Αλήθεια, οι καταγραφές του Ντάραμ Ρατζ (ένα άλλο όνομα για τον Κύριο του Θανάτου) καίγονται. Οι περασμένες καταγραφές του ατόμου μεταφέρονται από την αρνητική δύναμη στα χέρια της θετικής δύναμης — το Διδάσκαλο.[76]

Ερ. Όταν αισθανθούμε τον εσωτερικό Διδάσκαλο, ότι Αυτός οδηγεί, αυτό είναι η μύηση — η εσωτερική μύηση; Πρέπει να ζητήσει κανείς τη μύηση; Ή να ζητήσει το Satguru;

Απ. Χρειάζεται η μύηση από ένα Διδάσκαλο που είναι στη γη. Ακόμη και εκείνοι που οδηγούνται από άλλους, για να συνεχίσουν την πρόοδό τους υπήρξαν περιπτώσεις που τους έστειλαν πίσω. Ο Χριστός καθώς και άλλοι Άγιοι ρωτήθηκαν όταν τους συνάντησαν εσωτερικώς: «Τι να κάνουμε τώρα;» Αυτοί τους κατεύθυναν στο Διδάσκαλο που ήταν πάνω στη γη. Ρωτήστε αν μπορούν να σας οδηγήσουν να προχωρήσετε και νομίζω πως θα σας κατευθύνουν όπως σας είπα πιο πάνω. Έγινε το ίδιο σε τόσες πολλές περιπτώσεις- στο κάτω κάτω υπάρχει κάποια κυβέρνηση εκεί, δεν είναι χωρίς νόμους, βλέπετε;[77]

Όλοι αυτοί που έχουν μυηθεί στα Μυστήρια του Υπερπέραν από ένα Ζωντανό Διδάσκαλο ήταν προορισμένοι να γίνουν μαθητές Του. Δεν είναι θέμα του να διαλέξει ο

μαθητής το μονοπάτι ή το μονοπάτι το μαθητή, αλλά μάλλον αυτό εξαρτάται από το υπόβαθρο του μαθητή.[78]

Στο παρελθόν, το θέμα ήταν πολύ ασαφές, γιατί οι Διδάσκαλοι δέχονταν να δώσουν την εμπειρία μόνον μετά από πολλά χρόνια μελέτης, όταν ήταν κανείς τελείως προετοιμασμένος. Σήμερα, μπορεί κανείς να δει αμέσως τι είναι η πνευματικότητα. Τι υπέροχη ευλογία![79]

Διαλογισμός: Τα Πάντα Είναι Μέσα μας

Ο ΘΕΟΣ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ μέσα στα βιβλία, καθώς δίνονται μόνο αναφορές γι Αυτόν μέσα σ’ αυτά. Ούτε μπορεί κανείς να Τον βρει μέσα στους πέτρινους ναούς που είναι κατασκευασμένοι από ανθρώπινα χέρια. Συγκεντρωνόμαστε μέσα σ' αυτούς μόνο και μόνο για να προσευχηθούμε στο Θεό, ή για να τον ευχαριστήσουμε για όλα όσα μας έχει δώσει. Αυτός κατοικεί μέσα σας. Το σώμα είναι ο αληθινός ναός του Θεού. Όταν το έχετε καταλάβει αυτό, τότε πού θα πάτε να τον βρείτε; Πρώτα απ’ όλα μέσα σας.[80] Αποσύρετε την προσοχή σας από τον έξω κόσμο, από το νου και τις αισθήσεις και ελάτε πάνω στην έδρα της ψυχής πίσω από τα μάτια. Όταν υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα έχετε μια ανώτερη ενημερότητα, που είναι πέρα από κει που φτάνουν όλες οι φιλοσοφίες και όλες οι ψυχολογίες, γιατί τότε είσαστε στο δρόμο που οδηγεί στην Αναίτια Αιτία, τη Μητέρα όλων των αιτιών που άμα τη γνωρίσει κανείς όλα τα άλλα πράγματα γίνονται γνωστά από μόνα τους, σαν ένα ανοιχτό βιβλίο. Αυτό λοιπόν είναι το άλφα και το ωμέγα της θρησκείας της ψυχής, που αρχίζει εκεί όπου όλες οι θρησκευτικές φιλοσοφίες και λογομαχίες τελειώνουν. Εκεί όλη η σκέψη, το σχεδίασμα με το νου και η φαντασία, όπως αναφέρονται στα ημερολόγιά σας, πέφτουν σαν τα φύλλα του φθινοπώρου.[81]. Όλος ο σκοπός αυτής της ζωής είναι το να μείνει

κανείς ακίνητος — να αποσύρει την προσοχή του από το εξωτερικό περιβάλλον, και να συγκεντρωθεί. Σεις έχετε μεγάλη δύναμη μέσα σας· είσαστε το παιδί ενός Λιονταριού[82]

Σάτσανγκ: Να κάθεται Κανείς στην Παρουσία Του

ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΣΠΑΝΙΟ προνόμιο να συναθροιζόμαστε στο Όνομά Του για να επικαλέσουμε το γεμάτο Χάρη Έλεος Του και να απορροφήσουμε τα ιερά διδάγματα.[83] Το Σάτσανγκ είναι το επίκεντρο όλων των ιερών διδαγμάτων και πάντοτε τονίζω στους αγαπητούς μου μαθητές και εδώ και στο εξωτερικό να μην το χάνουν, γιατί είναι κατά τη διάρκεια αυτών των πολύτιμων στιγμών όταν είσαστε κοντά στην πηγή της μακαριότητας και της αθανασίας, που συλλαμβάνετε την αληθινή σημασία των διδαγμάτων και αφομιώνετε τις σπάνιες αρετές της Θειότητας, καθισμένοι στη φορτισμένη ατμόσφαιρα που είναι πλημμυρισμένη με το δικό Του γεμάτο αγάπη παλμό ζωής. Το Σάτσανγκ είναι η ιερή παλαίστρα όπου δομείται η πνευματική ρωμαλεότητα. Είναι η δεξαμενή του νέκταρ που δίνει μακάρια θεϊκή μέθη και όλες οι διαφορές της τάξης, της πίστης ή της χώρας εξαφανίζονται.[84] Λοιπόν ο σκοπός που έρχεστε στο Σάτσανγκ είναι να απορροφήσετε την αγάπη του Θεού, να καθίσετε στη γλυκιά Του ενθύμηση, να ενωθείτε μαζί Του. Όλα τα πράγματα του παρελθόντος και του μέλλοντος, καθώς και όλα τα άσχετα θέματα μπορείτε να τα συζητήσετε σπίτι σας. Ελάτε, αλλά ελάτε με τις καλύτερες προθέσεις. Φέρετε μαζί σας την ενθύμηση του Κυρίου και πάρτε τη μαζί σας όταν φύγετε. Μην ακούτε τις συζητήσεις των άλλων και μη μιλάτε σε κανένα εκτός αν πρόκειται για την Αλήθεια. Έτσι θα έχετε πλήρες όφελος από το Σάτσανγκ — αλλιώς τα χρόνια θα περνούν χωρίς καμιά πραγματική

πρόοδο.[85] Ακόμη και αν δεν καταλαβαίνετε αυτό που λέγεται εκεί, αν καθίσετε με πλήρη προσοχή θα ωφεληθείτε από αυτό. Αν οι σκέψεις σας είναι αλλού, όχι μόνον εσείς θα χάσετε, αλλά και οι άλλοι θα επηρεασθούν από τη μολυσμένη ατμόσφαιρα που δημιουργείτε, γιατί οι σκέψεις είναι ζωντανές και έχουν μεγάλη δύναμη. Να θεωρείτε το Σάτσανγκ ως ένα τόπο αγνότητας· μη μιλάτε ή σκέπτεσθε τίποτα άλλο εκτός το Θεό, και οποιοσδήποτε παρευρίσκεται θα ευλογηθεί από τη φορτισμένη ατμόσφαιρα. Δεν πηγαίνουμε στο Σάτσανγκ για να συναντήσουμε τους φίλους μας ή για να κάνουμε κοινωνικές επαφές.[86]

Αυτός ο τόπος είναι ένα ιερό, καθώς λέτε. Ιερό τι σημαίνει; — έναν άγιο τόπο. Αυτό θα έπρεπε να παραμείνει ένας άγιος τόπος και όχι ένας τόπος ευθυμίας και χαράς. Έχετέ το σαν όρο ότι αυτοί που έρχονται να έρχονται με κάθε αφοσίωση και ευλάβεια. Μην το κάνετε ένα τόπο ευθυμίας και χαράς. Η Αγάπη —η αγάπη είναι δυνατή, βλέπετε; Όταν μπαίνετε, μπαίνετε με υπακοή προς το Διδάσκαλο· τι θα συμβεί τότε; Η ατμόσφαιρα θα είναι φορτισμένη. Οποτεδήποτε σεις θα μπαίνετε εκεί θα έχετε ειρήνη του νου, αλλιώς η ατμόσφαιρα δεν θα είναι φορτισμένη. Αυτός ο τόπος, όπως σας είπα και την άλλη μέρα, πρέπει να είνάι ένας τόπος όπου θα έπρεπε να γίνεται συγκέντρωση της προσοχής και όχι ύπνος. Επίσης όχι ευθυμία και χαρά, έχετέ το υπόψη σας· ελάτε με δέος και ιερότητα. Αν το κάνετε αυτό, μέσα σε ένα ή δύο μήνες αυτός ο τόπος θα είναι φορτισμένος.[87]

Ο πιο εύκολος, ο πιο σύντομος και ο πιο απλός τρόπος για να έχετε μεγαλύτερο όφελος είναι το να χάσετε τελείως τον εαυτό σας στην ιερή παρουσία ενός Αγίου Διδασκάλου της Αλήθειας. Αυτή είναι πραγματικά η έννοια του Σάτσανγκ. Ο Σουάμι Τζι λέει: «Ω ψυχή, να είσαι τελείως απορροφημένη στο Σάτσανγκ τουλάχιστο σήμερα».

Τι είναι λοιπόν «τέλεια ή πλήρης απορρόφηση;» γεννιέται η ερώτηση. Αυτό σημαίνει ότι ενώ είναι κανείς στη συντροφιά ενός Αγίου Διδασκάλου, πρέπει όχι μόνο να

ξεχύσει τον τόπο που βρίσκεται αλλά να μην έχει τελείως καμιά συναίσθηση του περιβάλλοντος και να χάσει επίσης κάθε αίσθηση ακόμη και αυτή του εαυτού του εκτός από την αίσθηση της παρουσίας του Διδασκάλου. Αυτό το να αποσβύσει ή να ξεχάσει κανείς τον εαυτό του, λέγεται «απορρόφηση». Όσο περισσότερο αδειάζει κανείς τον εαυτό του από την κοσμικότητα και τη μικρότητά του, τόσο περισσότερο θα γεμίσει από τη θεία χάρη που απορρέει από τη θεία παρουσία που βρίσκεται μπροστά του. Αυτό είναι το μυστικό του επιτυχημένου Σάτσανγκ. Με συγχωρείτε, που λέω ότι είναι σπάνια που έχουμε ένα Σάτσανγκ ή τη συντροφιά ενός αληθινά τέλειου Διδασκάλου, γιατί τέτειες ψυχές που έχουν φτάσει τόσο ψηλά —ψυχές που είναι ένα με τον Κύριο— είναι πραγματικά πολύ σπάνιες. Αυτές ούτε βρίσκονται εύκολα ούτε αναγνωρίζονται εύκολα, και αν από κάποια πάρα πολύ μεγάλη τύχη συναντήσουμε ένα Θεάνθρωπο, δεν ξέρουμε πως να έχουμε το μεγαλύτερο όφελος από τη συντροφιά του ή το Σάτσανγκ. Ο τρόπος για να επωφεληθούμε όσο το δυνατόν περισσότερο από μια τέτοια σπάνια ευκαιρία και να έχουμε το μεγαλύτερο όφελος είναι ο εξής: πρέπει να προσπαθήσουμε να έρθουμε στον τόπο του Σάτσανγκ όσο το δυνατόν νωρίτερα και να καθίσουμε σιωπηλά με μια διάθεση προσευχής, αδειάζοντας το νου μας από όλες τις εγκόσμιες σκέψεις στη σεπτή παρουσία του Διδασκάλου, απορροφώντας μέσα μας τα σοφά του λόγια. Αν όταν καθόμαστε δίπλα στη φωτιά αισθανόμαστε ζέστη και όταν είμαστε κοντά σε ένα ψυγείο μας έρχεται δροσιά, δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην μπορούμε να επηρεασθούμε από τη θεία αύρα ενός αγίου Διδασκάλου του οποίου η ακτινοβολία έχει μια αφάνταστα μεγάλη ακτίνα.[88]

Στο Σάτσανγκ υπάρχει μεγάλη φόρτιση, αλλά πρέπει να είσαστε συνδεμένοι με αυτή· δεν είναι καλό απλώς και μόνο να καθόσαστε εκεί. Επιπλέον, η προσοχή σας θα έπρεπε να είναι μόνο στο Διδάσκαλο· ακόμη και αν είσαστε χιλιάδες μιλιά μακριά από τη φυσική του μορφή, μπορείτε

να απολαμβάνετε το Σάτσανγκ. Φυσικά, υπάρχει μεγαλύτερο όφελος αν είναι κανείς σε πλήρη προσοχή όταν είναι στη φυσική Του παρουσία, γιατί τότε θα έχει μια απ' ευθείας φόρτηση· αλλά δεν έχει σημασία που είσαστε, σεις πάλι θα έχετε βοήθεια, αν είσαστε δεκτικός. Μερικοί ρωτούν: ποια είναι πραγματικά η επίδραση του Σάτσανγκ; Αν δέσετε ένα άγριο άλογο σε ένα πάσαλο φυσικά αυτό θα τρέξει να φύγει, αλλά όταν φτάσει στην άκρη του σχοινιού θα τραβηχτεί πίσω με ένα τίναγμα. Μπορεί να προσπαθήσει να φύγει πολλές φορές, αλλά πάντοτε θα το τραβά πίσω το σχοινί. Το Σάτσανγκ έχει μια παρόμοια επίδραση στο νου, και μετά που θα το επαναλάβει για μερικές φορές η τάση να φύγει θα είναι μικρότερη, ωσότου τελικά μάθει να κάθεται ακίνητος. Το Σάτσανγκ καθαρίζει επίσης τις άσκημες οσμές που προέρχονται από τη συνήθεια της λαγνείας, του θυμού, της απληστίας κ.λ.π. βεβαίως αν κανείς είναι δεκτικός. Τότε αυτός γίνεται κάτι διαφορετικό.[89] Στο Σάτσανγκ το έλεος ρέει μέσα σας, πάρετε λοιπόν το πλήρες όφελος από αυτό. Ξεριζώστε όλες τις ατέλειες μια μια· γι' αυτό το λόγο σας έχω πει να κρατάτε ένα ημερολόγιο. Όταν το έδαφος έχει καθαρίσει, είναι έτοιμο για να σπαρθεί ο σπόρος, και τότε μπορεί να αρχίσει η αληθινή ανάπτυξη. Αν δεν αποβληθούν τα μικρά βότσαλα και οι βράχοι, ο σπόρος μπορεί να βλαστήσει αλλά δεν θα καρποφορήσει.[90]

Όταν πάτε σε μια ψυχή που έχει φτάσει στην πραγμάτωση για να έχετε την ορθή κατανόηση, πηγαίνετε με ταπεινοφροσύνη, και βάλετε κατά μέρος τις *δικές σας* απόψεις. Ό,τι ξέρετε, ξέρετε. Όταν είσαστε μαζί Του, προσπαθήσετε να καταλάβετε τι λέει. Σκεφθείτε από πιο επίπεδο μιλά εκείνος, και μετά συγκρίνετε τις γνώσεις σας. Πολλοί θα διστάσουν να πάνε σ' εκείνον από περηφάνια για τη γνώση τους. Αυτός που έχει μια εξέχουσα εγκόσμια θέση δεν θα πάει, γιατί είναι μεθυσμένος με τη δική του δύναμη· και ένας πλούσιος άνθρωπος δεν θα πάει, γιατί είναι βυθισμένος στην περηφάνια του πλούτου του. Να

θυμόσαστε ότι, ένας άνθρωπος που έχει φτάσει στη Θεϊκή πραγμάτωση δεν εξαγοράζεται με χρήματα, δεν εντυπωσιάζεται από τη δύναμη, και δεν παραμερίζεται από τη βία. Όταν πάτε σ' εκείνον, αφήστε κατά μέρος τις ιδέες σας — στο κάτω κάτω, κανένας δεν μπορεί να σας τις κλέψει! Εμείς κάνουμε το λάθος να μετράμε αυτά που προσπαθεί να μας πει μ' αυτά που ήδη ξέρουμε, και λέμε: «Το έχουμε ήδη ακούσει αυτό», «ο τάδε είπε το εξής» — κ.λ.π. Αδελφοί μου, αυτός θα πει όλα αυτά και ακόμη περισσότερα, γιατί πρέπει να μιλά από το επίπεδο του ανθρώπου για να γίνει καλύτερα νοητός, και θα αναφέρει πολλές αλήθειες που είπαν και άλλοι, έτσι ώστε ο αναζητητής να βρει το δρόμο του ευκολότερα. Αλλά παραμένει το γεγονός ότι, αν ο αναζητητής θέλει να πάρει, πρέπει να ακινητοποιήσει τη διάνοιά του για λίγο, και να καθίσει με ταπεινοφροσύνη.[91]

Χαίρουμαι που έχετε περισσότερη εκτίμηση για την αξία των συγκεντρώσεων του Σάτσανγκ, που πάντοτε εμπναίουν, βοηθούν και είναι επωφελείς, καθώς η αγάπη και η χάρη του Διδασκάλου ακτινοβολούν με αφθονία εκεί μέσα, και όλοι όσοι είναι παρόντες δέχονται τους παλμούς ζωής από τη Διδάσκαλο Δύναμη που εργάζεται πάνω από το κεφάλι μας.

Στις ομαδικές συγκεντρώσεις ολόκληρη η ομήγυρη δέχεται και αφομοιώνει τη χάρη του Διδασκάλου που ξεχειλίζει και πολλές φορές οι ακροατές βλέπουν τη Φωτεινή Παρουσία του Διδασκάλου. Τέτοιες συγκεντρώσεις έχουν μια πολύ βαθιά σημασία και γι' αυτό πρέπει κανείς να πηγαίνει με αγάπη και αφοσίωση.[92]

Σάτσανγκ είναι το όνομα που δίνουμε στη συντροφιά μιας ψυχής που έχει αφυπνιστεί. Ένας Διδάσκαλος της Αλήθειας κάνει τη συγκέντρωση να είναι Σάτσανγκ (Σημ. Μετ. Σατ=αλήθεια, σάνγκ=επικοινωνία).[93] Πού θα πάτε για να πραγματοποιήσετε το Θεό; Σε ένα Σάτσανγκ, όπου ο Δάσκαλος, ο Άγιος ή ο Διδάσκαλος έχει ο ίδιος πραγματοποιήσει την Αλήθεια και είναι αρμόδιος να διδάξει αυτή τη σοφία σ' αυτούς που είναι παρόντες. Πραγματικά, το

Σάτσανγκ είναι το φάρμακο για την αρρώστια και τον πόνο που έρχεται από την άγνοια της αλήθειας. Στην ερώτηση: Υπάρχει Θεός και πώς Τον πραγματοποιεί κανείς;[94] Ο Χαζούρ Σαουάν Σινγκ Τζι συνήθιζε να λέει ότι τα ' άτσανγκ εξυπηρετούν έναν πολύ χρήσιμο σκοπό ως ένας προστατευτικός φράκτης γύρω από τον αγρό του Σιμράν και του Μπχατζάν, έτσι ώστε αυτές οι δύο ζωτικές και ζωοδότρες διαδικασίες να συνεχίζουν να αναπτύσσονται και να θεριεύουν, παρά την κατά τα άλλα πολυάσχολη ζωή μέσα στην οικογένεια, την κοινωνία, τα αντίστοιχα επαγγέλματά σας και τα παρόμοια.[95] Το πρώτο πράγμα που κάνει η Αρνητική Δύναμη όταν θέλει να μη χάσει τον έλεγχο πάνω σε μια ψυχή είναι να τη σταματήσει από το να κάνει Μπατζάν και Σιμράν. Το άτομο πάντοτε βρίσκει κάτι που το δελεάζει για να μην κάνει το διαλογισμό του. Αυτή είναι η πρώτη μέθοδός της, και η δεύτερη: ύπουλα βάζει μέσα στο νου την ερώτηση: «Γιατί να πάω στο Διδάσκαλο ή στο Σάτσανγκ; Τι χρειάζεται;» Το Σάτσανγκ είναι ο τόπος όπου μπορεί να πραγματοποιηθεί μια αλλαγή και μπορεί κανείς να αντιληφθεί τα παραπτώματά του και το λαθεμένο τρόπο που ζει τη ζωή του, γι' αυτό αυτή θα προσπαθήσει να μας πείσει να μην πάμε εκεί. Αν έχετε τη δύναμη να την αγνοήσετε τότε θα προτείνει απλώς να πάτε να χαιρετίσετε και να φύγετε. Θα βάλλει στο νου σας όλων των ειδών τις αμφιβολίες, και αντί για την πλήρη ωφέλεια από το Σάτσανγκ, επιστρέφει κανείς στο σπίτι του ανικανοποίητος ή γεμάτος με την κακή επιρροή του κουτσομπολιού και τη συκοφαντία από άλλα ταλαντευόμενα άτομα. Αυτά είναι δύο πάρα πολύ δυνατά όπλα που συνεχώς μεταχειρίζεται η Αρνητική Δύναμη.[96]

Παρόμοια είναι και η περίπτωση του να πηγαίνουμε τακτικά στο Σάτσανγκ. Μπορούμε να αναπτύξουμε αυτή τη συνήθεια με το να πηγαίνουμε τακτικά να βλέπουμε το Διδάσκαλο και να παρακολουθούμε τις γεμάτες Θεία Γνώση ομιλίες Του. Έχει παρατηρηθεί συχνά ότι άνθρωποι με ένα πολύ πτωχό πνευματικό υπόβαθρο αναπτύσσονται

πνευματικά επωφελούμενοι από την ακτινοβολία της Διδασκάλου Δύναμης μέσα στη φορτισμένη ατμόσφαιρα.[97] Ω αδελφοί μου, συνεχίστε να πηγαίνετε στο Σάτσανγκ, και όλα τα ελαττώματά σας θα διορθωθούν. Ακόμη και η εγκόσμια ζωή σας θα είναι μια επιτυχία·[98] και αυτό το φυσικό σώμα ευλογείται όταν παρακολουθεί κανείς το Σάτσανγκ.[99] Το Σάτσανγκ είναι σαν ένας προστατευτικός φράκτης γύρω από τον ιερό σπόρο της πνευματικότητας όπου απολαμβάνει κανείς τη θεία ακτινοβολία και αποκτά διαύγεια αντίληψης. Δεν συνιστάται να χάνει κανείς το Σάτσανγκ για να αφιερώσει το χρόνο για διαλογισμό.[100]

Ερ. Θα θέλατε να μας πείτε τι να κάνουμε με τα μικρά παιδιά στις συγκεντρώσεις του Σάτσανγκ και του διαλογισμού ;

Απ. Νομίζω ότι μπορείτε να αναθέσετε σε κάποιον να καθίσει έξω με δυο ή τρία από τα παιδιά. Ή θα πρέπει να θυσιάζεται κάποιος κάθε φορά για το καλό των άλλων ή οι μητέρες θα πρέπει να τα προσέχουν να κάθονται ήσυχα — ένα από τα δύο.[101]

Το Σάτσανγκ είναι του Διδασκάλου και κάθε μυημένος είναι επίσης μέρος του Σάτσανγκ και μπορεί να συμβάλλει στη γενική ατμόσφαιρα του Σάτσανγκ με το να είναι ένα καλό παράδειγμα ζώντας σύμφωνα με τα διδάγματα του Διδασκάλου. Ο Χριστός είπε: «Ας κατοικούν τα λόγια μου μέσα σας, και σεις κατοικείτε μέσα μου». Τα λόγια του Διδασκάλου είναι ο Διδάσκαλος, και ο Διδάσκαλος δεν μπορεί να ξεχωριστεί από τα λόγια Του.[102] Η σπουδαιότητα του να παρευρίσκεται κανείς στα Σάτσανγκ ή τις πνευματικές συγκεντρώσεις δεν μπορεί να υπερτονιστεί.[103] Το να παρευρίσκεστε στο Σάτσανγκ είναι σαν να έχετε ένα προστατευτικό φράκτη γύρω από το διαλογισμό σας· επίσης σας δίνει ώθηση για διαλογισμό. Να πηγαίνετε στο Σάτσανγκ ακόμη και αν ο χρόνος σας είναι περιορισμένος. Ακυρώστε κάποιο άλλο ραντεβού σας, αν είναι ανάγκη, για να πάτε, γιατί το όφελος του Σάτσανγκ είναι ανεκτίμητο...

Πηγαίνετε στο Σάτσανγκ και θα έχετε το όφελος του να έχετε ένα προστατευτικό φράκτη γύρω από το διαλογισμό σας. Κάποτε ρώτησα τον Χαζούρ Μαχαράτζ: «Ποιες είναι οι διαταγές σας για ό,τι αφορά το Σάτσανγκ;» Αυτός μου είπε: «Αν είσαι πολύ άρρωστος στο κρεβάτι, αλλά μπορείς να κινηθείς, τότε να πας στο Σάτσανγκ». Απλώς σημειώσετε ότι δεν είπε αν έχεις τη δύναμη να περπατήσεις, τότε πήγαινε στο Σάτσανγκ. Από αυτό και μόνο το παράδειγμα, μπορεί κανείς να καταλάβει πόσο σπουδαίο είναι το Σάτσανγκ.[1030]

Αφήστε εκατοντάδες από άλλες επείγουσες εργασίες για να πάτε στο Σάτσανγκ.[104]

Προσευχή: Ο Διάλογός Σας με το Θεό

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ κλειδί που ξεκλειδώνει το Βασίλειο των Ουρανών. Η προσευχή μπορεί να οριστεί ως η γεμάτη αγωνία κραυγή της ψυχής που είναι σε απελπισία ή σε απόγνωση, προς μια Δύναμη, πιο πλήρη και πιο μεγαλύτερη από αυτή, για ανακούφιση και παρηγοριά. Είναι στη γενική της και την κοινώς παραδεκτή έννοια, μια έκκληση προς το Θεό ή το Θεάνθρωπο (ένα ζωντανό Διδάσκαλο), που είναι αρκετά αρμόδιος να δώσει ανακούφιση και ειρήνη σε ένα νου που βασανίζεται από τα προβλήματα και τις συνθήκες της ζωής.[105]

Το ένστικτο της αγάπης δεν μπορεί να ξυπνήσει αν δεν δει κανείς τον αγαπημένο. Όσο δεν βλέπουμε το Θεό ή τη δόξα του Θεού, δεν μπορούμε να έχουμε πίστη στην ύπαρξη του Θεού και χωρίς αυτή, όλες οι προσευχές πάνε χαμένες. Αλλά ο Διδάσκαλος ή ο Θεάνθρωπος είναι η κατοικία του Φωτός του Θεού και ένα ακτινοβόλο κέντρο Του. Μπορούμε να προσευχηθούμε με το ίδιο αποτέλεσμα στο Διδάσκαλο, που είναι ένα με το Θεό. Καθώς είναι συνδεμένος με τη γεννήτρια πίσω Του, ο Διδάσκαλος είναι

το ίδιο αρμόδιος να μας δώσει ό,τι θέλουμε και να εκπληρώσει τις επιθυμίες μας.[106] Πρέπει να προσευχόμαστε στο Θεό ή στο Θεάνθρωπο και μετά που θα μπορούμε να επικοινωνούμε μαζί Του, πρέπει να εξαρτόμαστε μόνο από Εκείνον και όχι από καμιά άλλη δύναμη- γιατί μόνο Αυτός είναι ικανός να μας τραβήξει έξω από τους δυνατούς στροβίλους και τις γεμάτες δίνες λίμνες του νου και της ύλης, και να βάλλει ένα θεραπευτικό βάλσαμο στις σπαραγμένες καρδιές που έχουν ξεσχιστεί από τα άγρια πάθη και τους πειρασμούς. Αυτός είναι η δύναμη του αδύνατου, η έφεδρη άγκυρα στην καταιγίδα και το στρες της ζωής και ένα λιμάνι σωτηρίας για τους άστεγους. Η γεμάτη χάρη ματιά του καταπραΰνει τις σπαραγμένες καρδιές.[107]

Όλες οι θρησκείες συμφωνούν ότι η προσευχή στην έδρα της ψυχής ξεθαύει όλες τις κοιμισμένες δυνάμεις της Θειότητας μέσα μας, και μπορεί κανείς να κατορθώσει την πνευματική μακαριότητα με αυτή. Είναι ένας συνδετικός κρίκος μεταξύ του Δημιουργού και της δημιουργίας Του, μεταξύ του Θεού και του ανθρώπου. Είναι ένα στήριγμα γι' αυτόν που φιλοδοξεί την πνευματικότητα και μια προσκυνήτρια ψυχή δεν μπορεί να κάνει χωρίς αυτή από την αρχή ως το τέλος του ταξιδιού, γιατί αυτή σώζει από πολλές παγίδες που είναι στο δρόμο, και μεταμορφώνει το νου πέρα ως πέρα ωσότου να λάμψει και να αντανακλά το φως της ψυχής.[108] Εμείς γενικά προσευχόμαστε όταν είμαστε σε απελπισία και σε βάσανα, αλλά όταν διαφύγουμε από αυτά αρχίζουμε να σκεφτόμαστε ότι απαλλαγήκαμε με τη δική μας προσπάθεια και μετά από αυτό δεν αισθανόμαστε την ανάγκη της προσευχής. Πρέπει να προσέχουμε από τέτοιες παγίδες. Η προσευχή, πραγματικά, χρειάζεται σε κάθε βήμα. Όταν είμαστε σε δυσκολία πρέπει να προσευχόμαστε να διαφύγουμε από αυτή. Όταν είμαστε σε απόγνωση, όταν όλα τα άλλα αποτυγχάνουν, η σκέψη του Παντοδύναμου Πατέρα δίνει παρηγοριά στο νου. Όταν υπάρχει επιτυχία, τότε να προσεύχεστε να μην πάθετε έξαρση και φουσκώσετε, και να ζητήσετε τη Χάρη και τη

γενναιοδωρία του Θεού γιατί χωρίς αυτές δεν μπορούμε ποτέ να επιτύχουμε. Μετά την εκπλήρωση των επιθυμιών μας ή την απαλλαγή από τις δυσκολίες μας, πρέπει να προσφέρουμε ευχαριστίες στον Παντοδύναμο για την Εύνοιά Του. Όταν ο Θεός είναι ο Πατέρας που μας Αγαπά και δεν μπορούμε να κάνουμε καθόλου χωρίς Εκείνον, η προσευχή πρέπει να γίνει ένα μέρος αυτής της ίδιας της ύπαρξής μας.

Πόσοι άνθρωποι στον κόσμο αληθινά προσεύχονται στο Θεό για χάρη του Θεού; Οι Σικχ έχουν μια προσευχή:

Είθε να είναι κανείς μ' αυτόν που αγαπά το Διδάσκαλο
ή να έχει τη συντροφιά ενός Σαντού, ή να έχει
τη μέθη του Νάαμ γιατί τότε γεννιέται η αληθινή αγάπη
με την οποία θυμάται κανείς το Όνομά Σου μέσα στην καρδιά του.

Επίσης προσεύχονται:

Ο υπηρέτης του Νανάκ θέλει μόνο αυτή την ευτυχία: Δώσε μου τη συντροφιά ενός Αγίου Διδασκάλου.

Πίσω από τα φαινόμενα του κόσμου, που παντοτινά μεταβάλλονται, δεν υπάρχει παρά μια αμετάβλητη μονιμότητα και αυτή είναι ο Θεός και ο Θεός σε δράση (το Άγιο Πνεύμα, η Κάλμα, το Νάαμ ή Λόγος), που είναι υπεύθυνος για τη δημιουργία, τη συντήρηση και τη διάλυση των αμέτρητων συμπάντων. Γιατί λοιπόν εμείς να μην επιθυμούμε, να μη ζητούμε και να μην προσευχόμαστε γι' αυτή την αθάνατη αρχή ζωής, έτσι ώστε και εμείς επίσης να μπορέσουμε να έχουμε «Ζωή Αιώνια», και να αποκτήσουμε την αιώνια κληρονομιά μας, τη Θειότητα που διαρκεί παντοτινά και που τη δικαιούμαστε από τη γέννησή μας. Η πατρίδα μας είναι το Σατσ Καντ. Έχουν περάσει αιώνες και αιώνες από τότε που φύγαμε από τον Πατέρα και είμαστε

ακόμα σε εξορία μέσα σ' αυτόν τον κόσμο. Πρέπει λοιπόν να λαχταρούμε να ξανασμίξουμε με τον Αγαπημένο, καθώς είμαστε χωρισμένοι από Εκείνον για μυριάδες αιώνες.[110] Τελευταίο, αλλά όχι και το πιο ασήμαντο, η προσευχή ανοίγει τα μάτια μας προς την πραγματικότητα και μας κάνει ικανούς να δούμε τα πράγματα στη σωστή τους προοπτική. Αυτή δίνει καινούργιες αξίες στη ζωή και βαθμιαία μας μεταφέρει σε ένα Νέο Κόσμο και μας μυεί σε μια Νέα Τάξη.[111] Με μια ζωή προσευχής υψώνεται κανείς τελικά σε κοσμική ενημερότητα και βλέπει το κρυμμένο χέρι του Θεού να εκτελεί το Θέλημά Του και το σκοπό Του που αλλιώς παραμένει ένα σφραγισμένο βιβλίο, που είναι πολύ δύσκολο να κατανοηθεί από τον κοινό άνθρωπο. Όσο περισσότερο εγκαθιδρύεται αυτή η εσωτερική επαφή, τόσο περισσότερο απορροφάται η Θειότητα από το πνεύμα. Αλλά μόνο όταν γίνει η πλήρη ταύτιση γίνεται κανείς ένας συνειδητός συνεργάτης με το Θεό.[112]

Δεν μπορούμε να κερδίσουμε το Θεό ούτε με κολακεία ούτε με μάταιη επανάληψη προσευχών, ούτε πρόκειται Αυτός να χάσει ή να κερδίσει τίποτα αν εμείς προσευχόμαστε ή όχι. Καθώς είναι φιλεύσπλαχνος, η Χάρη Του εργάζεται μέσα στον καθένα μας το ίδιο, γιατί δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς αυτή. Μπορούμε, όμως, να ελκύσουμε αυτή τη χάρη προς όφελος μας αν γίνουμε ένα κατάλληλο δοχείο γι' αυτή. Η ταπεινοφροσύνη και η πίστη εξαγνίζουν το νου και τον κάνουν κατάλληλο για να δεχτεί τη χάρη του Θεού. Αυτά τα δύο βοηθούν στο να αντιστραφεί ο λωτός του νου που, τώρα, είναι συντονισμένος με τις αισθήσεις. Αν δεν στρέψουμε την κατεύθυνσή του προς τα πάνω, η χάρη του Θεού δεν μπορεί να ρεύσει κατευθείαν μέσα σ' αυτόν. Οι προσευχές όταν είναι ταπεινές και ειλικρινείς, βοηθούν στο να εγκαθιδρυθεί μια αρμονία μεταξύ του ανθρώπινου νου και της χάρης του Θεού. Το μόνο που χρειάζεται είναι αγνή καρδιά γεμάτη αγάπη συντονισμένη στη χάρη Του, και αυτομάτως η τελευταία έλκεται προς αυτή. Η προσευχή έχει μέσα της μια μεγάλη δύναμη. Αυτή

δυναμώνει και προετοιμάζει τον άνθρωπο να αντιμετωπίσει και να αγωνιστεί στη μάχη της ζωής χωρίς φόβο και με επιτυχία. Είναι, πραγματικά, η μόνη πανάκεια για όλων των ειδών τα δεινά. Είναι το κλειδί που ξεκλειδώνει το Βασίλειο των Ουρανών.[113]

Η προσευχή πρέπει να βγαίνει από τα βάθη της ψυχής. Δεν πρέπει να είναι μια μάταιη επανάληψη από κούφια λόγια με χωρίς έννοια. Πρέπει πραγματικά να το επιθυμούμε αυτό που προσευχόμαστε, όχι μόνο διανοητικά, αλλά μέσα από τα βάθη της ύπαρξής μας. Πρέπει να ταράζει την ψυχή μέσα στα βάθη της και η μουσική της προσευχής θα πρέπει να βγαίνει και να αντηχεί — μέσα από τα νεύρα, τους ιστούς και τις ίνες ολόκληρου του σώματος κάνοντάς μας να ξεχάσουμε τα πάντα εκτός από τη γλυκιά μουσική της ψυχής.[114]

Το μυστικό της επιτυχημένης προσευχής είναι όχι τόσο πολύ στα λόγια που χρησιμοποιούμε, ούτε στο χρόνο που αφιερώνουμε γι’ αυτή, ούτε στην προσπάθεια που βάζουμε, όσο στη συγκεντρωμένη προσοχή που δίνουμε στην έδρα της ψυχής έτσι ώστε να γίνει έμψυχη. Η πιο φυσική μορφή για μια καρποφόρα προσευχή είναι ο πόθος μιας ψυχής χωρίς να μεσολαβούν λόγια, προφορικά ή με τη σκέψη. Μια τέτοια προσευχή, παράγει και ελευθερώνει μια τόσο μεγάλη πνευματική ενέργεια που όλες οι δυνάμεις τού σύμπαντος έλκονται και συνδυάζονται, για να διαμορφώσουν τα πράγματα όσο το δυνατόν καλύτερα. Μια αληθινή προσευχή είναι μια συνεχής διαδικασία, άσχετα με τον τύπο, το χρόνο και τον τόπο, και οδηγεί τελικά στην τέλεια ισορροπία χωρίς καμιά οποιαδήποτε επιθυμία. Αυτό, λοιπόν, είναι το αποκορύφωμα μιας γνήσιας προσευχής, και εδώ η προσευχή παύει να είναι προσευχή και γίνεται μια κατάσταση ύπαρξης καθώς υψώνεται κανείς βαθμιαία πρώτα σε κοσμική συνειδητότητα και μετά σε υπερσυνειδητότητα, και γνωρίζει πια πλήρως το Θείο Θέλημα. Αυτό είναι το παν της προσευχής.[115] Εκεί όπου όλες οι ανθρώπινες προσπάθειες αποτυγχάνουν η προσευχή επιτυγχάνει.[116]

Η Υπόσχεση: Η Ευθύνη της Μύησης

Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΠΡΕΠΕΙ να κάνει τη δουλειά του και οι μυημένοι τη δίκιά τους: να συνεχίζουν την προσπάθεια με πλήρη εμπιστοσύνη στο Διδάσκαλο. Υπάρχουν πολλοί μεταξύ των μυημένων που επαναπαύονται στην ιδεολογική φαντασία και είναι πολύ λίγοι αυτοί που ασκούνται. Η περίοδος του διαλογισμού θα έπρεπε να μην είναι μόνο μια περίοδος ωραίων συναισθημάτων. Οι μυημένοι πρέπει να παραδώσουν τα πάντα τους στο Διδάσκαλο και να είναι πρόθυμοι να πεθάνουν και να δώσουν τη ζωή τους για το Θεό. «Μάθετε να πεθαίνετε έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε». Ο Διδάσκαλος ξέρει πώς να διαπραγματευτεί το καλύτερο με αυτή. Το καθήκον μας είναι να πράττουμε σωστά στο ζωντανό παρόν, όπως εντέλλεται από το Διδάσκαλο. Αν δρούμε σύμφωνα με τις εντολές του, ποτέ δεν θα μας εγκαταλείψει ως τη συντέλεια του κόσμου. Αλλά εμείς, αντίθετα, νομίζουμε ότι μετά τη Μύηση έχουμε απαλλαγεί από όλες τις υποχρεώσεις μας, και είμαστε ελεύθεροι να κάνουμε ό,τι θέλουμε εμπιστευόμενοι απλώς τη Χάρη Του. Αυτή η στάση είναι ένα μεγάλο πρόσκομμα στο μονοπάτι και αργοπορεί την πραγματική πρόοδο. Δεν ωφελεί καθόλου να κλείνουμε εσκεμμένως τα μάτια μας, βυθισμένοι στην αυταρέσκεια, προς τη σκληρή πραγματικότητα της κατάστασης, που τοποθετεί τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις με ίση αναλογία σε κάθε άτομο. Δεν μπορούμε να διαλέξουμε όπως μας αρέσει. Πρέπει λοιπόν να προσέχουμε από μια τέτοια λαθεμένη νοοτροπία και πρέπει να ανοίξουμε το δρόμο μας μόνοι μας γιατί δεν υπάρχουν δρομάκια που συντομεύουν την απόσταση στην επιστήμη του πνεύματος. Είναι μια μακριά και κοπιαστική διαδικασία απαλλαγής του πνεύματος από τα δεσμά του νου και των ψευδαισθήσεων και πρέπει αναγκαστικά να προσέχουμε τις ανώτερες αξίες της ζωής σε κάθε βήμα αν είμαστε ειλικρινείς στην έρευνά μας για την Αλήθεια. Είναι

ένα απόκρημνο μονοπάτι που αν θέλουμε να το διαβούμε χωρίς να σκοντάψουμε πρέπει να το διαβούμε με την καρδιά μας πάντοτε προσηλωμένη στο στόχο και στα επόμενα βήματα που είναι αμέσως μπροστά μας, γιατί δεν υπάρχει χρόνος για να κοιτάζουμε πίσω· αυτό, το μόνο που μπορεί να μας κάνει είναι να φρικιούμε και να τρέμουμε. Η άγνοια είναι η μόνη ασθένεια από την οποία υποφέρει η ψυχή. Αυτή μπορεί να θεραπευθεί μόνο με τη γνώση και η γνώση είναι δράση της ψυχής και είναι τέλεια χωρίς τις αισθήσεις, αν και στο φυσικό επίπεδο δεν μπορεί να κάνει χωρίς την εξυπηρέτηση των αισθήσεων. Η αληθινή γνώσει ανατέλει μόνο στο υπερνοητικό επίπεδο όπου οι φυσικές αισθήσεις δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν σε τίποτα. Αλλά ωσότου φθάσει κανείς στο στάδιο που να μπορεί να έχει απευθείας επικοινωνία με τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου πρέπει κανείς να προσέχει τα πάντα, γιατί το μονοπάτι είναι γλιστερό και σπαρμένο με κρυφές παγίδες που μπορούν κάθε στιγμή να πιάσουν τον απρόσεχτο προσκυνητή που βαδίζει σ’ αυτό. Μιας και γλιστρήσει κανείς, και δεν ξανασηκωθεί η χρυσή ευκαιρία έχει χαθεί και δεν γνωρίζει κανείς πότε θα μπορέσει ξανά να γεννηθεί σαν άνθρωπος. Όταν δίνουμε τόση έμφαση στα μέσα, δηλ. στη χορτοφαγική διατροφή και στο κάρμα, θα έπρεπε να δίνουμε ακόμη περισσότερη έμφαση στην εσωστροφή και την απόσυρση από τις αισθήσεις και να αφιερώνουμε περισσότερο χρόνο για το σκοπό.[117]

Σκεφθείτε την παραβολή του σπορέα που έδωσε ο Χριστός. Ο σπόρος σπάρθηκε. Μερικοί σπόροι έπεσαν στο δρόμο· μερικοί έπεσαν στους φράκτες που ήταν γεμάτοι αγκάθια· μερικοί έπεσαν στους βράχους· και μερικοί σπόροι έπεσαν στην αρκετά καθαρή γη που είχε απαλλαχθεί από όλη την ξένη ύλη. Αυτοί οι σπόροι που έπεσαν στο σκληρό έδαφος ή στο δρόμο φαγώθηκαν από τα σπουργίτια- οι σπόροι που έπεσαν στους βράχους μεγαλώνουν αλλά δεν υπάρχει βάθος στο έδαφος από κάτω από αυτούς και, σιγά - σιγά, η ανάπτυξή τους σταματά· και

φυσικά, αυτοί οι σπόροι που έπεσαν στους φράκτες που είναι γεμάτοι αγκάθια θα μεγαλώσουν, αλλά δεν μπορούν να αναπτυχθούν πλήρως — αργοπορούν· και όλοι οι σπόροι που έπεσαν στην αρκετά καθαρή γη θα αναπτυχθούν με αφθονία. Αν σπείρετε ένα σπόρο από οτιδήποτε, αυτός ο ένας σπόρος θα σας δώσει εκατοντάδες σπόρους σαν αυτόν. Π.χ., βάζετε ένα κουκούτσι μάνγκο μέσα στη γη, και αυτό θα δώσει ένα δέντρο που θα σας δώσει εκατοντάδες μάγγους. Υπάρχει λοιπόν αφθονία μέσα στη φύση. Τι δείχνει, λοιπόν, αυτή η παραβολή; Ο «σπόρος» είναι η επαφή με την Αρχή του Φωτός και του Ήχου, που είναι η έκφραση του Λόγου ή Νάαμ, μέσα στις καρδιές των μυημένων. Αυτοί που απλώς και μόνο παίρνουν το σπόρο, και δεν αφιερώνουν ποτέ χρόνο σ' αυτό, ο σπόρος καταναλώνεται από τις Αρνητικές Δυνάμεις· αν και τους έχει δοθεί ο «σπόρος» —ο σπόρος έχει σπαρθεί μέσα τους— αλλά καθώς αυτοί δεν αφιερώνουν καθόλου χρόνο, και δεν ενδιαφέροντα!, μετά τη Μύηση ο σπόρος χάνεται. Όσο για τους σπόρους που έπεσαν στους βράχους και που από κάτω τους υπάρχει λίγο ή καθόλου έδαφος, μετά τη Μύηση αυτοί οι σπόροι πρέπει να τραφούν με τα Σάτσανγκ· γιατί αν αυτοί οι σπόροι δεν ποτιστούν με τα Σάτσανγκ, φυσικά θα μαραθούν —και αυτοί επίσης δεν αναπτύσσονται— έρχονται για μερικές μέρες, και μετά τα εγκαταλείπουν. Λοιπόν, είναι γι' αυτό που λέω: «ΑΦΗΣΕΤΕ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΑΠΟ ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΒΡΕΘΕΙΤΕ ΣΤΟ ΣΑΤΣΑΝΓΚ». Εκείνοι οι σπόροι που έπεσαν στους φράκτες με τα αγκάθια δεν θα μεγαλώσουν γιατί τους εμποδίζουν οι αποσπαστικές σκέψεις και άλλα είδη από αγκαθωτούς φράκτες· είναι ακριβώς όπως αυτούς που έχουν πολλά σίδερα στη φωτιά. (Σημ. Μετ. πολλά πράγματα που απασχολούν το μυαλό τους), αυτοί δεν έχουν χρόνο για να αφιερώσουν σ' αυτό, αυτοί λένε συνέχεια ότι δεν έχουν χρόνο. Επίσης και σ' αυτούς ο σπόρος δεν αναπτύσσεται. Μόνο ένας σπόρος που έπεσε στην αρκετά προετοιμασμένη γη κάνει καρπό με αφθονία. Λοιπόν θα δείτε πως ο

σκοπός αυτού του ημερολογίου, που πάντοτε λέγω να κρατάτε, είναι για να ξεριζωθούν όλες οι ατέλειες από το έδαφος της καρδιάς. Εκείνοι που κρατούν το ημερολόγιο τακτικά, φυσικά προοδεύουν. Αν δεν προοδεύουν, κάπου υπάρχει κάτι που δεν πάει καλά, όπως σας εξήγησα αναφέροντας την παραβολή που έδωσε ο Χριστός.[118]

Η Πνευματικότητα, καθώς είναι ο ανώτατος σκοπός της ζωής, είναι επίσης και ο πιο δύσκολος. Μόνο εκείνοι που πραγματικά ψάχνουν για την Αλήθεια θα πρέπει να τολμήσουν να βαδίσουν πάνω σ' αυτό το μονοπάτι.[119]

Ο Διδάσκαλος μας ενώνει με μια αληθινή σχέση, που δεν μπορεί ποτέ να διακοπεί. Αυτή η σχέση είναι με τον ίδιο το Θεό, που είναι εκδηλωμένος μέσα στην ανθρώπινη μορφή. Αυτή είναι μια τέτοια σχέση που δεν μπορεί ποτέ να διαλυθεί, ακόμη και μετά το θάνατο, πόσο μάλλον κατά τη διάρκεια της ζωής. Αλλά εμείς, με την περιορισμένη μας αντίληψη, επιβαλλόμαστε με περηφάνια, εγωισμό, και ποταπές συνήθειες, επιθυμώντας να αναγνωριστούμε. Συνεπώς, επιτυγχάνουμε μόνο στο να συσσωρεύουμε περισσότερη αθλιότητα πάνω στα κεφάλια μας. Ποια είναι η χρησιμότητα του να παρευρίσκεστε στο Σάτσανγκ για τόσο πολύ χρονικό διάστημα αν δεν πρόκειται να αλλάξετε τις παλιές ανεπιθύμητες συνήθειες; Η ξερή γη μπορεί να ξαναπρασινίσει με το πότισμα, αλλά σε τι χρησιμεύει η γη που ποτίζεται, και όμως παραμένει νεκρή; Ο ερχομός σας έχει γίνει απλώς ρουτίνα — σεις δεν μπορείτε να έχετε τη σωτηρία με τη ρουτίνα — δεν θα την έχετε, δεν θα την έχετε.[120]

Αν γνωρίζατε ότι υπάρχει κάπου κάποιος κρυμμένος θησαυρός, δεν θα θέλατε να σκάψετε και να τον βρείτε; Αν ένας κλέφτης συναντούσε ένα σπίτι που δεν το φύλαγε κανείς και δεν υπήρχε κανένας για να δει τις πράξεις του, νομίζετε ότι αυτός θα κοιμόταν κατά τη διάρκεια της νύχτας; Τόσοι πολλοί λένε πως ο Θεός είναι μέσα μας, αλλά παρ' όλα αυτά αυτοί κοιμούνται χωρίς να ενδιαφέρονται. Γιατί αυτοί δεν σκάβουν για να ξεθάψουν την Αλήθεια;

Ακόμη και αν συναντήσει κανείς κάποιον που μπορεί να τον βοηθήσει για να ξεθάψει αυτή την Αλήθεια, και του δίνεται κάποια ορθή αντίληψη, ακόμη και τότε δεν ενδιαφέρεται να κάνει το σκάψιμο. Πόσο άτυχος είναι! Πώς μπορούμε να ονομάσουμε έναν τέτοιο άτυχο άνθρωπο; Αν αυτός δεν το ήξερε αυτό το πράγμα, τότε θα ήταν διαφορετικό το θέμα, αλλά αν κάποιος του έχει δείξει λίγο από το θησαυρό που βρίσκεται μέσα του, και ακόμη και τότε το αγνοεί, τότε τι πρέπει να γίνει; Η πρόφαση που δίνεται συνήθως είναι: «Δεν έχω χρόνο», δεν είναι; Θέλετε κάποιος άλλος να σκάψει και να ξεθάψει το θησαυρό για σας;[121]

Αν έχει δοθεί το έλεος του Θεού, και το έλεος του Διδασκάλου είναι πάνω από το κεφάλι μας, τότε γιατί αυτό δεν φαίνεται; Πολλοί άνθρωποι απορούν γι' αυτό. Η αιτία είναι ότι η ψυχή δεν δίνει κανένα έλεος στον εαυτό της. Το έλεος του Θεού μας έδωσε την ανθρώπινη μορφή, και με αυτή άρχισε επίσης και η επιθυμία για Εκείνον. Επιπλέον, αυτός έφερε τον αναζητητή στα πόδια ενός Θεανθρώπου μέσα στον οποίον Αυτός είναι εκδηλωμένος. Το έλεος του Θεανθρώπου δόθηκε όταν αυτός έδωσε την εσωτερική επαφή. Αν σεις, η ψυχή, δεν έχετε έλεος για τον εαυτό σας, τότε τι μπορεί να γίνει; Ο Διδάσκαλός μου συνήθιζε να λέει: «Ο γιατρός σας έδωσε το φάρμακο, αλλά σεις δεν το πήρατε, πώς μπορεί, λοιπόν, να γίνει η θεραπεία;» Χωρίς το έλεος της ψυχής ο σπόρος δεν θα καρποφορήσει. Είναι αλήθεια πως ο σπόρος φυτεύτηκε και δεν μπορεί ποτέ να καταστραφεί, αλλά θα πρέπει να έρθει κανείς ξανά στον κόσμο, αν και δε θα κατέβει πιο κάτω από την ανθρώπινη μορφή. Κάνετε την καλύτερη χρήση της μεγάλης ευκαιρίας που βρίσκεται μπροστά σας. Ένα μεγάλο μέρος της ζωής σας έχει ήδη περάσει. «Πολύ έχει φύγει, λίγο έχει μείνει· στο χρονικό διάστημα που υπολείπεται, κάνετε τη δουλειά σας». Έχετε χωριστεί από Εκείνον ζωές και ζωές, και ζωές, και ο Πατέρας ανησυχεί τώρα γιατί τα παιδιά Του πρέπει να επιστρέφουν στην αγκαλιά Του.[122]

Εκτίμηση του Εαυτού: Η Νέα Κατεύθυνση

ΑΝ ΜΟΝΟ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥΣΕ η σκέψη μέσα στο νου μας: «Ποιος είμαι; Πού πηγαίνω;» Αυτό θα μπορούσε να αλλάξει αυτό το ίδιο το σχέδιο της ζωής μας.[123] Σεις *μπορείτε* να κατευθύνετε τη μοίρα σας.[124] ...Σας συμβουλεύω να σύρετε μια χοντρή κουρτίνα μπροστά στο παρελθόν και να ξεχάσετε όλα όσα πέρασαν, ούτε η μετάνοια ούτε η μνησικακία μπορούν να κάνουν τίποτα· πρέπει να αρχίσετε ένα νέο τρόπο ζωής.[125] Αυτή η ανεκτίμητη καθοδήγηση είναι γραμμένη μέσα στα ιερά βιβλία, αλλά, είναι λυπηρό, αυτή παραμένει εκεί, ή εισχωρεί μόνο στο διανοητικό επίπεδο. Πρέπει να πάρουμε τη γνώση και να ζήσουμε σύμφωνα με αυτή, μόνον τότε αυτή γίνεται μέρος της ζωής μας. Η νύχτα είναι μια ζούγκλα — κάνετε την εργασία σας κατά τη διάρκεια της ημέρας και μετά επωφεληθείτε από τη νύχτα. Ο αληθινός σκοπός που έχουμε την ανθρώπινη μορφή είναι το να προοδεύουμε καθημερινά προς το μεγάλο στόχο· λοιπόν κάθε μέρα να κάθεστε και να βλέπετε πού βρίσκεστε. Η σημασία του να κρατάτε ένα ημερολόγιο είναι πάρα πολύ μεγάλης σπουδαιότητας, αλλά πολύ λίγοι το καταλαβαίνουν αυτό. Βγάλετε αυτά τα πράγματα που εμποδίζουν την πρόοδό σας — ξεριζώστε τις ατέλειες, μια μια. Ένας δυνατός άνθρωπος χαίρεται τη δύναμή του και ο αδύνατος άνθρωπος απορεί πώς την απόκτησε. Όταν ένας παλαιστής περπατά, οι άνθρωποι γυρίζουν και τον κοιτάζουν και σχολιάζουν τη δύναμή του. Αυτός δεν το κατόρθωσε αυτό μέσα σε μια νύχτα, αλλά μέσα σε πολλές νύχτες σκληρής άσκησης. Όπως ο αναχωρητής εγκαταλείπει τα πάντα και πηγαίνει στα δάση, σεις μπορείτε να καθίσετε κάθε νύχτα στο σπίτι σας, ξεχνώντας τον κόσμο και αφήνοντας κατά μέρος όλα σας τα προβλήματα.[126]

Αν κάνετε ένα βήμα, Αυτός θα κάνει εκατοντάδες βήματα για να έρθει κάτω και να σας χαιρετίσει.[127] Δεν έχει

σημασία ποιο ήταν το παρελθόν σας —σταματήστε τώρα! Δείτε τα γεγονότα και αρχίσετε από την αρχή. Μείνετε ακίνητος και ηρεμήσετε, ειδάλλως δεν θα επιτύχετε.[128].

Είναι θέμα ειλικρίνειας. Θέλουμε πραγματικά το Θεό; Μερικές φορές, εμείς ζητάμε το Θεό. Ακόμη και η διάνοιά μας επίσης, μερικές φορές, αισθάνεται την ανάγκη του Θεού. Αλλά ο νους μας θέλει το Θεό; Αυτή είναι η κύρια δυσκολία του προβλήματος. Εμείς ζητάμε πράγματα με επιφύλαξη — μόνο αν μας είναι χρήσιμα στο φυσικό επίπεδο. Από την άλλη μεριά, ο νους είναι εντελώς παραδομένος στα εγκόσμια. Δεν έχει καιρό για να σκεφθεί τίποτα άλλο. Ο νους έχει μεγάλη δυνητικότητα μέσα του. Ό,τι θέλει ο νους, προσεύχεται γι’ αυτό διακαώς. Μερικές φορές, κλαίει ακόμη γι' αυτό. Επικαλείται το Θεό μόνο σαν μέσο για να ικανοποιήσει τις εγκόσμιες επιθυμίες του. Μέρα και νύχτα δεν σκέπτεται κανείς για τίποτα άλλο. Αυτή είναι η πραγματική κατάσταση του νου μας. Μπορείτε να το ερευνήσετε και μόνοι σας. Ειλικρινά, επιθυμείτε το Θεό; Όχι. Εμείς Τον θέλουμε μόνο σαν μέσο για κάτι άλλο — και αυτό το άλλο είναι φυσικές απολαύσεις και ανέσεις. Αλλιώς, ο Θεός δεν έχει άλλη έννοια για μας. Αυτό είναι θέμα ζήτησης και προσφοράς. Αν πραγματικά επιθυμούμε το Θεό, ο νόμος της φύσης έρχεται προς βοήθειά μας. Εκεί όπου υπάρχει φωτιά, το οξυγόνο έρχεται για βοήθειά της. Το μόνο που χρειάζεται είναι να βάλλουμε τη γλώσσα, τη διάνοια και το νου μας σε συντονισμό. Μια τέτοια στάση αυξάνει τη δύναμη του νου. Εκεί όπου η δύναμη του νου είναι δυνατή, τίποτα δεν μπορεί να σταθεί στο δρόμο μας. Πρέπει να είμαστε αληθινοί απέναντι στον «εαυτό» μας και τότε οτιδήποτε επιθυμήσουμε αυτό θα εκπληρωθεί.[129]

Λοιπόν, βλέπετε; αποφασίσετε από σήμερα — αποφασίσετε ποιος είναι ο σκοπός της ζωής σας. Παρασυρόμαστε όπως φυσάει ο άνεμος, χωρίς σκοπό· και το αποτέλεσμα είναι μερικές μέρες να πηγαίνουμε μπρος, και μερικές μέρες να πηγαίνουμε πίσω. Μερικές μέρες προχωρούμε, μερικές μέρες οπισθοδρομούμε. Σκάβουμε τόσο πολλά

πηγάδια στη γη, μερικά πέντε μέτρα, μερικά επτά μέτρα, μερικά τέσσερα μέτρα. Νερό πουθενά. Βλέπετε τώρα όλοι σας καθαρά μπροστά σας; Τότε κάντε το! Αρχίσετε από σήμερα· ό,τι πέρασε πέρασε, μη σας νοιάζει για το παρελθόν. Αλλά μη σκέπτεστε ούτε και για το μέλλον. Όταν μπείτε στο δρόμο, θα φθάσετε στο στόχο. Και τι είναι αυτό που πρέπει να έρθετε σε επαφή μαζί του; Το Φως και ο Ήχος μέσα σας. Όπως με τους ηλεκτρικούς ανελκυστήρες, όταν κάθεστε για διαλογισμό, αυτό το ρεύμα είναι ήδη εκεί, αυτό είναι όλο. Λοιπόν, όπως είπα και προηγουμένως: η πνευματικότητα δεν είναι δύσκολη, εμείς την κάναμε δύσκολη, αυτό είναι όλο. Απλώς κάνετε αυτό που πρέπει. Απλή ζωή και υψηλή σκέψη.[130]

Ο άνθρωπος είναι ο βασιλιάς μέσα σε όλα τα πλάσματα και είναι η ανώτατη βαθμίδα στην κλίμακα της δημιουργίας, γιατί μέσα σ' αυτή τη μορφή ο Θεός έβαλε τη δύναμη της διάκρισης μέσω της οποίας μπορεί κανείς να ξεχωρίσει την Αλήθεια από την απατηλότητα, και έτσι να κατορθώσει αυτό που δεν μπορεί να γίνει μέσα σε καμιά άλλη μορφή.[131]

Δεν πειράζει αν σεις δεν μπορέσατε να ζήσετε σύμφωνα με τις θείες εντολές μέχρι τώρα. Οι ιερές σας φιλοδοξίες για πρόοδο είναι αξιέπαινες. Έτσι πρέπει να πείτε: «ως εδώ και μη παρέκει». Αν ακολουθήσετε αυτή τη χρυσή αρχή ζωής, σίγουρα θα αλλάξετε με την πάροδο του χρόνου. Σιγανά αλλά σταθερά βήματα συντομεύουν το ταξίδι. Ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση κάτω από την προστατευτική καθοδήγηση της Διδασκάλου Δύναμης θα κάνει τη σφαίρα να κυλήσει. Σας παρακαλώ, σημειώστε πως κάθε απόλαυση έχει το αντίτιμό της και κάθε δυστυχία έχει την αντίστοιχη αποζημίωσή της.[132]

Υπακοή: «Αν Με Αγαπάτε, Τηρείτε τις Εντολές Μου»

Αν μόνο μπορέσω να Τον ευχαριστήσω αυτό
είναι αρκετό προσκύνημα
Αν όχι, τίποτα δεν ωφελεί— ούτε τελετουργικά
ούτε μόχθοι:
Οπουδήποτε και να κοιτάξω, βρίσκω πως μέσα
στη δημιουργία Του,
Κανένας δεν κέρδισε τη σωτηρία χωρίς τη Χάρη
Του — άσχετα με το Κάρμα
Μπορείς να ανακαλύψεις ανείπωτα Πνευματικά
πλούτη μέσα στον εαυτό σου:
Αν μόνο παραμείνεις στα διδάγματα του Διδα-
σκάλου σου.
Ο Διδάσκαλός μου μου δίδαξε ένα μάθημα:
Αυτός είναι ο Κύριος των Πάντων, είθε ποτέ να
μην Τον ξεχάσω,[133]

ΤΖΑΠ ΤΖΙ

ΑΝ ΣΕΙΣ ΥΠΑΚΟΥΕΤΕ ΤΟ Διδάσκαλο κατά γράμμα τότε θα σας κάνει κύριο του σπιτιού σας.[134] Φυσικά το παιδί που εκπληρώνει και την παραμικρή επιθυμία του πατέρα του θα τον ευχαριστήσει. Όποιος επιμένει στις δικές του ιδέες και δεν θέλει να υπακούσει, δεν υπάρχει αμφιβολία πως και αυτός επίσης θα έχει την αγάπη του Διδασκάλου, αλλά δεν θα του εμπιστευτεί το εσωτερικό κλειδί.[135] Αποφασίστε αν θέλετε να συμμορφωθείτε με τις προτροπές του νου σας ή με τις Εντολές του Διδασκάλου. Η εκλογή βρίσκεται στα χέρια σας· είσαστε ελεύθεροι να διαλέξετε· κανένας άλλος δεν μπορεί να κάνει την εκλογή για σας. Ο κόσμος μπορεί να σας καταδικάζει που διαλέξατε το δρόμο του Διδασκάλου. Όμως δεν πρέπει να ανησυχείτε γιατί έχετε διαλέξει το σωστό δρόμο.[136]

Πρέπει να εκμεταλλευτούμε αυτά τα προτερήματα που θα μας βοηθήσουν να ενωθούμε ξανά με το Θεό, και να αποβάλλουμε ό,τι μπορεί να μας απομακρύνει από Εκείνον. Δεν είναι δύσκολο να πραγματοποιήσει κανείς τον Κύριο, αλλά είναι πάρα πολύ δύσκολο το να γίνει άνθρωπος — ένας αληθινός άνθρωπος. Περισσότερο από εκατό φορές εμείς σκύβουμε το κεφάλι και λέμε: «ναι, ναι, θα το κάνω», αλλά στην πράξη κάνουμε ό,τι μας αρέσει. Αυτό δείχνει ότι μέχρι τώρα δεν έχουμε ακόμη αληθινά καταλάβει το πνευματικό μονοπάτι. Αν δεν έχετε ακόμη αλλάξει τις παλιές σας συνήθειες, τότε κάντε το αμέσως. Κάνετε μια αρχή *τώρα.* Με το να έχετε κακές σκέψεις για τους άλλους, να παίρνετε μέρος στις εχθρότητες, να κρίνετε σαν ένας δικηγόρος τη ζωή των συνανθρώπων σας — δεν θα πρέπει να περιμένετε η φωτιά να ανάψει και μέσα σας; Ο Διδάσκαλος βλέπει όλα τα γεγονότα με διαφορετικό μάτι, γιατί ο κάθε άνθρωπος βλέπει από το δικό του επίπεδο. Αν έχετε παραδεχθεί κάποιον ότι είναι ανώτερος από σας, τότε υπακούστε τον.[137] Με το να κοιτάτε απλώς το Διδάσκαλο δεν θα έχετε τη σωτηρία· να το θυμάστε. Με το να βλέπετε απλώς το Διδάσκαλο, δεν έρχεται η σωτηρία, αν δεν αγαπάτε τα λόγια του Διδασκάλου. Κάνετε οτιδήποτε λέει ο Διδάσκαλος: ακολουθείτε τη συμβουλή του, υπακούετέ τον και γίνετε δεκτικοί προς αυτόν, γιατί η ψυχή παίρνει δύναμη με τη δεκτικότητα. Η εργασία που μπορεί τώρα να φαίνεται αδύνατη θα γίνει εύκολη. Όλες οι αμαρτίες καίγονται στη συντροφιά ενός αληθινού Διδασκάλου, και από έναν αληθινό Διδάσκαλο μπορείτε να πάρετε το πολύτιμο δώρο του Λόγου. Ο Διδάσκαλος είναι τόσο δυνατός, που όχι μόνο ο μαθητής ωφελείται, αλλά και αυτοί που αγαπούν το μαθητή θα έχουν την προστασία Του. Αυτό έχει αποδειχθεί από ιστορικές πνευματικές καταγραφές.[138]

Υπάρχει λιγότερη ελπίδα γι' αυτούς που υποκλίνονται μόνο μπροστά στο Διδάσκαλο, σε σύγκριση με εκείνους που υπακούουν τα λόγια που αυτός προφέρει. Γι' αυτούς η σωτηρία είναι σίγουρη, καθορισμένη και βέβαιη. Πρέπει να

υπακούμε και να σεβόμαστε τα λόγια που προφέρει ο Διδάσκαλος. Τότε είμαστε σίγουροι ότι θα επιστρέφουμε στο σπίτι του Πατέρα μας. Γι' αυτούς που σέβονται το Διδάσκαλο μόνο επιφανειακά και δεν ζουν σύμφωνα με αυτά που λέει ο Διδάσκαλος, έχουν ακόμη χρόνο μπροστά τους. Ο παράγοντας του χρόνου είναι αναγκαίος.[139]

Το να ζει κανείς σύμφωνα με τα διδάγματα του Διδασκάλου είναι ακριβώς όπως όταν περπατά πάνω στην κόψη ενός ξυραφιού. Όσο περπατάτε πάνω στην κόψη ενός ξυραφιού, τόσο θα κόβετε τα πόδια σας. Τι σημαίνει αυτό; Όσο περισσότερο υπακούετε στα διδάγματα του Διδασκάλου, σ' αυτά που λέει ο Διδάσκαλος, τόσο περισσότερο πρέπει να σβήσετε το παλιό σας όνομα και φήμη, αυτό που είσαστε, είτε υψηλής καταγωγής είτε χαμηλής. Πρέπει να ενδιαφέρεστε μόνο για το Διδάσκαλο.[140] Το πρώτο, λοιπόν, δύσκολο πράγμα στο δρόμο της αφοσίωσης προς το Διδάσκαλο είναι ότι πρέπει να ακολουθείτε αυτό που λέει, αδιάφορο αν ο κόσμος σας επαινεί ή όχι. Μπορεί να λέει κάτι που δεν αρέσει στο μυαλό σας, αλλά ποιο είναι το καθήκον σας; Όταν ο αξιωματικός διατάξει, στο μέτωπο, «πυρ» τι θα κάνει ο στρατιώτης; Πρέπει να πυροβολήσει. Ο Διδάσκαλος ποτέ δεν θα πει κάτι που να είναι απρεπές. Μπορεί εσείς να μην καταλαβαίνετε τι λέει εκείνη την ώρα, αλλά εκείνος έχει έναν ευγενή σκοπό πίσω από αυτό για να γίνετε καλύτεροι. ΓΓ αυτό είναι πολύ δύσκολο να ακολουθήσει κανείς τις διαταγές του Διδασκάλου.[1400]

Το αλφαβητάριο αρχίζει από που; — όταν σεις υπακούετε τις διαταγές του Διδασκάλου. Τι λέει ο Διδάσκαλος; Αυτός λέει: «Κρατάτε τη ζωή σας αγνή — Για μια στιγμή, αποσυρθείτε από τον έξω κόσμο και εσωστραφείτε — Υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα — Ελάτε σε επαφή με τη Δύναμη του Θεού σε έκφραση, την Αρχή του Φωτός και του Ήχου μέσα σας — Μετά υψωθείτε πάνω από το αστρικό και το αιτιατό σώμα. Θα συνειδητοποιήσετε τότε τι σημαίνει το «Εγώ και ο Πατέρας μου είμαστε Ένα». Μπορείτε μετά να υψωθείτε ακόμη παραπάνω στην κατά-

στάση της Υπερσυνειδητότητας. Αυτός είναι ο τελικός στόχος.[141] Λοιπόν, αδερφοί μου, υπακούετε στις οδηγίες μου, κάνετε το διαλογισμό σας ακόμη και για λίγο, αυξήστε οποιαδήποτε εμπειρία σας έχει δοθεί. Παρακολουθείτε κάθε πράξη σας στην καθημερινή σας ζωή, και κρατάτε το ημερολόγιο. Μην παραλείπετε το Μπατζάν και το Σιμράν σας. Υπάρχει φάρμακο για τα λάθη, αλλά δεν υπάρχει κανένα φάρμακο για την ανυπακοή, και ο δρόμος είναι μακρύς γι’ αυτούς τους ανθρώπους. Αυτοί που πήραν το Λόγο θα φτάσουν σίγουρα στο Θεό, αλλά αυτό θα είναι ένα μακρινό ταξίδι για όποιον δεν υπακούει στις καθοδηγήσεις. Πρέπει να το κάνετε είτε σε μια ζωή, είτε σε δύο ή τέσσερις, λοιπόν γιατί όχι τώρα; Να θυμόσαστε ότι ο μαθητής που έχει το πρόσωπό του πάντοτε στραμμένο προς το Διδάσκαλο, τραβά την προσοχή του Διδασκάλου. Αν έχετε κάποιον μέσα στην καρδιά σας, θα είσαστε και σεις μέσα στη δίκιά του.[142]

Όλη η δημιουργία είναι κάτω από τον έλεγχο του Θεού, ακριβώς όπως μια γεννήτρια έχει υπό έλεγχο όλη την υπόλοιπη μηχανή. Αυτός που είναι υπεύθυνος για τη γεννήτρια θα σας πει πως ούτε το παραμικρό τμήμα της μηχανής δεν μπορεί να κινηθεί χωρίς τις διαταγές του. Αυτοί που εργάζονται κάτω από τις διαταγές του λένε: «Προσέχετε, μην τύχει και δεν υπακούσετε στις διαταγές του, γιατί αλλιώς μπορεί η μηχανή να σας κόψει κανένα μέλος σας». Οι επιθυμίες του είναι σαν ανώτατες διαταγές και δεν μπορούν να παραβλεφτούν. Ο Θεός, λοιπόν, ονομάζεται Σάμπντ ή Νάαμ ή Λόγος. Αυτό που ονομάζουμε Ελέγχουσα Δύναμη είναι η επιθυμία ή η διαταγή Του, ή μπορείτε να το ονομάσετε το Θέλημα του Θεού. «Μέσω του Λόγου και με την αγάπη για τον Αληθινό Λόγο αποκτά κανείς την ευτυχία». Η ψυχή είναι μέρος του Θεού, ακριβώς όπως είναι και μέρος του Λόγου. Όταν η ψυχή γίνει ένα με το Θεό, γίνεται μακάρια. «Αν επιθυμείτε αιώνια ευτυχία, παραδώστε τον εαυτό σας στο Θεό». Πηγαίνετε

κάτω από την προστασία αυτής της Δύναμης που δονείται αιωνίως.[143]

Θα συνεχίσει κανείς να πηγαίνει και να έρχεται ωσότου να παραδώσει όλη του την ύπαρξη στο Διδάσκαλο· και αυτό σημαίνει να ζει σύμφωνα με τις επιθυμίες του, και να σκέπτεται όπως αυτός λέει. Αυτός που κρατά υπό έλεγχο τη διάνοιά μας είναι ο Διδάσκαλος. Ο Μαουλάνα Ρούμι Σαχίμπ προσεύχεται στο Θεό: *Αυτή η διάνοια θα αποστρέψει το πρόσωπό μου από Σένα. Κράτα την κάτω από τον έλεγχό σου, για να σωθώ — αλλιώς είμαι χαμένος.* Δεν χρειάζεται πολύς χρόνος για να χαλάσει το γάλα! Το ίδιο και η διάνοια. Αν ο νους σας υπακούει το Διδάσκαλο εκατό τα εκατό, θα μάθετε τότε ποιος είναι ο Θεός. Μην αφήνετε το μυαλό σας να επεμβαίνει ούτε στιγμή ακόμη και όταν ξέρετε πιο είναι το σωστό. Αυτός που είναι πρόθυμος να τον υπακούσει χωρίς καμιά συζήτηση θα πάρει το θησαυρό. Το αιώνιο τραγούδι του Νάαμ, το πολύτιμο κόσμημα του Κυρίου, το φυλάγει ο Σαντού. Μπορείτε επίσης να πείτε ότι ο Θεός παρέδωσε το θησαυρό Του στο Διδάσκαλο και ο Διδάσκαλος τον θέτει μπροστά σ' εκείνον που δέχεται τα λόγια του ως αληθινά. Το να βρει κανείς έναν Διδάσκαλο που να μπορεί να το κάνει αυτό είναι ο κολοφώνας της καλής τύχης. Χωρίς καλή τύχη, δεν συναντά κανείς το Διδάσκαλο.[144]

Αν έχει βρει κανείς έναν αληθινό Διδάσκαλο, που είναι συντονισμένος με τον Κύριο και που ο Κύριος μιλά μέσω του, και Τον υπακούει τελείως και απόλυτα σε όλα τα πράγματα, αυτός σίγουρα θα καταστρέψει τη Λερναία Ύδρα, το εγώ, και θα φτάσει στο ουράνιο σπίτι του μια μέρα. Θα υπάρξουν στιγμές κατά το διάστημα αυτής της αγάπης που, κρίνοντας κανείς από τη δίκιά του περιορισμένη κατανόηση, θα αμφιβάλλει για την αξία των διδαγμάτων του Διδασκάλου, αλλά τέτοιες στιγμές δεν είναι παρά δοκιμασίες για να κάνουν την αυτοπαράδωσή μας πιο πλήρη και πιο σίγουρη, και αυτός που περνά από αυτές τις

δοκιμασίες με επιτυχία, θα λάμψει μια μέρα με τη δόξα του Θεού.[145]

Το να υπακούει, και το να παραδώσει κανείς τον εαυτό του, είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Το να υπακούετε στις επιθυμίες του Διδασκάλου δεν σημαίνει ότι έχετε παραδώσει τον εαυτό σας, αν και αυτός που έχει παραδοθεί είναι φυσικά υπάκουος. Αλλά αν έχετε παραδοθεί δεν θα σκέπτεστε για το γιατί και πώς, απλώς θα κάνετε ό,τι αυτός λέει. *Έχω παραδώσει τον εαυτό μου στη δική Σου φροντίδα, λοιπόν κάνε ό,τι Συ θέλεις.* Όταν ο Χάζρατ Ιμπραχίμ ρώτησε το σκλάβο του πού θα ήθελε να κοιμηθεί, και τι ρούχα ήθελε να φορέσει, ο σκλάβος απάντησε: «Αφέντη, συ με αγόρασες, θα κάνω ό,τι συ θέλεις». Αυτό σημαίνει αυτοπαράδοση. Είναι ένα πολύ δύσκολο πράγμα, γιατί μπαίνουν στο νου χιλιάδες αμφιβολίες.[146]

Αν ποτέ φθάσετε να ξέρετε τι είναι ένας Διδάσκαλος, τότε δεν έχει απομείνει τίποτα για να μάθετε. Ο Διδάσκαλος διδάσκει όλους με αγάπη, με πειθώ. — στο κάτω κάτω, όλοι τους είναι παιδιά του! Αν ένα παιδί έχει λερωθεί, δεν μπορεί να το σκοτώσει. Κάτω από την επίδραση του νου, ο εγκόσμιος άνθρωπος έχει περιορισμένη αντίληψη· δεν υπακούει στο Διδάσκαλο, δεν ζει για να ευχαριστεί το Διδάσκαλο, αλλά κοιτάζει εκείνος τι θέλει. Η αιτία; Αυτός έχει μια μικρή ή καθόλου επαφή με το Λόγο. Όταν ένας πάρει την επαφή, πρέπει να τη διαφυλάξει και όχι να τη διακόψει! Μόνον τότε θα έρθουν όλες οι αρετές, χωρίς προσπάθεια, και η πραγματική ιδιότητα της αληθινής ταπεινοφροσύνης θα αναπτυχθεί μέσα στην καρδιά του. Το να ακούει κανείς το Λόγο είναι ο θησαυρός όλων των αρετών.[147]

Για πόσο διάστημα θα προσπαθείτε να εξαπατάτε το Διδάσκαλό σας;
Αναγνωρίσετε τώρα τι είναι Αυτός.

Κρύβοντας τα αληθινά γεγονότα, σκέπτεστε: «Τι ξέρει ο Διδάσκαλος; Αυτό που *εμείς* θέλουμε να κάνουμε είναι

σωστό». Σεις συλλαμβάνετε μια ιδέα και σας γίνετε έμμονη, θεωρώντας όλους τους άλλους ότι είναι λανθασμένοι — ακόμη και αν ο Διδάσκαλός σας σας λέει κάτι διαφορετικό. Πόσο διάστημα θα συνεχίσετε έτσι; Μην κάνετε λάθη, αυτός βλέπει όλες μας τις πράξεις, γιατί η Διδάσκαλος Δύναμη κατοικεί μέσα μας. Αλλά εμείς ανόητα νομίζουμε πως δεν είναι παρούσα για να μας δει, έτσι μπορούμε να κάνουμε οτιδήποτε και αυτός δεν θα το ξέρει. Αυτός μας ικετεύει να προσπαθήσουμε να συνειδητοποιήσουμε τι είναι ένας Διδάσκαλος. Ο Διδάσκαλος δεν είναι η φυσική μορφή — δεν είναι ο ανθρώπινος πόλος αλλά η παντοδύναμη δύναμη του θεού που έχει εκδηλωθεί εκεί μέσα. Είναι γενικά παραδεκτό ότι ο Θεός είναι παντού και βλέπει τα πάντα. Δώστε πλήρη προσοχή να μάθετε τι είναι ο Διδάσκαλος, και μετά μάθετε *το και* εμπράκτως.[148]

Από σήμερα, γίνετε ένας άξιος σικχ — τόσο άξιος που να ονομάζεστε γκουρουσίκχ, ο αγαπημένος μαθητής του Διδασκάλου. Μπορείτε να το κάνετε αν υπακούετε τα λόγια του Διδασκάλου. Δεν θα το κάνετε; Θα *πρέπει* να το κάνετε — αν όχι σ' αυτή τη ζωή, τότε στην επόμενη. Ω αδερφοί! τι χρειάζεται να ερχόμαστε ξανά και ξανά; Γιατί να μην το κάνετε τώρα; *Αν η τωρινή σας ζωή περάσει, δεν θα έρθει ξανά στα χέρια σας, και η πολύτιμη ευκαιρία έχει* χαθεί.[149]

Μπορεί να μας έχει δοθεί η ανθρώπινη ζωή πολλές φορές, αλλά η περηφάνια και ο εγωισμός μας σκότωσαν επανειλημμένως, καταστρέφοντας όλη την καλή εργασία μας και κάνοντάς μας να επιστρέφουμε στο ίδιο σκηνικό ξανά και ξανά. Στο παρελθόν ήταν η καταστροφή μας, και χάνουμε και το παρόν επίσης. Μην υπακούετε το νου σας — υπακούετε τα λόγια του Διδασκάλου, που θα σας φέρουν μεγάλη χαρά, ενώ η υπακοή στο νου σας θα σας φέρει ατέλειωτα βάσανα — ο νους πάντοτε προξενεί φασαρία. Ξεπλύνετε το θυμό με αγάπη, όπως ακριβώς κάνει και ο Διδάσκαλός σας. Αν αρνείσθε να καταλάβαιτε, τότε δεν μπορεί να γίνει τίποτα.[150] Θα πρέπει να συνεχίσετε να πληρώνετε για τα λάθη σας.[151] Αν τη μύηση του Διδασκά-

λου την ακολουθήσει η απόλυτη υπακοή στις επιθυμίες Του, όλες οι αμαρτίες θα εξαλειφθούν για πάντα, μαζί με όλα τα βάσανα της γήινης ζωής.[152]

Γιατί έρχονται οι Διδάσκαλοι και πια είναι η εργασία τους; Αυτοί ελευθερώνουν την ψυχή από το νου και τις αισθήσεις και τη συνδέουν με το Νάαμ. Έρχονται μόνο γι' αυτό το σκοπό, αν και περνούν πολλές δυσκολίες και εργάζονται σκληρά. Πηγαίνετε στο Διδάσκαλο και υπακούετε τον. *Τα λόγια ενός τέλειου Διδασκάλου, τα δένω στην καρδιά μου.* Συγκροτήστε τα λόγια του — δεν πρέπει να μπαίνουν από το ένα αυτί και να βγαίνουν από το άλλο — κρατήστε τα ασφαλή μέσα στην καρδιά σας.[153]

Αν έχει κανείς αναπτυχθεί πνευματικά κατά τη διάρκεια της ζωής, παραμένει αναπτυγμένος και μετά τη ζωή, αλλά αν δεν έχει αναπτυχθεί, πώς μπορεί να αναπτυχθεί μετά το θάνατο; Έχουμε μια χρυσή ευκαιρία τώρα που είμαστε μέσα στο ανθρώπινο σώμα όπου μπορούμε να αναπτυχθούμε σε οποιοδήποτε βαθμό τελειότητας, και μπορούμε να πάψουμε να είμαστε προσκολλημένοι στα πράγματα του κόσμου. Όταν έχει αναπτύξει κανείς υπερβολικά την αγάπη και την αφοσίωση στο Διδάσκαλο και έχει προχωρήσει πνευματικά τόσο πολύ που δεν είναι πια προσκολλημένος στα εγκόσμια πράγματα, δεν έχει ανάγκη να ξαναεπιστρέψει στη γήινη ζωή, αλλά θα συνεχίσει στα Εσωτερικά Επίπεδα με την καθοδήγηση της Διδασκάλου Δύναμης που είναι μαζί του. Αν οι μυημένοι έκαναν και έπρατταν όπως τους έχει ειπωθεί, σίγουρα θα υψώνονταν στις περιοχές του Φωτός και της Υπέρτατης Χαράς και θα συναντούσαν το Φωτεινό και γεμάτο χάρη Διδάσκαλο, πρόσωπο με πρόσωπο. Μπορεί αυτό να φαίνεται δύσκολο, αλλά είναι δυνατόν να γίνει, και μπορεί ο καθένας να το φθάσει με τη χάρη του Διδασκάλου. Οτιδήποτε είναι ιερό, ωραίο και καλό είναι δύσκολο και κοπιαστικό αλλά η ανταμοιβή είναι αφάνταστα υπέροχη.[154] Κάθε μυημένος ενός αρμόδιου Διδασκάλου είναι προορισμένος να φτάσει το Αληθινό Αιώνιο Σπίτι του. Η ταχύτητα της προόδου του αυξάνεται

όταν ο μαθητής υπακούει στα λόγια του Διδασκάλου. Κατ' αυτόν τον τρόπο αυτό γίνεται εδώ και τώρα.[155]

Αυτός δεν κερδίζεται με λόγια, αλλά με έργα — *αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές* μου.[156] Αν δρούμε με υπερακρίβεια σύμφωνα με τις καθοδηγήσεις του, θα μας κάνει μια μέρα Άγιους όπως τον Εαυτό Του.[157]

Δοκιμασία του Μαθητή

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΔΟΚΙΜΑΖΟΥΝ τους μαθητές επανειλημένως, για να δούνε πόσο μπορεί να θυσιάσει ο μαθητής, πόση αφοσίωση και αγάπη έχει, και μέχρι ποιο σημείο παραμένει ακόμη κάτω από την επίδραση του νου. Αυτός που θυσιάζει τα πάντα χάρη του Διδασκάλου του έχει κατορθώσει τα πάντα.[158]

Ο Παράγοντας του Χρόνου είναι Αναγκαίος

ΟΙ ΜΑΧΑΤΜΑ (Σημ. Μετ. οι μεγάλες ψυχές) δεν γίνονται σε μια μέρα. Η Ρώμη δεν χτίστηκε σε μια μέρα. Ο άνθρωπος είναι στο «γίγνεσθαι»... Δεν πρέπει να είσαστε σκεπτικοί για την εσωτερική σας πρόοδο καθώς είναι πέρα από το μυαλό ή την αντίληψη του ανθρώπου να υπολογίσει την εσωτερική ανάπτυξη. Η θεία αγάπη του Διδασκάλου είναι ακριβώς όπως μια σπίθα φωτιάς που μεταβάλλει τα πάντα σε στάχτη με τον καιρό.[159]

Στο Γκουρμπάνι είναι γραμμένο ότι χρειάζεται αγνότητα της σκέψης και επιμονή. Θέλετε να γίνετε κάτι που να αξίζει ή όχι; Ακούγοντας τέτοια λόγια, ξυπνά το ενδιαφέρον, αλλά η δουλειά δεν μπορεί να γίνει σε μια μέρα. Ένα παιδί, που μαθαίνει να διαβάζει, διαβάζει μερικές γραμμές

και αμέσως τις ξεχνά. Πρέπει να τις διαβάσει ξανά και ξανά, αλλά μετά από πολύ αγώνα με τη μάθηση, μπορεί μια μέρα να είναι ικανός να γράψει ένα βιβλίο. Κάθε Άγιος έχει παρελθόν, και κάθε αμαρτωλός έχει μέλλον. Οι άνθρωποι που είναι σαν εμάς σήμερα μπορεί να γίνουν κάτι αύριο. Γι' αυτό χρειάζεται αληθινή καθοδήγηση μόνο από κάποιον που γνωρίζει και όχι από κανέναν άλλον. Το δεύτερο πράγμα που χρειάζεται είναι απόλυτη υπακοή στο Διδάσκαλο. Τα λόγια του Διδασκάλου δεν είναι απλώς και μόνο λόγια, αλλά είναι ο Ιδιος ο Διδάσκαλος! Μαζί με αυτά είναι αναγκαία και η επιμονή.[160] Εκείνοι που βρίσκονται τώρα σε καλύτερη κατάσταση, μπορεί να ήταν σαν εσάς λίγο καιρό πριν, ή μπορεί να ήταν και ακόμη χειρότεροι. Αυτοί επέμεναν, και έκαναν το σωστό πράγμα. Αυτό τους έδωσε δύναμη και σθένος. Μπορείτε και σεις να κάνετε το ίδιο. Απλώς αρχίστε ξανά. ΑΡΧΙΣΤΕ ΤΩΡΑ ΑΜΕΣΩΣ. Ο Διδάσκαλος ανυπομονεί να δει την πρόοδό σας. Θέλει οι μυημένοι του να υψωθούν σε θεία ύψη και τα κύπελλά τους να ξεχειλίσουν με το νέκταρ της Θεϊκής συνειδητότητας.

Αλλά τα κύπελλα πρέπει πρώτα να αδειάσουν από τα σκουπίδια που περιέχουν για να αφήσουν θέση να μπει μέσα το νέκταρ.

Προσπαθήστε να έχετε μόνο τη συντροφιά που σας βοηθάει. Αποφύγετε όλους τους άλλους, αλλά αποφύγετέ τους με αγάπη και χωρίς πρόκληση — η Ρώμη δεν χτίστηκε μέσα σε μια μέρα. Χρειάστηκε μια μεγάλη προσπάθεια εργασίας από εκατοντάδες και χιλιάδες ανθρώπους για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα.

Η πειθαρχία σας μπορεί να μη χρειάζεται να είναι τόσο αυστηρή, αλλά δεν μπορείτε να έχετε αυτό που θέλετε τόσο εύκολα. Πρέπει να δουλέψετε γι' αυτό. Αλλά να είσαστε σίγουροι πως με λίγη εργασία θα έχετε καλύτερα αποτελέσματα. Ο Διδάσκαλος θέλει όλοι σας να αναπτύξετε αγάπη και ταπεινοφροσύνη, και να ζείτε με ανεκτικότητα. Η Πνευματική Επιστήμη είναι πολύ ακριβής, και οποιοσδήποτε την ακολουθήσει, ακόμη και ο πιο χειρότερος,

αλλάζει προς το καλύτερο. Αν μερικοί που μπήκαν στο δρόμο δεν έχουν αλλάξει προς το καλύτερο, είναι καθαρά δικό τους λάθος και όχι γιατί η Επιστήμη είναι λανθασμένη.

Αυτός είναι ο πιο τέλειος δρόμος που έχει δοθεί από όλους τους Διδασκάλους που ήρθαν στο παρελθόν. Η καθημερινή μας ζωή θα έπρεπε να είναι μια ζωντανή μαρτυρία αυτού που πιστεύουμε και ακολουθούμε. Αυτό είναι το άλφα και το ωμέγα όλου του θέματος. Ο καθένας πρέπει να το μάθει και όσο πιο γρήγορα, τόσο το καλύτερο. Χρειάζονται αναμορφωτές, όχι όμως για τους άλλους, αλλά για τους εαυτούς τους. Είναι καλύτερα να βλέπει κανείς τα λάθη του και να προσπαθεί να τα αποβάλλει παρά να κρίνει τους άλλους.[161]

Κάρμα: Ο Τροχός Που Δεσμεύει

ΚΑΘΕ ΣΚΕΨΗ, κάθε λόγος και κάθε πράξη μας δημιουργεί ένα λογαριασμό ο οποίος κάποτε πρέπει να εξοφληθεί μέσα στη Φύση. Κάθε αιτία έχει και ένα αποτέλεσμα και κάθε δράση φέρνει μια αντίδραση. Ξεριζώστε την αιτία και το αποτέλεσμα εξαφανίζεται. Αυτό κάνουν οι Διδάσκαλοι που έχουν υπερβεί αυτούς τους νόμους, ενώ όλοι οι άλλοι είναι δεμένοι με τα δεσμά του κάρμα, που είναι και η βασική αιτία της φυσικής ύπαρξης και το έξυπνο τέχνασμα της φύσης για να διατηρεί αυτή την ύπαρξη. Ο νόμος του κάρμα φροντίζει να πληρωνόμαστε «οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος», με τη μορφή χαράς η λύπης. Είναι το βούκεντρο μέσα στα κρυμμένα χέρια της φύσης. Ο νους δημιουργεί κάρμα, βάζοντας έτσι ένα κάλυμμα πάνω στην ψυχή και κυβερνά το σώμα μέσω των σωματικών οργάνων και των αισθήσεων. Αν και είναι η ψυχή που ενεργοποιεί το νου, ο νους έχει πάρει την κυριαρχΪΓ και κυβερνά την ψυχή αντί να τον κυβερνά εκείνη. Αυτή είναι η αιτία που ο έλεγχος του νου, είναι το

πρώτο βήμα προς την Πνευματικότητα. Νίκη του νου είναι νίκη του κόσμου. Ακόμη και φτασμένοι γιόγκι και μύστες που μπορούν να ανέβουν σε υψηλά πνευματικά βασίλεια δεν μένουν ανεπηρέαστοι από το χέρι του κάρμα. Οι Διδάσκαλοι ταξινομούν το κάρμα σε τρεις χωριστές ομάδες, ως εξής:

1. ΣΑΝΤΣΙΤ — SANCHIT (*αποθηκευμένο*): Το κάρμα αυτό είναι το αποτέλεσμα των καλών και κακών πράξεων που είναι στο λογαριασμό μας και που έχουν γίνει σε όλα τα προηγούμενα σώματα που κατά καιρούς λάβαμε στην κλίμακα της Δημιουργίας, και που αποκτήθηκαν από τη μέρα που πρωτοεμφανίσθηκε η ζωή πάνω στη γη. Αλλοίμονο! Ο άνθρωπος δεν γνωρίζει τίποτα γι' αυτές του τις πράξεις και τις συνέπειές τους.

2. ΠΡΑΡΑΜΠΝΤΧΑ — PRARABDHA (*μοίρα ή πεπρωμένο*): Το αποτέλεσμα και η επίδραση των πράξεων που έφεραν τον άνθρωπο μέσα στο τωρινό του σώμα και που πρέπει να εξοφληθούν σ' αυτή τη ζωή. Οι αντιδράσεις από αυτές τις πράξεις μας έρχονται αναπάντεχα και χωρίς να τις αντιληφθούμε και δεν έχουμε ούτε τον παραμικρό έλεγχο πάνω σ' αυτές. Καλό ή κακό πρέπει να το ανεχθούμε ή να το υποστούμε αυτό το κάρμα, γελώντας ή κλαίγοντας, όπως μας αρέσει.

3. ΚΡΙΓΙΑΜΑΝ — KRIYAMAN (ο *λογαριασμός της δράσης και των πράξεων μέσα στο τωρινό μας σώμα):* Αυτή είναι ξεχωριστή από τις δύο πιο πάνω αναφερόμενες ομάδες, γιατί εδώ, ο άνθρωπος είναι ελεύθερος να κάνει ακριβώς όπως του αρέσει, μέσα σε ορισμένα όρια. Είτε το γνωρίζουμε είτε όχι οι πράξεις που έγιναν και έρχονται κάτω από αυτή την επικεφαλίδα φέρνουν καρπό. Το αποτέλεσμα από μερικές από αυτές τις πράξεις το έχουμε προτού πεθάνουμε και αυτές που απομένουν μεταφέρονται στην αποθήκη του Σάντσιτ. Το κάρμα είναι η αιτία της επαναγέννησης, και κάθε γέννηση ακολουθείται με τη σειρά της από το θάνατο. Έτσι ο κύκλος της χαράς και της λύπης που είναι συνακόλουθα της γέννησης και του θανάτου συνεχίζεται. «Όπως

σκέπτεστε έτσι γίνεστε», είναι ένας αναλλοίωτος νόμος της φύσης, και ολόκληρο το Σύμπαν υπάρχει χάρη σ' αυτό το νόμο. Η ακεραιότητα ή η ιδιοφυία δεν μπορεί να απαλλάξει τον άνθρωπο από τον τροχό της ζωής εφόσον υπάρχει ακόμη και το παραμικρό ίχνος κάρμα. Η άγνοια του νόμου δεν συγχωρείται, και αν και μπορεί να υπάρχει κάποια παραχώρηση ή χαλαρότητα, κάτω από ορισμένες συνθήκες, στους νόμους που έκανε ο άνθρωπος, δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει αυτό στους νόμους της φύσης. Η προσευχή, η εξομολόγηση και η εξιλέωση μπορούν να δώσουν μια πρόσκαιρη ανακούφιση στο νου, αλλά δεν μπορούν να σβήσουν το κάρμα. Όλο το κάρμα πρέπει να ξεκαθαριστεί τελείως προτού να μπορέσει κανείς να έχει την αιώνια σωτηρία.[162]

Παρόμοια και μέσα στο σύστημα της πνευματικής επιστήμης η φιλοσοφία του κάρμα έχει μια ειδική θέση. Αλλά δεν πρέπει για κανένα λόγο αυτό να προξενήσει αδράνεια και απογοήτευση μεταξύ των μυημένων και μη μυημένων. Ο άνθρωπος είναι ο κατασκευαστής της μοίρας του. Αν και δεν μπορούμε να αλλάξουμε το παρελθόν όμως είναι δυνατόν να σφυριλατήσουμε το μέλλον όσο γίνεται καλύτερα. «Ως εδώ και μη παρέκει» είναι το όριο που θέτει ο Διδάσκαλος για τον καθένα μας και δεν πρέπει για κανένα λόγο να το υπερβούμε.[163] Είναι η εξέλιξη του περασμένου μας κάρμα που μας κινεί κάτω από τη θεία Του Θέληση. Είμαστε δέσμιοι μέσα σε ορισμένα όρια εξαιτίας του περασμένου κάρμα και ελεύθεροι μέσα σε ορισμένα όρια. Μπορούμε να κάνουμε την καλύτερη χρήση του ελεύθερου κάρμα για να αλλάξουμε την πορεία μας και να προχωρήσουμε στον πνευματικό μας δρόμο.[164] Τώρα που η μοίρα μας μας έφερε εδώ, πώς μπορούμε να επωφεληθούμε από την ανθρώπινη ζωή; Δεν πρέπει να σπέρνουμε πλέον σπόρους. Οτιδήποτε συμβαίνει στη ζωή μας που οφείλεται στις περασμένες πράξεις πρέπει να το υπομένουμε με χαρά. Θα έχει κανείς και ευτυχία και δυστυχία, αλλά δεν πρέπει ποτέ να απογοητεύεται. Ακόμη και οι μεγάλοι

πνευματικοί αρχηγοί περνούν από τέτοιες εμπειρίες, αλλά χωρίς να αισθάνονται το κέντρισμά τους. Ο Διδάσκαλός μου συνήθιζε να λέει: «Δεν μπορείτε να βγάλλετε όλα τα αγκάθια που σεις οι ίδιοι έχετε σπείρει στο μονοπάτι σας, αλλά μπορείτε να βάλλετε χοντρές μπότες για να προστατευθείτε». Θα έπρεπε να σκεφθούμε στα σοβαρά πως να απαλλαγούμε από τις αντιδράσεις του αποθηκευμένου κάρμα μας, γιατί μόνο μέσα στην ανθρώπινη μορφή έχουμε την ευκαιρία να τις αποδραστηριοποιήσουμε. Ακόμη και οι Διδάσκαλοι εγκαταλείπουν το σώμα την ώρα του θανάτου. Και εκείνοι επίσης έχουν πλούτη ή φτώχεια, αλλά πάντοτε αποφεύγουν τις πράξεις που θα προξενήσουν αντίδραση.[165]

Αυτός που είναι ένα (στη σκέψη, στην καρδιά και
στην πράξη), χαίρεται παντοτινή ελευθερία
Δεν μάχεται κανέναν.

Αυτός έχει ορθή αντίληψη- έχει πλήρη ενημερότητα του ενιαίου της ζωής. Παραμένει ανεπηρέαστος από κάθε περαστική φάση, ενώ τα κυματάκια στην επιφάνεια του ωκεανού της ζωής έρχονται και φεύγουν. Εργάζεται ατέλειωτα και ακούραστα σ' αυτόν τον κόσμο της δράσης — παραμένει όμως πάνω από την επίδραση της δράσης. Η σημασία της λέξης *νε-κάρμα* είναι να κάνει κανείς τις πράξεις όμως να μην είναι αυτός ο πράττων, έτσι αυτοί που δεν μπορούν να δουν τα αληθινά γεγονότα δεν μπορούν να γίνουν νε-κάρμα. Μόνο βλέποντας τη δράση του Κυρίου μέσα στα πάντα μπορεί κανείς να φτάσει σ' αυτή την κατάσταση. Αυτός που είναι συνδεμένος με το Λόγο είναι νε-κάρμα.[166] Όταν έχει γίνει κανείς συνειδητός συνεργάτης του θείου σχεδίου, όλες οι περασμένες πράξεις, το σαντσίτ κάρμα (αυτό που είναι στην αποθήκη) σβύνεται — τελειώνει. Αν ο άνθρωπος που γευόταν τις πράξεις δεν είναι πλέον εκεί, τότε ποιος θα τις γευθεί και θα είναι υπεύθυνος; Όταν υπάρχει το Εγώ, πρέπει κανείς να λάβει το αποτέλεσμα των πράξεών του. Ένας άνθρωπος μπορεί

να λέει: «Δεν είμαι ο πράττων», αλλά μέσα στα βάθη της καρδιάς του δεν μπορεί να το πιστέψει, και συνεχίζει να θεωρεί πως αυτός πράττει τα πάντα, και γι’ αυτό έχει και την υπευθυνότητα των πράξεών του και την αντίδραση που θα ακολουθήσει. Αν γίνει συνειδητός συνεργάτης του θείου σχεδίου και ξέρει ότι αυτός πράττει μόνο αυτό που ο Θεός θέλει, πώς μπορεί να επιβαρυνθεί από τις πράξεις του;[167] Το ιδανικό μας λοιπόν στη ζωή θα έπρεπε να είναι το να γίνουμε νε-κάρμα και αυτό θα πει σωτηρία.[168]

Είμαστε στο έλεος των πράξεών μας και οτιδήποτε κάνουμε φέρνει μια άλλη πράξη σαν αντίδραση. Οι καλές πράξεις φέρνουν καλές αντιδράσεις· οι κακές πράξεις, κακές αντιδράσεις. Στο *Γκουρμπάνι* (αυτά που είπαν οι Σικχ Διδάσκαλοι) είναι γραμμένο «Μη μέμφεσαι τους άλλους, αλλά να μέμφεσαι τις δικές σου πράξεις του παρελθόντος». Αδελφοί μου, μη μέμφεστε κανένα. Πήρατε την ανθρώπινη μορφή σαν αποτέλεσμα του πραλάμπντ κάρμα σας (της μοίρας, που κυβερνά την πορεία αυτής της ζωής σας)· είναι ο καλός καρπός του παρελθόντος σας. Οτιδήποτε έχετε να πάρετε ή να δώσετε από τις περασμένες ζωές πρέπει να λογαριαστεί τώρα. Από μερικούς ανθρώπους έχετε να πάρετε και σε άλλους να δώσετε. Μερικές φορές όταν δίνει κανείς κάτι σε κάποιον άνθρωπο, αισθάνεται να ξεχειλίζει μια θερμή αγάπη μέσα από την καρδιά του, και σε άλλη περίπτωση δίνει κανείς με μίσος και απροθυμία. Αυτό είναι αντίδραση από το παρελθόν. Μερικοί είναι αφέντες, και άλλοι υπηρέτες. Γενικά, υπάρχουν έξι πράγματα πάνω στα οποία ο άνθρωπος δεν έχει κανένα έλεγχο: η ζωή, ο θάνατος, η φτώχεια, τα πλούτη, οι τιμές και η δυσφήμηση. Όλα αυτά είναι πέρα από τον έλεγχό μας.[169]

Οι καλές πράξεις, χωρίς αμφιβολία, θα φέρουν την ανταμοιβή τους, αλλά θα παραμείνετε φυλακισμένοι. Ίσως μερικοί να πάνε σε μια φυλακή Α' κατηγορίας, μερικοί σε Β' κατηγορίας, και μερικοί σε Γ' κατηγορίας. Μερικοί μπορεί να έχουν την απόλαυση των άλλων κόσμων. Θα περάσει κανείς από τον παράδεισο και την κόλαση ξανά και ξανά,

γιατί αυτός ο κύκλος δεν μπορεί να σπάσει αν δεν 6γει κανείς έξω από την απατηλότητα.[170] Ερχόμαστε στον κόσμο μόνο και μόνο για να κανονίσουμε τους παλιούς μας λογαριασμούς του πάρε-δώσε. Όλες μας οι σχέσεις — πατέρας και γιος, σύζυγος και σύζυγος, μητέρα και κόρη, αδερφός και αδερφή, και τα αντίθετα — είναι το αποτέλεσμα των περασμένων καρμικών αντιδράσεων. Λέγεται ότι η πένα της μοίρας γράφει σύμφωνα με τις πράξεις μας. Ό,τι σπέρνουμε πρέπει και να θερίσουμε. Ερχόμαστε με τη μοίρα μας γραμμένη στο μέτωπό μας: ακόμη και το ίδιο το σώμα είναι το αποτέλεσμα των πράξεών μας και σωστά λέγεται ότι είναι *Κάρμαν σαρίρ.* Είναι η μοίρα που χύνει το καλούπι μας. Χωρίς σώμα δεν μπορεί να υπάρξουν πράξεις και χωρίς πράξεις δεν μπορεί να υπάρξει σώμα. Πρέπει, λοιπόν, να περνούμε τις ημέρες μας χαρούμενα και να δίνουμε χωρίς φθόνο ο,τι έχουμε να δώσουμε και ό,τι πρέπει να δώσουμε, γιατί δεν υπάρχει διαφυγή από αυτό. Πρέπει, βεβαίως, να προσέχουμε να μη δημιουργούμε καινούργιες σχέσεις και σπέρνουμε καινούργιους σπόρους. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να βγούμε από τα αβυσσώδη βάθη του καρμικού ωκεανού.[171]

Το να περιμένουμε ότι μετά τη μύηση η εγκόσμια κατάστασή μας θα αλλάξει, έτσι ώστε όλα θα μας έρχονται ρόδινα στο διάβα μας, είναι μια λανθασμένη σκέψη. Τα σκαμπανεβάσματα της ζωής μας έρχονται σαν αποτέλεσμα από τις αντιδράσεις των πράξεών μας. Πρέπει να τις αντιμετωπίσουμε και να τις εξοφλήσουμε. Αν τις αποφύγουμε τα χρέη θα μείνουν απλήρωτα.[172] Το θέλημα του Θεού και το πραλάμπντα κάρμα μας έφεραν σ’ αυτή την οικογένεια και μας έδωσαν αυτούς τους συγγενείς, και πρέπει να τους δεχτούμε με χαρά. Μόνο αυτός που αληθινά γνωρίζει, πληρώνει πρόθυμα και με τη θέλησή του τα χρέη του κατά τη διάρκεια της ζωής του. Ποιος ξέρει πόσες δυσκολίες οφείλονται στα απλήρωτα χρέη μας;[173] Αν πίνετε κανενός το αίμα τώρα, στην επόμενη γέννηση, αυτός θα πιεί το αίμα σας. Επιφανειακά μπορεί να νομίζετε

ότι «αυτός με αδικεί, αυτός είναι ένας τύραννος, αυτός είναι σκληρός», αλλά ποιος ξέρει ποια είναι η αντίδραση του παρελθόντος;[174]

Λυπάμαι για τις προσωπικές σας υποθέσεις που αισθάνεστε θιγμένος και μπερδεμένος. Η τωρινή μας ζωή είναι κυρίως βασισμένη στην αντίδραση του παρελθόντος κάρμα που καθορίζει τη χαρά και τη λύπη, την υγεία και την αρρώστια, τις τιμές και την αφάνεια. Όμως, μια καλά διοργανωμένη και πειθαρχημένη ζωή, βασισμένη στην πνευματική μακαριότητα, βοηθά πολύ και μας δίνει ειρήνη και αρμονία. Τα σκαμπανεβάσματα είναι τα συνηθισμένα χαρακτηριστικά της γήινης ζωής και πρέπει να τα θεωρούμε ως περαστικές φάσεις. Πρέπει να ακολουθείτε με χαρά τη χρυσή αρχή του να δέχεστε τις χαρές και τις λύπες της ζωής χωρίς να διαταράσσετε την πνευματική σας ισορροπία, γιατί αυτό είναι το καλύτερο για την πνευματική μας πρόοδο. Η ζωή ενός μυημένου, είναι ακριβώς όπως μια τράπεζα που διαλύεται και κάνει εκκαθάριση και πρέπει κάθε δεκάρα να εξισωθεί και να εξοφληθεί, για να απαλλαγεί η ψυχή από τα περασμένα καρμικά χρέη. Αν δεχθείτε όλα τα γεγονότα μ’ αυτό το πνεύμα της ορθής κατανόησης, θα είσαστε πιο θετικοί, ευτυχισμένοι και χαρούμενοι. Ο νόμος του ουρανού δεν υπόκειται σε λάθη. Όμως η θεία διανομή είναι πάντοτε αρωματισμένη με έλεος. Ένας πνευματικά αναπτυγμένος άνθρωπος θα ξεπεράσει όλες τις δυσκολίες της γήινης ζωής με το να αφεθεί στη θέληση του Κυρίου.[175] Όταν έρχονται οι Διδάσκαλοι δεν πειράζουν καθόλου το πραράμπντα κάρμα των μαθητών τους, αν και κατά κάποιο τρόπο το επηρεάζουν δίνοντας τροφή στην ψυχή. Για να θρέψουμε το φυσικό μας σώμα πρέπει να φάμε και να πιούμε. Για να δυναμώσουμε τη διάνοια διαβάζουμε, γράφουμε και σκεπτόμαστε. Όλα αυτά τα λόγια είναι τροφή για τη διάνοια. Η ψυχή τρέφεται μόνο με τον Άρτο της Ζωής, που είναι εμπειρία του Υπερπέραν. Με τέτοια τροφή η ψυχή γίνεται πολύ δυνατή, και αν και μπορεί να έρθουν δυστυχίες και λύπες αυτές δεν θα έχουν

τόσο μεγάλη επίδραση. Αν πρέπει να διαβεί κανείς από ένα δρόμο γεμάτο αγκάθια και βάλει χοντρές μπότες, τότε δεν θα αισθάνεται τα αγκάθια. Ας πούμε πως είναι δέκα άνθρωποι που έφαγαν ξύλο. Ο ένας από αυτούς είναι πολύ αδύναμος, και μετά από λίγες ξυλιές πέφτει λιπόθυμος. Οι άλλοι παραδέχονται πως έφαγαν ξύλο, αλλά δεν το αισθάνονται τόσο πολύ. Παρόμοια, αν η ψυχή είναι δυνατή, μπορεί να έρθει ευτυχία ή δυστυχία, αλλά δεν θα έχουν καμιά ισχυρή επίδραση.[176]

Ερ. Μπορούμε να ξεπεράσουμε τις περασμένες καρμικές εντυπώσεις;

Απ. Τις καρμικές αντιδράσεις που καρποφορούν τώρα δεν μπορείτε· απλώς φορέσετε χοντρές μπότες για να προφυλαχθείτε από το τσίμπημα των αγκαθιών. Γιατί αν έρθει η ώρα ενός ανθρώπου να πεθάνει, θα πεθάνει, πρέπει να πεθάνει. Λοιπόν οι καρμικές αντιδράσεις του παρελθόντος που καρποφορούν τώρα, δεν μπορούν να σταματήσουν, αλλά μπορείτε να έχετε τέτοια στάση που να μην σας επηρεάζουν.[177]

Ερ. *Υπάρχει κανένας τρόπος που να μπορούμε να γνωρίζουμε αν οι πράξεις μας ξεπληρώνουν ένα παλιό χρέος ή αν αρχίζουν ένα καινούργιο;*

Απ. Όταν ανεβείτε στο αιτιατό επίπεδο, όχι προηγουμένως.[178]

Ερ. *Αν ένας μυημένος εξαιτίας του κάρμα του πρέπει να ξαναγεννηθεί, πόσο σύντομα θα γίνει αυτό;*

Απ. Αν αυτός είναι μυημένος από έναν αρμόδιο Διδάσκαλο και ακολουθεί τις εντολές Του, ζώντας σύμφωνα με αυτά που Αυτός λέει· είναι τακτικός στην αφοσίωση χρόνου στις ασκήσεις, και βλέπει Φως και ακούει επίσης και την Αρχή του Ήχου, τόσο πολύ που έχει κόψει όλες τις επιθυμίες του εξωτερικού κόσμου — αυτός δεν θα ξαναεπιστρέψει. Θα συνεχίσει την πρόοδό του αργότερα. Αυτοί

που έκαναν λίγο ή τίποτα, αυτοί θα πρέπει να ξαναέρθουν, αλλά όχι πιο κάτω από την ανθρώπινη μορφή. Θα ξαναπάρουν περεταίρω καθοδήγηση και θα ανέβουν· και αυτοί που έχουν πάρα πολύ δυνατή αγάπη για το Διδάσκαλο, τόσο πολύ που όλες τους οι επιθυμίες έχουν καεί, αυτές οι ψυχές δεν θα ξαναγυρίσουν, θα συνεχίσουν την πρόοδό τους από κει που βρίσκονται.[179]

Κανένας μυημένος δεν μπορεί να πάρει το καρμικό φορτίο των άλλων. Μόνο η γεμάτη χάρη Διδάσκαλος Δύναμη που εργάζεται μέσα στον ανθρώπινο πόλο του Ζωντανού Διδασκάλου, μπορεί να εκκαθαρίσει το καρμικό χρέος κάτω από το Θείο Θέλημα, και όχι κανένας άλλος.[180]

Παρέκκλιση από το Μονοπάτι

ΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ συχνά παρεξηγούνται, γιατί μας λείπει η πνευματική ανάπτυξη.[181] Αν, έχετε πάρει τη διπλή ευλογία, του να έχετε το ανθρώπινο σώμα και το Διδάσκαλο της Αλήθειας, και χάνετε την ευκαιρία με το να μην τον υπακούετε, τότε τι θα συμβεί; Αυτοί που ζουν με τα κέρδη των άλλων υπόκεινται στο νόμο του πάρε-δώσε ή της απατηλότητας· αν σεις προσβάλλετε ή βλάψετε κάποιον, θα έχετε την αντίδραση από αυτό και κάτω από τον ίδιο νόμο θα γεννηθείτε εκεί όπου έχει γεννηθεί ο προσβλημένος άνθρωπος, έτσι ώστε ο λογαριασμός να μπορεί να εκκαθαριστεί σωστά. *Όπου είναι η προσοχή σας, εκεί θα είσαστε και σεις.* Ποιος ξέρει πότε θα πάρετε ξανά την ανθρώπινη μορφή; Η φωτιά καίει το χλωρό ξύλο όπως και το ξερό, και όλοι μας πρέπει να φύγουμε μια μέρα. Αν περνάτε τις ημέρες σας χάνοντας τα πάντα αλλά σώζοντας τον ανεκτίμητο θησαυρό που σας δόθηκε, τότε η εργασία σας εδώ θα έχει επιτύχει.[182]

Υπάρχουν διάφοροι παράγοντες που οδηγούν στην αμφιβολία και το σκεπτικισμό όταν οι μαθητές αφήνουν το

μονοπάτι ή λοξοδρομούν. Ο κυριότερος είναι η έλλειψη σταθερότητας και απόλυτης υπακοής στις εντολές. Η έμφαση στην αρχική εμπειρία είναι μόνο και μόνο για να δοκιμάσει κανείς την αρμοδιότητα και τη γνησιότητα του Διδασκάλου, αν μπορεί να δώσει πρώτο χέρι εσωτερική εμπειρία του Ιερού Νάαμ στη Μύηση. Αν έχει κανείς την εμπειρία, έστω και μικρή, στην αρχή, μπορεί να περιμένει περισσότερη, με την τακτική άσκηση, την κατάλληλη ώρα. Η τέλεια μαθητεία είναι μια σπάνια ευλογία που την έχουν πολύ λίγοι· αυτοί όχι μόνο εργάζονται με επιμέλεια για την πνευματική τους πρόοδο αλλά παραδίνουν τα πάντα τους στα ιερά πόδια του Διδασκάλου. Είναι ίσως πολύ πιο εύκολο να διαλογίζεται κανείς τακτικά, να παραμένει στους κανόνες της διατροφής και να τηρεί άλλες εξωτερικές πειθαρχίες, να αυτοπαραδοθεί τελείως στο Διδάσκαλο είναι πάρα πολύ δύσκολο.[183] Η συνεχής παράδοση στις απολαύσεις των αισθήσεων έχει σαν αποτέλεσμα την ανυπακοή προς το Διδάσκαλο, όχι μόνο σ' αυτή τη ζωή, αλλά επίσης και στη μετέπειτα.[184] Να θυμόσαστε, ότι αυτός που αθετεί τις διαταγές του Διδασκάλου δεν θα πραγματοποιήσει ποτέ την εσωτερική γνώση. Μπορεί να έχει μια μικρή εσωτερική εμπειρία και βοήθεια, αλλά ποτέ δεν θα γίνει τέλειος.[185] Σας είχε ζητηθεί να αναπτύξετε ό,τι σας δόθηκε αφιερώνοντας τακτικό χρόνο στο διαλογισμό με αγάπη και αφοσίωση, που είναι το κλειδί της επιτυχίας στο θείο δρόμο. Με το να μη ζείτε σύμφωνα μ' αυτές τις οδηγίες, χάσατε την ευκαιρία να εξασφαλίσετε την καθοδήγηση του Διδασκάλου, που χρειάζεται σε κάθε βήμα.

Έτσι αν υπακούοντας στις διαταγές του νου, βρίσκει κανείς λάθος στην επιστήμη της φύσης, μπορείτε να δείτε και μόνος σας πόσο αυτό είναι δικαιολογημένο. Ο νους πρέπει να γίνει υπάκουος καθώς προχωρούμε στο Μονοπάτι.

Πολλές, λοιπόν, περιπτώσεις αποτυχίας στο διαλογισμό οφείλονται στην έλλειψη ακρίβειας στη μέθοδο, στην έλλειψη αγάπης και αφοσίωσης, γιατί δεν ακολουθεί κανείς

τη σωστή διατροφή, και γιατί ανακατεύει και άλλες μεθόδους ή ασκήσεις. Όλα τα σφάλματα έρχονται από το μαθητή. Αυτός είναι ο τρόπος του να γεννηθεί κανείς ξανά και να μπει στο Βασίλειο του Θεού. «Μάθετε να πεθαίνετε έτσι ώστε να μπορέσετε να αρχίσετε να ζείτε». είναι αυτό που δίδαξε ο Χριστός καθώς και όλοι οι άλλοι Διδάσκαλοι. Είσαστε τυχεροί που έχετε μπει στο δρόμο προς το Θεό.[186]

Ο Κύριος, μέσα από τον ανθρώπινο πόλο βοηθά την ψυχή να ξεπεράσει όλα τα αρνητικά της στοιχεία. Μέσα στο Γκουρμπάνι, υπάρχει η ερώτηση: Τι είναι η Αρνητική Δύναμη; — Είναι κάτι που μπορώ να το πετάξω ή να το βγάλω τελείως και να το αντικαταστήσω. Οι καταγραφές που περιέχουν τα λόγια των μεγάλων Διδασκάλων έχουν μια αυθεντική αλήθεια μέσα τους, γιατί μόνο οι Διδάσκαλοι (ή αυτός στον οποίο αυτοί θα δώσουν τη χάρη τους) βλέπουν την αληθινή κατάσταση των πραγμάτων. Η Αρνητική Δύναμη δεν μπορεί να σταθεί παρά με τη συγκατάθεση της Θετικής- αλλά εμείς καθοδηγούμαστε στραβά από το νου μας καθώς είμαστε ανόητοι άνθρωποι και πολλές φορές αποτραβιόμαστε από τον αληθινό Διδάσκαλο — με συγχωρείτε αλλά αυτό συμβαίνει. Δεν έχει σημασία τι δυσκολίες σας έρχονται, δεν έχει σημασία ποια είναι η κατάστασή σας, ποτέ να μην αφήνετε το χέρι του Διδασκάλου — για το καλό σας. Είναι νόμος της φύσης ότι σεις θα φθάσετε στο ύψος που έχει φθάσει ο Διδάσκαλός σας.[187]

Αν ξεχάσετε το Διδάσκαλο χάνετε έτσι την προστασία του και δίνετε μια ευκαιρία στην Αρνητική Δύναμη να σας καρφώσει. Όμως η Διδάσκαλος Δύναμη δεν πρόκειται να σας εγκαταλείψει στη μέση του ποταμού, είναι πάντοτε έτοιμη να σας βοηθήσει με τα δυνατά και προστατευτικά της χέρια. Ο σπόρος της πνευματικότητας που έχει σπαρθεί από το Διδάσκαλο την ώρα της μύησης πρέπει αργά ή γρήγορα να βλαστήσει. «Κανένας δεν μπορεί να καταστρέψει αυτό το σπόρο». Αλλά αν δεν προετοιμάσετε τώρα το έδαφος να είναι κατάλληλο για τη βλάστησή του, θα πρέπει να ξαναγεννηθείτε, χωρίς αμφιβολία ως άνθρωπος, για να

τελειώσετε την εργασία, γιατί ο σπόρος που έχει σπαρθεί από έναν αρμόδιο Διδάσκαλο πρέπει να βλαστήσει και να καρποφορήσει. Αλλά γιατί να αργοπορείτε και να παρατείνετε το μαρτύριό σας;[188] Γιατί να μην αφιερώνετε χρόνο για να προοδεύσετε τώρα, και να τελειώσετε με αυτό το πήγαινε-έλα; Ερχόμενοι σε επαφή με την Αρχή του Φωτός και του Ήχου μέσα σας και προοδεύοντας θα μεθύσετε από αυτό, γιατί δίνει περισσότερη μακαριότητα από κάθε άλλο πράγμα. Η εσωτερική μακαριότητα μας θέλγει και φυσικά αποσυρόμαστε από τα εξωτερικά πράγματα. Μια τέτοια ψυχή δεν μπορεί ποτέ να ξαναγυρίσει, ζει και παραμένει στο Υπερπέραν μετά το θάνατο του φυσικού σώματος. Αυτές οι ψυχές μπορούν να προοδεύσουν και εκεί επίσης, αλλά αυτό παίρνει περισσότερο χρόνο σε σύγκριση με το χρόνο που παίρνει μέσα στο φυσικό σώμα. Πάντοτε, λοιπόν, είναι καλύτερα να προοδεύει κανείς εδώ, όσο μπορεί περισσότερο, έτσι ώστε να μπορεί να πάει απευθείας σ' αυτό το ανώτερο επίπεδο που έχει φτάσει εδώ. Πείτε, λοιπόν, σε όλους, ότι τους εύχομαι να προοδεύσουν. Αυτοί πήραν, με τη χάρη του Θεού, πρώτο χέρι εμπειρία την ώρα της Μύησης. Αν κάτι δεν πάει καλά, αυτό οφείλεται σ' αυτά που εξήγησα προηγουμένως.[189]

Γιατί κάποιος μπορεί να αποπλανηθεί από τη χρυσή Μεγάλη Λεωφόρο της Πνευματικότητας μετά που βρήκε το Θεάνθρωπο και πήρε την ιερή Μύηση από αυτόν; Το εγώ μέσα στους ανθρώπους τους εμποδίζει και τους αποκλείει από την πνευματική φώτιση. Αυτό μπορεί να εκμηδενιστεί μόνο με αυστηρή πνευματική πειθαρχία και με τακτικούς ιερούς διαλογισμούς με σεβασμό και βαθιά ταπεινοφροσύνη. Μερικές φορές το ακατάλληλο περιβάλλον επιδρά στην πνευματική πρόοδο των αγαπητών μυημένων, που πρέπει πάντοτε να προσεύχονται για ορθή κατανόηση και θεία χάρη.[190]

Χωρίς αμφιβολία δεν υπάρχει κανένας ισάξιος του Διδασκάλου. Αυτός που αρχίζει να θεωρεί κάποιον άλλο ως ίσο με το Διδάσκαλό του, Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΟΡΝΗ.[191]

Ερ. *Μια συνάδελφος αποφάσισε να εγκαταλείψει το Μονοπάτι. Γιατί συμβαίνει αυτό;*

Απ. Γιατί αυτή είναι κάτω από τον έλεγχο του νου· την έχει παρασύρει ο νους. Όταν πάτε σε ένα Διδάσκαλο, όπως είπε ο Χριστός, πρέπει να πείτε: «Σατανά, περίμενε». Αν πείτε, εντάξει ας ακούσω το Σατανά — τότε φυσικά θα αργοπορήσετε την πρόοδό σας.[192]

Φθάνετε στο σπίτι του Πατέρα με το Διδάσκαλο, όχι με το νου· αυτός θα σας οδηγήσει μακριά από το Μονοπάτι και το Διδάσκαλο. Ο νους θα του βρει σφάλματα: πολλά πράγματα που στην πραγματικότητα είναι τα δικά σας σφάλματα, τα χρωματιστά γυαλιά με τα οποία βλέπετε· και αυτοί που νομίζουν ότι έχουν γίνει κάτι σπουδαίο, και αυτοί επίσης έχουν παρασυρθεί από το νου, βλέπετε; Ο νους, όπως σας είπα, είναι ένας πολύ δόλιος φίλος. Πάντοτε θα προσπαθήσει να σας παρασύρει μακριά από το Μονοπάτι, μακριά από το Διδάσκαλο και μακριά από το Θεό. Ο νους, λοιπόν, είναι μαθητής της Αρνητικής Δύναμης, βλέπετε; Εργάζεται για να σας απομακρύνει από το Μονοπάτι και από το Θεό.[193]

Για να Επικαλεστούμε Τη Χάρη Του

Ο ταπεινός έγινε μέγας μέσω της Χάρης του
Θεού
Και μέσω της χάρης Του η πέτρα που βυθιζόταν
κολύμπησε στην αντίπερα όχθη.

ΜΟΝΟ Η ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ έκανε την πέτρα που βυθιζόταν να κολυμπήσει στην αντίπερα όχθη, λοιπόν υπάρχει ελπίδα για όλους. Μεγάλα πλούτη κερδίζει κανείς με την *Γκουρουμπάκτι* — αφοσίωση στο Διδάσκαλο. Θα κερδίσετε την ανταμοιβή σας μεταχειριζόμενοι οτιδήποτε σας δώσει για να αρχίσετε. Το πρώτο βήμα, λοιπόν, πρέπει να είναι μέσω της Γκουρουμπάκτι.

Χρειάζεστε μια ολόκληρη ζωή με Γκουρου-
μπάκτι,
Και στην επόμενη ζωή θα πάρετε το Νάαμ.
Η τρίτη φέρνει τη σωτηρία,
Και η τέταρτη σας φέρνει στο Αληθινό σας Σπίτι.

Αν κάνετε Γκουρουμπάκτι σε μια ζωή, στην επόμενη θα πάρετε το Νάαμ, η τρίτη θα φέρει τη σωτηρία, και στην τέταρτη θα φθάσετε στο Σατσ Καντ, το αληθινό σας σπίτι. Όλα αυτά τα στάδια μπορεί να τα περάσει κανείς ακόμη και μόνο σε μια ζωή, με τη χάρη του Διδασκάλου. Όλοι οι Διδάσκαλοι ύμνησαν την Γκουρουμπάκτι.[194]

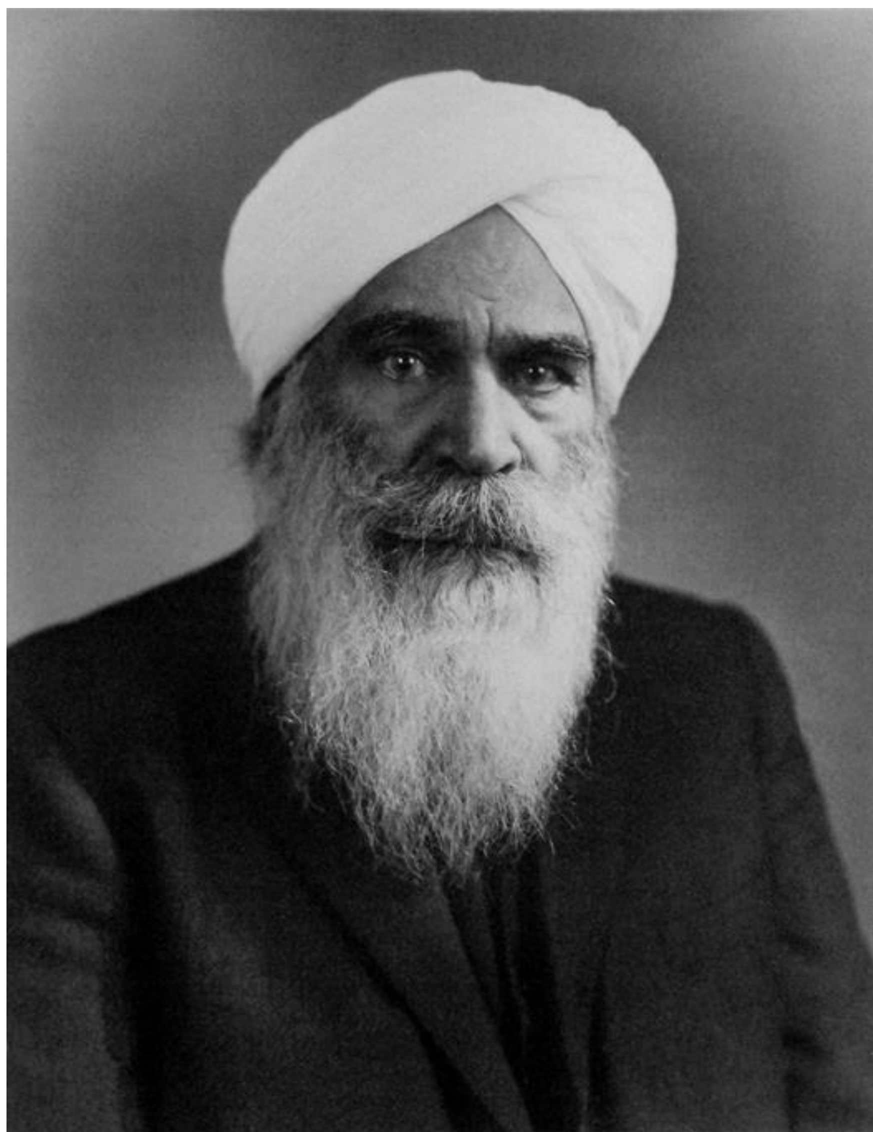
Ο Διδάσκαλος μας λέει ότι ο Θεός αγαπά εκείνον που προσπαθεί να υιοθετήσει τις δικές Του ιδιότητες· πρέπει λοιπόν να βρούμε ποιες είναι αυτές, και να τις υιοθετήσουμε. Αν υπάρχει μια κενή θέση σε ένα γραφείο, και ο επιτετραμμένος για το προσωπικό έχει ταλέντο στην καλλιγραφία, είναι φυσικό να τον ελκύσουν περισσότερο οι αιτήσεις που είναι γραμμένες καλλιγραφικά. Αν, λοιπόν, επιθυμούμε να ευχαριστήσουμε τον Κύριο, πρέπει να υιοθετήσουμε τις ιδιότητές Του. Αλλά πώς μπορούμε να γνωρίζουμε ποιες είναι, όταν κανένας δεν Τον έχει δει; Μπορούμε να παρατηρήσουμε τις ιδιότητές Του όπως είναι εκδηλωμένες μέσα στο Διδάσκαλο, που είναι ο Λόγος που έγινε σάρκα — ο Θεός εκδηλωμένος μέσα σε ανθρώπινη μορφή. Οποιεσδήποτε είναι οι ιδιότητες του Θεού, θα τις έχει ο Διδάσκαλος. Αγαπώντας το Διδάσκαλο, και θέτοντας την προσοχή μας σ' Εκείνον, μπορούμε να απορροφήσουμε όλες τις αρετές, και τότε θα εκδηλωθούν μέσα μας. Όπως σκεπτόμαστε έτσι γινόμαστε. Αν συνεχώς σκεπτόμαστε ένα διεφθαρμένο άτομο που έχει φύγει μακριά από το Θεό και όλα τα θεϊκά πράγματα, θα γίνουμε και εμείς το ίδιο σε ένα μικρό χρονικό διάστημα. Η αγάπη του Κυρίου υπάρχει μέσα σ' αυτόν που ο Κύριος έχει εκδηλωθεί. *Μπορούμε να δούμε τις ιδιότητες του Θεού, όταν βλέπουμε το Διδάσκαλο*,[195] Πρέπει λοιπόν να πάμε στο Διδάσκαλο με πολύ αγνή

καρδιά, με αγάπη και με όλο το σεβασμό που οφείλουμε να έχουμε γι’ Αυτόν. Τότε φυσικά, και Εκείνος θα μας δώσει τον Εαυτό Του. Έτσι λοιπόν, μπορούμε να αναπτύξουμε αγάπη για το Διδάσκαλο, για το Θεό μέσα του. Τις ιδιότητες που Αυτός έχει αναπτύξει μέσα Του, πρέπει να προσπαθήσετε να τις αναπτύξετε μέσα σας. Ποιες είναι αυτές; Αυτός θέλει αγάπη, όχι επίδειξη, αυστηρή υπακοή σε ό,τι λέει. Όταν λέει κάτι, υπακούτε τον. Υπακούτε τον κατά γράμμα. Ενώ θα αναπτύσσετε αυτά τα πράγματα μέσα σας θα έχετε όλη την ώρα τη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου και εσωτερικά και εξωτερικά. Έγκειται στο Διδάσκαλο να δει τι θα δώσει. Έχει έρθει μόνο και μόνο για να δώσει ζωή. Δεν έχει άλλη εργασία. Αυτός είναι Ζωή, Φως και Αγάπη. Μπορεί να σας δώσει αυτές τις ιδιότητες μόνο όταν έχετε γίνει δεκτικός και δεν υπάρχει τίποτα που να παρεμβαίνει μεταξύ εσάς και Εκείνου. Οι ιδιότητες του Θεού αντανακλούν μέσα Του. Αν υιοθετήσετε αυτές τις ιδιότητες μέσα στη ζωή σας, τότε θα σας αγαπά ο Διδάσκαλος και ο Θεός που είναι μέσα Του. Όπως είπε ο Χριστός: «Αυτούς που με αγαπούν, θα τους αγαπά και ο Πατέρας μου, και αυτόν που αγαπά ο Πατέρας μου, εγώ εκδηλώνω τον εαυτόν μου σ’ Εκείνον». Όλοι οι Διδάσκαλοι είπαν το ίδιο πράγμα.[196]

Οι ταπεινές και γεμάτες αγάπη παρακλήσεις σας προς το Διδάσκαλο είναι αξιοσημείωτες. Η προσευχή που έρχεται από τα βάθη της καρδιάς επικαλείται τη χάρη και το έλεος του Θεού. Όταν συνειδητοποιεί ο μαθητής το πόσο είναι ασήμαντος και ανίκανος τότε ο Θεός του δίνει περισσότερη χάρη. Ο αληθινός μαθητής είναι αυτός που υπακούει με υπερακρίβεια τις εντολές του Διδασκάλου.[197]

Ο καθένας είναι μια πολύτιμη προσωπικότητα και πρέπει να έχει την ανταμοιβή που του αξίζει. Ο καθένας είναι προικισμένος με μεγάλες δυνατότητες που μπορούν να αναπτυχθούν κάνοντας τη σωστή χρήση της χάρης του Διδασκάλου.[198]

Αληθινός είναι ο Κύριος, αληθινός ο Ιερός Του Λόγος-
Η αγάπη Του έχει περιγράφει ως απεριόριστη.
Οι άνθρωποι προσεύχονται σ' Αυτόν για δώρα,
τα οποία Εκείνος χαρίζει ακούραστα.
Όταν όλα είναι δικά Του:
Τι μπορούμε να προσφέρουμε στα πόδια Του;
Τι μπορούμε να πούμε για να κερδίσουμε την Αγάπη Του;
Στην ώρα της αμβροσίας νωρίς την αυγή,
Να είσαι σε επικοινωνία με το Θείο Λόγο
Και να διαλογίζεσαι στη Δόξα Του.
Η γέννησή μας είναι ο καρπός των πράξεών μας-
Αλλά η Σωτηρία έρχεται μόνο από τη Χάρη Του.
Ω, Νανάκ, γνώριζε ότι ο Αληθινός Ένας ενυπάρχει μέσα σε όλα..[199]

SANT KIRPAL SINGH JI
(1894-1974)

Αναφορές
References

1. *Sat Sandesh,* April 1972, p. 5
2. *Morning Talks,* pp. 150-151, 70 ed; pp. 192-193, 72 ed.
3. *MorningTalks,* p. 152, 70 ed.; p. 194, 72 ed.
4. *MorningTalks,* pp. 152-153,70 ed.; pp. 194-195,72 ed.
5. *Sat Sandesh,* August 1972, p. 5
6. *MorningTalks,* p. 153, 70 ed.; p. 195, 72 ed.
7. *MorningTalks,* p. 151, 70 ed.; pp. 193-194, 72 ed.
8. *Sat Sandesh,* December 1973, p. 14: Circular 27 p. 11
9. *Sat Sandesh,* February 1970, p. 10
10. *Sat Sandesh,* August 1969, p. 10
11. *Spiritual Elixir,* p.p. 69-70,'67 ed.; vol.II, pp. 69-70, 72 ed.
12. *Spiritual Elixir,* p.p. 70-71,'67 ed.; vol. II, pp. 70-71,72 ed.
13. *Spiritual Elixir,* p.p. 72-73,'67 ed.; vol.II, pp. 71-72, 72 ed.
14. *Sat Sandesh,* January 1970, p. 13
15. *Morning Talks,* p. 61, 70 ed.; p. 79, 72 ed.
16. *Sat Sandesh,* January 1970, p. 7
17. *Spiritual Elixir,* p. 292, '67 ed.; vol. I, p. 205, 72 ed.
18. *Sat Sandesh,* March 1971, pp. 5-6
19. *Sat Sandesh,* March 1971, p. 11
20. *Prayer,* p. 84
21. *Sat Sandesh,* September 1972, p. 20
22. *Prayer,* p. 85
23. *Prayer,* p. 86
24. *Prayer,* p. 87
25. *Sat Sandesh,* March 1969, p. 3
26. *Prayer,* pp. 40-41
27. *Sat Sandesh,* October 1971, p. 4

28. *Spiritual Elixir,* p. 24, ’67 ed.; vol. II, p. 122, 72 ed.
29. *Sat Sandesh,* April 1970, p. 4
30. *Sant — The Master* (circular), p. 6
31. *Sat Sandesh,* December 1973, p. 5
32. *Sat Sandesh,* March 1972, p. 19
30. *Spiritual Elixir,* p. 209, ’67 ed.; vol. I, p. 122, 72 ed.
34. *Sat Sandesh,* March 1972, p. 21
35. *Sat Sandesh,* March 1971, p. 14
36. *Sat Sandesh,* March 1969, p. 3
37. *Sat Sandesh,* October 1971, p. 16
38. *SpiritualElixir,* p. 209, ’67 ed.; vol. I, p. 122, 72 ed.
39. *SpiritualElixir,* pp. 214-215, ’67 ed.; vol. I,p. 128, 72 ed.
40. *SpiritualElixir,* p. 28, ’67 ed.; vol. II, p. 28, 72 ed.
41. *SpiritualElixir,* p. 32, '67 ed.; vol. II, pp. 32-33, 72 ed.
42. *Jap Ji,* pp. 117-118, ’64 ed.; p. 157, 72 ed.
43. *Spiritual Elixir,* p. 202, ’67 ed.; vol. I, p. 115, 72 ed.
44. *Sat Sandesh,* March 1970, p. 13
45. *Simran,* p. 10
46. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 25
47. *Sat Sandesh,* September 1970, p. 9
48. *Sat Sandesh,* May 1969, p. 3
49. *Sat Sandesh,* September 1970, p. 15
50. *Sat Sandesh,* February 1972, p. 9
51. *SpiritualElixir,* p. 208, ’67 ed.; voí. I, p. 121, 72 ed.
52. *SpiritualElixir,* p. 217, ’67 ed.; vol. I, p. 130, 72 ed.
53. *Simran,* pp. 3-4
54. *Sat Sandesh,* September 1970, p. 9
55. *Sat Sandesh,* November 1971, p. 32
56. *Sat Sandesh,* September 1970, p. 19
57. *Spiritual Elixir,* p. 234, ’67 ed.; vol. I, p. 147, 72 ed.
58. *Sat Sandesh,* December 1972, p. 10
59. *Spiritual Elixir,* p. 218, ’67 ed.; vol. I, pp. 131-132, 72 ed.
60. *Sat Sandesh,* July 1971, pp. 5-6
61. *Sat Sandesh,* July 1971, p. 5
62. *Crown of Life,* pp. 144-145
63. *Spiritual Elixir,* p. 15, ’67 ed.; vol. II, p. 15, 72 ed.

64. *Simran,* p. 10
65. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 57
66. *Sat Sandesh,* July 1971, p. 28
67. *Sat Sandesh,* August 1970, p. 23; Circular 17, p. 4
68. Initiation Circular
69. *Naam or Word,* p. 275
70. *Naam or Word,* p. 278
71. *Naam or Word,* p. 279
72. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 81
73. *Sat Sandesh,* February 1972, p. 11
74. *Sat Sandesh,* Cecember 1969, p. 30
75. *Spiritual Elixir,* p. 52, ’67 e<±; vol. II, p. 52, 72 ed.
76. *Sat Sandesh,* July 1971, pp. 30-31
77. St. Petersburg Darshan, December 4, 1972
78. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 83
79. *Sat Sandesh,* December 1970, p. 13
80. *Morning Talks,* p. 187, 70 ed.; p. 238, 72 ed.
81. *Sat Sandesh,* September 1970, back cover
82. *Sat Sandesh,* April 1972, p. 5
83. *Spiritual Elixir,* p. 111, ’67 ed.; vol. I, p. 24, 72 ed.
84. *Sat Sandesh,* July 1970, pp. 19-20; Circular 22, pp. 2-3
85. *Sat Sandesh,* February 1971, p. 3
86. *Sat Sandesh,* February 1971, p. 4
87. Anaheim Farewell Talk, November 1972
88. *Sat Sandesh,* July 1968, p. 11
89. *Sat Sandesh,* October 1971, p. 5
90. *Sat Sandesh,* December 1970, p. 11
91. *Sat Sandesh,* June 1972, p. 9
92. *Spiritual Elixir,* p. 90, '67 ed.; vol. I, p. 2, 72 ed.
93. *Sat Sandesh,* October 1971, p. 5
94. *Sat Sandesh,* October 1970, p. 2
95. *Sat Sandesh,* December 1971, p. 22
96. *Sat Sandesh,* October 1971, p. 4
97. *Spiritual Elixir,* p. 74, ’67 ed.; vol. II, pp. 73-74, 72 ed.
98. *Sat Sandesh,* December 1971, p. 14
99. *Sat Sandesh,* July 1970, p. 20; Circular 22, p. 3

100. Letter to an Initiate
101. Santa Clara afternoon talk, November 17, 1972
102. Circlar 66, p. 2
103. *Sat Sandesh,* April 1970, p. 25
103a *Sat Sandesh,* November 1973, p 14
104. *Sat Sandesh,* October 1971, p. 22
105. *Prayer,* p. 1
106. *Spiritual Elixir,* p. 219, ’67 ed.; vol. I, p. 132, ’72 ed.
107. *Prayer,* p. 14
108. *Spiritual Elixir,* p. 245, ’67 ed.; vol. I, p. 158, ’72 ed.
109. *Prayer,* p. 66
110. *Sat Sandesh,* September 1972, pp. 18-19
111. *Prayer,* p. 58
112. *Prayer,* pp. 58-59
113. *Spiritual Elixir,* pp. 127-128, ’67 ed.; vol. I, p. 40, ’72 ed.
114. *Prayer,* p. 43
115. *Spiritual Elixir,* p. 246, ’67 ed.; vol. I, p. 159, ’72 ed.
116. *Spiritual Elixir,* p. 247, ’67 ed.; vol. I, p. 160, ’72 ed
117. *Sat Sandesh,* March 1970, p. 25; Circular 3, p. 4
118. *Sat Sandesh,* October 1971, p. 22
119. Selections of Letters From Master, p. 2
120. *Sat Sandesh,* February 1971, p. 4
121. *Sat Sandesh,* March 1970, p. 12
122. *Sat Sandesh,* November 1970, p. 8
123. *Sat Sandesh,* April 1972, p. 9
124. *Spiritual Elixir,* p. 114, ’67 ed.; vol. I, pp. 26-27, ’72 ed.
125. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 78
126. *Sat Sandesh,* April 1971, p. 14
127. *Sat Sandesh,* November 1970, p. 19; *The V/ay of Love* (circular), p. 2
128. *Sat Sandesh,* September 1971, p. 23
129. *Sat Sandesh,* March 1969, p. 10
130. Cincinnati Talk, Vernon Manor, Nov. 4, 1972
131. *Sat Sandesh,* April 1972, p. 6
132. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 42
133. *Jap Ji,* p. 93, ’64 ed.; pp. 121-122, ’72 ed.

134. *Morning Talks,* p. 151, 70 ed.; p. 194, 72 ed.
135. *Sat Sandesh,* December 1970, p. 9
136. *Message on Baba Sawan Singh Ji's Birthday,* July
137. *Sat Sandesh,* February 1971, p. 6
138. *Sat Sandesh,* October 1971, p. 8
139. *Morning Talks,* p. 59, 70 ed.; p. 77, 72 ed.
140. *Morning Talks,* p. 130, 70 ed.; p. 166, 72 ed.
140a *Morning Talks,* p. 131, 70 ed.; p. 168, 72 ed. 20, 1968
141. *Morning Talks,* p. 61, 70 ed.; p. 79, 72 ed.
142. *Sat Sandesh,* October 1971, p. 6
143. *Sat Sandesh,* March 1970, p. 12
144. *Sat Sandesh,* December 1971, p. 31
145. *Sat Sandesh,* August 1970, p. 20; Circular 17, p. 2
146. *Sat Sandesh,* September 1972, p. 20
147. *Sat Sandesh,* July 1971, pp. 29-30
148. *Sat Sandesh,* February 1971, p. 5
149. *Sat Sandesh,* September 1972, p. 24
150. *Sat Sandesh,* February 1971, p. 12
151. *Sat Sandesh,* February 1971, p. 31
152. *Sat Sandesh,* September 1972, p. 22
153. *Sat Sandesh,* October 1971, p. 6
154. *Spiritual Elixir,* p. 303, '67 ed.; vol. I, pp. 216-217, 72 ed.
155. *Spiritual Elixir,* p. 300, '67 ed.; vol. I, p. 213, 72 ed.
156. *Spiritual Elixir,* p. 96, '67 ed.; vol. I, p. 8, 72 ed.
157. *Sat Sandesh,* April 1969, p. 9
158. *Sat Sandesh,* December 1970, p. 8
159. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 75
160. *Sat Sandesh,* March 1970, p. 6
161. *Spiritual Elixir,* pp. 91-92, '67 ed.; vol. I, pp. 3-4, 72 ed.
162. *Man Know Thyself,* pp. 12-14
163. *Sat Sandesh,* March 1970, p. 24; Circular 3, p. 3
164. *Spiritual Elixir,* p. 42, '67 ed.; vol. II, p. 42, 72 ed.
165. *Sat Sandesh,* February 1970, p. 7
166. *Sat Sandesh,* July 1971, p. 28
167. *Sat Sandesh,* February 1970, p. 9
168. *Spiritual Elixir,* p. 75, '67 ed.; vol. II, p. 75, 72 ed.

169. *Sat Sandesh,* February 1970, p. 7
170. *Sat Sandesh,* January 1970, p. 13
171. *Sat Sandesh,* January 1969, p. 8
172. *Spiritual Elixir,* p. 119 ’67 ed.; vol. I, p. 32, 72 ed.
173. *Sat Sandesh,* April 1971, pp. 30-31
174. *Sat Sandesh,* December 1972, p. 7
175. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 54
176. *Sat Sandesh,* January 1970, p. 15
177. Fort Lauderdale Talk, December 7, 1972
178. Cincinnati Talk, November 3, 1972
179. St. Petersburg Talk, Sandpiper Hotel, Dec. 4, 1972
180. *Excerpts from Letters to New york Satsangis,* p. 56
181. *Sat Sandesh,* September 1970, p. 11
182. *Sat Sandesh,* February 1971, p. 11
183. *Excerpts from Letters to New York Satsangis,* p. 27
184. *Sat Sandesh,* June 1971, p. 32
185. *Sat Sandesh,* December 1970, p.9
186. *Spiritual Elixir,* pp. 140-141, ’67 ed.; vol. I, pp. 53-54 72 ed.
187. *Sat Sandesh,* October 1971, p. 9
188. *Sat Sandesh,* April 1968, p. 12
189. *Sat Sandesh,* October 1971, p. 23
190. *Spiritual Elixir,* p. 10, ’67 ed.; vol. II, p. 10, 72 ed.
191. *Sat Sandesh,* December 1970, p. 10
192. Fort Lauderdale Talk, December 8, 1972
193. Cincinnati Talk, November 3, 1972
194. *Sat Sandesh,* March 1970, p. 15
195. *Sat Sandesh,* February 1972, p. 8
196. *Morning Talks,* p. 248, 70 ed.; pp. 316-317, 72 ed.
197. Letter to an Initiate
198. *Spiritual Elixir,* p. 298, ’67 ed.; vol. I, p. 211, 72 ed.
199. *Jap Ji,* p. 90, Stanza IV, ’64 ed.; p. 118, 72 ed.

Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj (1858-1948): Έκανε τη Surat Shabd Yoga, που ήταν εφικτή για λίγους, να γίνει προσιτή σε όλη την ανθρωπότητα. Προφήτεψε ένα μεγάλο πνευματικό ξύπνημα.

Sant Kirpal Singh Ji Maharaj (1894-1974): Παρουσίασε τα διδάγματα των Διδασκάλων σαν μια τέλεια επιστήμη. Με τρεις περιοδείες σε όλο τον κόσμο και βιβλία που καλύπτουν ολόκληρο τον τομέα της πνευματικότητας, έφερε το μήνυμα της ελπίδας σε κάθε γωνιά της γης. Το 1974, όταν άρχισε το πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου, είπε πως η χρυσή εποχή της πνευματικότητας έχει ανατείλει.

Sant Darshan Singh Ji Maharaj (1921-1989): Στη δεκαπεντάχρονη αποστολή του, εγκαθίδρυσε τη Sawan Kirpal Ruhani Mission - Επιστήμη της Πνευματικότητας με 50 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες και βιβλία που έχουν εξηγηθεί σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες. Ήταν ένας φημισμένος μύστης ποιητής και πήρε δύο Βραβεία της Ουρδικής Ακαδημίας για τα ποιήματά του.
Εξήγησε την πνευματικότητα σαν ένα μονοπάτι «θετικού μυστικισμού», στο οποίο επιδιώκοντας κανείς τον πνευματικό του στόχο, ενώ εκτελεί τις εγκόσμιός του υπευθυνότητες, συμβάλλει θετικά στην κοινωνία του και γενικά στον κόσμο. Προτού να αφήσει το γήινο επίπεδο, στις 30 Μαΐου **1989,** ο Sant Darshan Singh Ji εμπιστεύθηκε την πνευματική του εργασία στον Sant Rajinder Singh Ji.

Sant Rajinder Singh Ji Maharaj (1946-): Συγκάλεσε το Πρώτο Διεθνές Συνέδριο για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου και το Πρώτο Παγκόσμιο Συνέδριο για το Μυστικισμό, τα οποία συνεχίζει να κάνει κάθε χρόνο. Έλαβε πολλές τιμές και επαίνους για την εργασία του για την επίτευξη της εσωτερικής και εξωτερικής ειρήνης μέσω του διαλογισμού.

Για τη Sawan Kirpal Ruhani Mission: Επιστήμη της Πνευματικότητας

Η Sawan Kirpal Ruhani Mission -Επιστήμη της Πνευματικότητας- είναι ένας αφιλοκερδής οργανισμός αφιερωμένος στο να μεταδίδει στους αναζητητές της αλήθειας τα διδάγματα του Sant Rajinder Singh Ji Maharaj, του Sant Darshan Singh Ji Maharaj, του Sant Kirpal Singh Ji Maharaj, του Hazur Baba Sawan Singh Ji Maharaj και των Διδασκάλων που προηγήθηκαν. Οι αναζητητές διδάσκονται την επιστήμη του διαλογισμού με την οποία έχουν την εμπειρία του εσωτερικού Φωτός και Ήχου, υψώνονται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, υπερβαίνουν τις ανώτερες πνευματικές περιοχές και, τελικά, αποκτούν την Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία. Η Επιστήμη της Πνευματικότητας, που τα κεντρικά της γραφεία είναι στο Kirpal Ashram στο Δελχί της Ινδίας, έχει1600 κέντρα σε πάνω από σαράντα χώρες. Οι αναζητητές και οι σπουδαστές μπορούν να επισκεφθούν τον Sant Rajinder Singh Ji Maharaj στο Kirpal Ashram για καθοδήγηση στο διαλογισμό, για μύηση και για να ακούσουν τις ομιλίες του, ή μπορούν να τον συναντήσουν στις συχνές περιοδείες του σε όλο τον κόσμο. Υπάρχουν, επίσης, βιβλία, περιοδικά και άλλα έγγραφα μεταφρασμένα σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες, καθώς και κασέτες και βιντεοκασέτες πάνω στην πνευματικότητα.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el

«Be Good, Do Good, Be One»
Kirpal Singh